

A356-4/2010.
(A356-4/2010-2014.)

J e g y z ő k ö n y v *

az Országgyűlés **Emberi jogi, kisebbségi, civil- és vallásügyi bizottságának**
A 2002 és 2010 között és különösen 2006 őszén az állam részéről a politikai
szabadságjogokkal összefüggésben elkövetett jogsértéseket vizsgáló albizottsága
2010. július 14-én, szerdán, 9.10 órakor
a Képviselői Irodaház I. emelet III. számú tanácstermében
megtartott üléséről

* *A jegyzőkönyv eredeti hitelesített példánya az Országgyűlés Levéltárában megtalálható.*

Tartalomjegyzék

Napirendi javaslat	3
Az ülés résztvevői	4
Elnöki megnyitó	6
Dr. Nagy-Juhák István rendőr ezredes meghallgatása	6
Dr. Mittó Gábor rendőr alezredes meghallgatása	32
Pálóczi Imre rendőr alezredes meghallgatása	51
Dr. Kacziba Antal nyugalmazott rendőr altábornagy meghallgatása	75
Giber László nyugalmazott rendőr százados meghallgatása	91
Egyebek	104

Napirendi javaslat

1. **Dr. Nagy-Juhák István rendőr ezredes meghallgatása**
2. **Dr. Mittó Gábor rendőr alezredes meghallgatása**
3. **Pálóczi Imre rendőr alezredes meghallgatása**
4. **Dr. Kacziba Antal nyugalmazott rendőr altábornagy meghallgatása**
5. **Giber László nyugalmazott rendőr százados meghallgatása**
6. **Egyebek**

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: **Dr. Gulyás Gergely** (Fidesz), az albizottság elnöke

Ékes Ilona (Fidesz), az albizottság alelnöke
Dr. Gaudi-Nagy Tamás (Jobbik), az albizottság alelnöke
Csöbör Katalin (Fidesz)
Révész Máriusz (Fidesz)
Wittner Mária (Fidesz)
Varga László (KDNP)
Szabó Timea (LMP)

Helyettesítési megbízást adott

Csőbör Katalin (Fidesz) távozása után Wittner Máriának (Fidesz)

Meghívottak részéről

Hozzászólók

Dr. Nagy-Juhák István rendőr ezredes
Dr. Mittó Gábor rendőr alezredes
Pálóczi Imre rendőr alezredes
Dr. Kacziba Antal nyugalmazott rendőr altábornagy
Giber László nyugalmazott rendőr százados

Megjelentek

Göbl György elnök (Közhatalom Jogsértettjei Egyesület)
Gonda László (Közhatalom Jogsértettjei Egyesület – Néptribun 2006)
Dr. Czipri Zoltán (Nemzeti Jogvédő Szolgálat)
Hajdú Szabolcs ('56-os Alapítvány)
Balog Barna (Független Újságíró Szövetség)
Körtvélyessy Zoltán (Közhatalom Jogsértettjei Egyesület)
Kovács Márton (Országgyűlés, Kommunikációs Iroda)
Dr. Grespik László (Nemzeti Jogvédő Alapítvány és Szolgálat)
Dr. Juhász Imre elnökhelyettes (Független Rendészeti Panasztestület)
Nagy Eszter Dóra (Magyar Távirati Iroda)
Miklósi Gábor (Index.hu)
Lévay Attila sértett
Leéb Ádám (Magyar Hírlap)
M. Szabó Imre (Október 23. Bizottság)
Dr. Gyüre Csaba országgyűlési képviselő (Jobbik)
Perlaki Fanni (Független Hírügynökség)
Benyó Rita (MTV-Híradó)
Kukta Hajnalka (Belügyminisztérium Parlamenti Főosztály)
Pilhál Tibor (Magyar Nemzet)
Dr. Kovács Judit (Független Rendészeti Panasztestület)
Dr. Fodor-Lukács Krisztina (Független Rendészeti Panasztestület)
Dr. Zsebik Katalin (Független Rendészeti Panasztestület)
Szabó Bálintné (Közhatalom Jogsértettjei Egyesület)
Briski Barbara (Lánchíd Rádió)
Rákóczi Péter (Hír TV)

(Az ülés kezdetének időpontja: 9 óra 10 perc)

Elnöki megnyitó

DR. GULYÁS GERGELY (Fidesz), az albizottság elnöke (a továbbiakban ELNÖK): Jó reggelt kívánok! Szeretettel köszöntök mindenkit az Emberi jogi, kisebbségi, civil- és vallásügyi bizottságnak a 2002 és 2010 közötti jogsértéseket, de különösen a 2006 őszen történeteket vizsgáló albizottságának ülésén.

Dr. Nagy-Juhák István rendőr ezredes meghallgatása

Külön köszöntöm dr. Nagy-Juhák István rendőr ezredes urat; köszönjük szépen, hogy eljött. Őt is a TV-ostrom, illetve a 2006. október 23-ai oszlatással kapcsolatosan fogjuk kérdezni.

Kérdezem, a bizottság tagjai közül kinek van kérdése. Elsőként Varga képviselő úrnak adom meg a szót.

VARGA LÁSZLÓ (KDNP): Egy bevezető kérdésem van, lesz még több is. Ugye, ön volt az egyik parancsnok az úgynevezett TV-ostrom irányításánál, a külső parancsnok? Ön volt az „Erzsébet” fedőnevű parancsnok?

DR. NAGY-JUHÁK ISTVÁN rendőr ezredes: Igen, Erzsébet-1 hívónévvel szerepeltem, de nem a Televízió biztosításában és a TV-székház ostromában, hanem a Kossuth téri rendezvény biztosításában.

VARGA LÁSZLÓ (KDNP): Bocsánat, de a rádióforgalmazásban öntől kérnek segítséget többször is a Kinizsi-2 és a Kinizsi-7.

DR. NAGY-JUHÁK ISTVÁN rendőr ezredes: Ez így igaz, hiszen a Kossuth térre érkeztek be a pluszban berendelt erők, és ezeket csoportosítottuk folyamatosan át a biztosítás parancsnokának utasítása alapján a TV-székházhoz.

VARGA LÁSZLÓ (KDNP): Értem; tehát ön a Kossuth téren volt.

DR. NAGY-JUHÁK ISTVÁN rendőr ezredes: Igen, én a Kossuth téren voltam.

VARGA LÁSZLÓ (KDNP): Köszönöm szépen, egyelőre ennyi.

ELNÖK: Akkor, ezredes úr, egészen pontosan 17-én milyen feladatokat látott el a Szabadság térnél, illetve a Kossuth téren?

DR. NAGY-JUHÁK ISTVÁN rendőr ezredes: 17-én a Kossuth téren láttam el helyszín-biztosítási parancsnoki feladatokat. Ez egy beosztott parancsnoki feladat, egy helyszínért felel. Ez a helyszín maga a Kossuth tér volt.

ELNÖK: A 18-ai TV-ostrom idején ezredes úrnak pontosan milyen feladata volt és mit tett?

DR. NAGY-JUHÁK ISTVÁN rendőr ezredes: A TV-ostrommal kapcsolatban nem voltak feladataim természetesen. Mondom, közreműködtem és segítettem abban, hogy a

Kossuth térre beérkező erőket minél gyorsabban és minél szervezettebben lehessen átcsoportosítani a TV székházához.

ELNÖK: Mikor merült föl először az igény az átcsoportosításra?

DR. NAGY-JUHÁK ISTVÁN rendőr ezredes: Időpontokat nem tudok, de gondolom, a vizsgálati jelentés ezt tartalmazza, hiszen az egész este teljesen egybefolyt.

ELNÖK: Mikor kapott és kitől arról információt, hogy a TV-székháznál bármilyen gond, baj, nehézség merült föl?

DR. NAGY-JUHÁK ISTVÁN rendőr ezredes: A rádió-hírforgalmazásban hallottam. Nyilván a biztosítás parancsnokához érkeztek be ezek az információk, és onnan, illetve a rádió-hírforgalmazásból lehetett tudni, hogy a TV-székháznál problémák vannak.

ELNÖK: Ezt követően ön kitől és milyen utasításokat kapott? Ha kapott ilyet.

DR. NAGY-JUHÁK ISTVÁN rendőr ezredes: Én közvetlenül a biztosítás parancsnokával álltam kapcsolatban, és a feladatom továbbra is a Kossuth térnek a védelme volt, illetve a megfelelően beérkező erőknek az átcsoportosítása.

ELNÖK: Ki volt a biztosítás parancsnoka?

DR. NAGY-JUHÁK ISTVÁN rendőr ezredes: Én úgy tudom, hogy Lapid tábornok úr volt a biztosítás parancsnoka.

ELNÖK: Önnek van-e arról tudomása, hogy ő kivel tartotta a kapcsolatot ebben az időben?

DR. NAGY-JUHÁK ISTVÁN rendőr ezredes: A helyszínen jelen volt Budapest főkapitánya, Gergényi tábornok úr is. Nyilván vele tartotta a kapcsolatot.

ELNÖK: Milyen utasításokat kapott ön az átcsoportosítással kapcsolatosan?

DR. NAGY-JUHÁK ISTVÁN rendőr ezredes: Hogy küldjem át az erőket a TV-székházhoz, minden olyat, amit természetesen engedélyeztek. Így tettem javaslatot arra, hogy milyen erőket csoportosítsunk át, és ezek végrehajtásra is kerültek.

ELNÖK: Arról, hogy milyen erőket kell ott tartani, illetőleg kiket lehet átvezényelni, ki döntött? Az utasítás kiterjedt ezekre, vagy pedig önnek kellett meghatároznia, hogy ki maradjon és ki menjen?

DR. NAGY-JUHÁK ISTVÁN rendőr ezredes: A biztosítás parancsnoka dönt minden ilyen kérdésben, hiszen a csapaterő-szolgálat egy egyszemélyi vezetés és felelősség elve alapján működő szolgálati forma, ezért minden döntés őt illeti. Minden más beosztott parancsnok javaslatot tehet arra, hogy milyen feladatokat hajtsanak végre. Tehát minden olyan erőt, amelyre a Kossuth téren nem volt szükség, arra azt javasoltam, hogy csoportosítsuk át. Ennek az átcsoportosítására sor is került.

ELNÖK: Milyen létszámú rendőri erő állt rendelkezésre a Kossuth téren, illetve az egész környéken, tehát Budapesten, illetve a Kossuth téren mekkora?

DR. NAGY-JUHÁK ISTVÁN rendőr ezredes: A Kossuth téren összességében annyi rendőri erő maradt, ami a kordonban állt végig. Ennek – a tévéfelvételekből jól lehet látni – a fele rendesen felszerelt rendőri állomány volt, a másik fele pedig már egy későbbi időpontban berendelt és mindenféle öltözetben lévő rendőri erő volt. A helyszínparancsnoknak, illetve a biztosítás parancsnokának tartalékára egy megyei beavatkozó alosztály, ez olyan 7-10 főt jelent, maradt a Kossuth téren. Ezeket javasoltam, hogy ne csoportosítsuk át a TV-székházhoz, hiszen olyan öltözetben voltak, ami nem lett volna szerencsés, hogy abban a TV-székháznál megjelenjenek.

ELNÖK: Az este kezdetén együtt védték a Fehér házat és a Parlament épületét.

DR. NAGY-JUHÁK ISTVÁN rendőr ezredes: Több helyen zajlottak, igen, a biztosítási feladatok. Itt, a Képviselői Irodaháznál, illetve magánál a Kossuth térenél is. Az események láncolatában történt erre a biztosítás parancsnokának mindig intézkedése, és kerültek az erők átcsoportosításra.

ELNÖK: Az este kezdetén ennek a két épületnek a védelmére milyen létszámú rendőri erők álltak rendelkezésre?

DR. NAGY-JUHÁK ISTVÁN rendőr ezredes: Azt gondolom, itt talán egy szakasz lehetett, a Kossuth téren pedig egy vagy másfél századnyi erő, amely folyamatosan váltásban volt, hiszen itt egy esti időpontról beszélünk, amikor a reggel kivezényelt állománynak a cseréje zajlott.

ELNÖK: Mit tud arról, hogy a Rebisz laktanyájában voltak-e még további rendőri erők, csapaterők, vagy pedig nem?

DR. NAGY-JUHÁK ISTVÁN rendőr ezredes: Én erről nem tudok semmit.

ELNÖK: Arról, hogy riadóztatással vagy bármilyen más okból rendeltek-e föl megyei rendőri erőket, arra volt-e önnek rálátása, van-e róla tudomása?

DR. NAGY-JUHÁK ISTVÁN rendőr ezredes: Rálátásom nem volt. Azt hallottam a biztosítás parancsnokától, hogy riadót rendeltek el, de hogy milyen körben és milyen körűt, azt nem.

ELNÖK: Ilyenkor a riadó elrendelésére ki jogosult?

DR. NAGY-JUHÁK ISTVÁN rendőr ezredes: Jogosult Budapest vonatkozásában a budapesti rendőrfőkapitány, ettől nagyobb kiterjedésben pedig a fölötte álló vezetők, adott esetben az országos rendőrfőkapitány, az országos rendőrfőkapitány helyettesei.

ELNÖK: És konkrét esetben ki rendelte el a riadót, és mikor, mi volt az az esemény, ami miatt ezt elrendelték?

DR. NAGY-JUHÁK ISTVÁN rendőr ezredes: Nem tudom, hogy ki rendelte el a riadót, hiszen én csak arról hallottam – nem is volt kompetenciám, hogy én ezekről a kérdésekről tudjak –, hogy riadót rendelték el.

ELNÖK: Ön minek tulajdonítja azt a, legalábbis szakmai kudarcot, hogy a rendőrség nem volt képes megvédeni a TV-székházat? Tehát milyen hibákat észlelt ön a rendőrség fellépése során? Mi kellett volna ahhoz, hogy ez ne forduljon elő?

DR. NAGY-JUHÁK ISTVÁN rendőr ezredes: Ez nagyon nehéz kérdés, mert az információk töredékének a birtokában vagyok csak ahhoz, hogy én erről véleményt alkothatték. Amit magán a helyszínen tapasztalni lehetett, lényegében azok az információim vannak. Ebből pedig messzemenő és mélyreható következtetéseket levonni nyilván nem áll módomban.

ELNÖK: Mégis meg kell kérdeznem, hogy ott mivel szembesült. Mi volt az, ami mondjuk, nem állt rendelkezésére, noha szükség lett volna rá?

DR. NAGY-JUHÁK ISTVÁN rendőr ezredes: Én azt gondolom... Ugye, azt tudni kell, hogy akkor körülbelül már hat éve nem vettem részt ilyen jellegű feladatoknak a végrehajtásában, hiszen más területen foglalkoztattak. Akkor láttam, hogy lényegében a '98-2000-es állapotokhoz képest a rendőrségnél a tömegkezeléshez kapcsolódó eszközök fejlesztésében nem történt semmi. Tehát azok az eszközök álltak részben rendelkezésre, amelyeket még akkor alakítottunk ki és szereztünk be, amikor a Készenléti Rendőrség parancsnokhelyettese voltam. Tehát nyilván egy ilyen jellegű feladathoz azok az eszközök sem számban, sem minőségben nem voltak elegendőek.

ELNÖK: Ki döntött arról, hogy a székházostromnál védőfelszerelés nélkül vessenek be rendőri erőket a már erőszakossá vált tömeggel szemben?

DR. NAGY-JUHÁK ISTVÁN rendőr ezredes: Minden ilyen kérdésben a biztosítás parancsnokának kell dönteni. Hogy felette másvalaki döntött-e, azt én nem tudom.

ELNÖK: Van-e tudomása arról, hogy bármilyen politikai utasítás akár a minisztérium részéről, akár máshonnan jogszerűen vagy jogszerűtlenül történt-e a TV-ostrom során.

DR. NAGY-JUHÁK ISTVÁN rendőr ezredes: Erről nekem nincs tudomásom. Egy helyszínparancsnokkal az illet akkor sem közölték volna, ha lett volna ilyen.

ELNÖK: Volt ezzel kapcsolatosan bármilyen szóbeszéd a rendőrségen belül?

DR. NAGY-JUHÁK ISTVÁN rendőr ezredes: Nem. Én legalábbis nem hallottam.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Gaudi-Nagy Tamás képviselő úr kérdései következnek.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Ha jól értettem, ön a Kossuth tér biztosításában vett részt, a Kossuth téri rendőri erők parancsnoka volt.

DR. NAGY-JUHÁK ISTVÁN rendőr ezredes: Igen, jól értette.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Jól mondtam ezt?

DR. NAGY-JUHÁK ISTVÁN rendőr ezredes: Igen, a Kossuth téri biztosításba beosztott rendőri erők vezetője voltam.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): A rendelkezésre álló adatok alapján a helyszín-biztosítási parancsnokok között 18 óra körül elmaradt az átadás-átvétel. Miért nem történt meg az átadás-átvétel?

DR. NAGY-JUHÁK ISTVÁN rendőr ezredes: Ha jól tudom, ez az Ignác-féle jelentésben szerepel, de nem biztos, hogy ez így volt.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Ezt bővebben is kifejtené? Itt van egy rendőri belső jelentés, ami ezt állapítja meg.

DR. NAGY-JUHÁK ISTVÁN rendőr ezredes: Ez a bizottság véleménye, de én is tudom és az átadó helyszínparancsnok is tudja, hogy a helyszín átadása-átvétele megtörtént. Én akkor kerültem oda, és akkor ismerkedtem meg azzal, hogy egyáltalán milyen jellegű rendezvény zajlik a helyszínen.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Közvetlen tudomása is volt önnek arról, hogy mi folyik a Szabadság téren - hiszen tudjuk, hogy a két tér között ötszáz méter sincs –, vagy csak rádióforgalmazáson keresztül szerzett tudomást arról, hogy mi folyik ott?

DR. NAGY-JUHÁK ISTVÁN rendőr ezredes: Miután a Szabadság téren nem voltam jelen, csak közvetett tudomásom lehetett az eseményekről, mégpedig a rádióforgalmazás, illetve az erőket mozgató rendőrtisztek elmondása alapján.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Ilyen esetben nem szokásos eljárási rend egy felderítő kiküldése, aki – akár civil ruhában – megtekinti a helyszínt, felméri a terepet és tájékozik az eseményekről? Én biztosan ezt tettem volna. Ön tett-e ilyen lépést? Ha nem tett, akkor miért nem tett?

DR. NAGY-JUHÁK ISTVÁN rendőr ezredes: Én a Kossuth tér biztonságáért feleltem, ezért a Szabadság térre nem küldhettem volna felderítőket, merthogy ez nem az én kompetenciám volt, hanem a biztosítás parancsnokáé. Én a saját territóriumomon nem terjeszkedhettem túl. Az anarchiát szülne, ha egy-egy csapaterős feladat végrehajtása során mindenki azt csinálna, amit ő akar.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Konkrétan kinek a feladata lett volna, hogy a Kossuth téri erők derítsék fel, milyen módon tudnak részt venni a Szabadság téri történések rendőri kezelésében?

DR. NAGY-JUHÁK ISTVÁN rendőr ezredes: A csapatszolgálati feladatok végrehajtása során mindenre a biztosítás parancsnoka ad utasítást.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Meg tudná mondani név szerint, hogy ki volt a parancsnok?

DR. NAGY-JUHÁK ISTVÁN rendőr ezredes: Annak a biztosításnak a parancsnoka Lapid tábornok úr volt.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): A történeti tények közé tartozik, hogy több „felmentő” erőt küldtek a Kossuth térről a Szabadság térre. A konkrét utasítást arra vonatkozóan, hogy mikor milyen erők menjenek oda, ki adta ki?

DR. NAGY-JUHÁK ISTVÁN rendőr ezredes: A biztosítás parancsnoka.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Tehát ezt sem ön adta ki, hanem az ön felettese, Lapid Lajos.

DR. NAGY-JUHÁK ISTVÁN rendőr ezredes: Én nem adhattam volna ilyen utasítást.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Volt-e tudomása arról, hogy mi lett a sorsuk a felmentés érdekében küldött rendőri erőknek, például a 0 óra 35 perckor küldött kétszer 44 fős állománynak, amelynek 18 rendőrnő volt a tagja?

DR. NAGY-JUHÁK ISTVÁN rendőr ezredes: A rádió-hírforgalmazásból természetesen hallottam arról, hogy többen megsérültek a Szabadság téren, ezért orvosi segítséget, illetve mentőket kértünk a helyszínre.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Tudott-e arról, hogy őket belevezényelték az ostromló tömegbe, azaz gyakorlatilag beszorították őket a TV-székház sarkánál, azaz lényegében lefegyverezték a rendőri erők egy részét, és a rendőrök kétségbeesésükben gyakorlatilag az életükért könyörögtek. Majd egy rendőr 28 figyelmeztető lövést adott le, de ez sem volt elég, mert ezután is elvették, majd visszaadták a fegyverét. Önnek nem volt tudomása arról, hogy ilyen elképesztő állapotok közé vezényelték a rendőröket?

DR. NAGY-JUHÁK ISTVÁN rendőr ezredes: Azon az estén természetesen nem, de később a híradásokból láttam, hogy mi a helyzet. Egyébként pedig azt gondolom, hogy nem küldték oda őket, ott valami tévedés történhetett: rossz helyre mehettek, eltévedtek, vagy nem tudom, hogy mi történt.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Az Ignác-jelentés kivonatában a nevek nem szerepelnek. Remélem, van olyan változat is, amelyben a nevek is láthatók. A 0 óra 35 perckor indított felszabadító csapatokkal kapcsolatos intézkedésnél azt olvashatjuk, hogy ... alezredes utasította a ... századost, hogy a Zoltán utca, Nádor utca kereszteződésnél álljon meg és onnan közelítse meg a teret. Majd a folytatás: az alegység a térre befordulva pár métert jutott előre, heves közápor fogadta őket és a tömeg bekerítette a rendőröket. Tudja-e, hogy ki volt az a rejtélyes alezredes, aki ezt az utasítást adta?

DR. NAGY-JUHÁK ISTVÁN rendőr ezredes: Nem tudom.

ELNÖK: Köszönöm. Ékes Ilona képviselő asszony következik.

ÉKES ILONA (Fidesz): Mi volt az előre elfogadott és megállapított eljárási mód a közrend fenntartására vonatkozóan, és mit kellett, illetve kellett volna az események során követni?

DR. NAGY-JUHÁK ISTVÁN rendőr ezredes: Én csak a Kossuth tér vonatkozásában tudok nyilatkozni. A Kossuth téren a közrend és a közbiztonság fenntartása volt az alapvető

feladat, az ott zajló rendezvény biztosítása. Az induláskor a Kossuth tér vonatkozásában semmilyen más feladat nem volt. A későbbiek során persze a rendőrség tevékenysége is úgy alakult, ahogy az események zajlottak.

ÉKES ILONA (Fidesz): Alkalmaztak-e ez időben a tüntetők között felderítési eszközöket, és milyen információkhoz jutottak ezáltal?

DR. NAGY-JUHÁK ISTVÁN rendőr ezredes: Én mint helyszíni parancsnok nem alkalmaztam felderítési eszközt, de azt nem tudom, hogy mások alkalmaztak-e. Én nem alkalmaztam ilyet, mert nekem erre nem volt megfelelő erőm.

ELNÖK: Köszönöm. Gaudi-Nagy Tamás képviselő úr következik.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Varga képviselő úr az imént feltett egy egészen konkrét kérdést: ön Erzsébet-1-ként kapott-e konkrét segélykérést. Ha jól értettem, erre a kérdésre nem kaptunk egyértelmű választ.

DR. NAGY-JUHÁK ISTVÁN rendőr ezredes: Én viszont úgy gondolom, hogy egyértelmű választ adtam erre a kérdésre. Azt mondtam, hogy igen, és azt is mondtam, hogy minden erőt átcsoportosítottunk, ami a rendelkezésünkre állt. Az események forgatagában a Kossuth téren csak a kordonban álló rendőri erők maradtak. Minden más erő, ami beérkezett, átcsoportosításra került a TV-székházhoz, így a segélykérésre is küldtünk rendőri erőket. De csak azokat, amelyek rendelkezésre álltak. Ami nem állt rendelkezésre, azt nyilván nem lehetett odaküldeni.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Ön szerint reálisan meg lehetett volna védeni a Kossuth teret, az Országház tekintélyes épületét ebben az időszakban úgy, hogy csak hét-tíz rendőr maradt a helyszínen? Ha a Szabadság téri tüntető tömeg azt mondta volna, hogy irány a Kossuth tér, akkor ön mit tett volna?

DR. NAGY-JUHÁK ISTVÁN rendőr ezredes: Ez nyilván egy hipotézis csak, hogy akkor mit tettem volna; én ilyen hipotézisekbe nem bocsátkoznék bele. De azt gondolom, hogy a Kossuth téri kordonban volt annyi erő, ami elegendő volt ahhoz, hogy biztonságosan tartsa a kordon vonalát.

ELNÖK: Varga képviselő úr, parancsoljon!

VARGA LÁSZLÓ (KDNP): Bizonyos ellentétet érzek – biztosan föl tudja oldani, ezredes úr – abban, amit mondott, és ami a rádióforgalmazásból kiderül. Ön eléggé kívülállóan tünteti föl most magát, ugyanakkor önhöz megy a segélykérés: „Életveszély! Életveszély! Életveszély!” – ezt az Erzsébet-1-nek küldi a Kinizsi-2, a Kinizsi-7, azt is, hogy vízagyút kér. Erre ön közli, hogy „a vízagyú elindult”. Ön az, aki kiadja a parancsot arra, hogy nem hagyhatják el az épületet. „Az épületet nem hagyhatják el, vonuljanak biztonságos helyre!” Önnek jelentik azt, hogy a bejött tömeg végül is elhagyta a TV-székházat. Utasítást kérnek először az épület elhagyására, ezt nem engedik meg nekik.

Valami módon, érdekes módon, ön mégis központban volt ebben a helyzetben, annak ellenére, hogy nem ön volt a „Rendező”, nem ön volt a „Terepjáró”, de önhöz nagyon sok információ ment, és ön nagyon sok információt adott ki.

DR. NAGY-JUHÁK ISTVÁN rendőr ezredes: Ez így igaz. Én azt gondolom, hogy nincs ellentmondás a jelentés, az általam elmondottak és az ön által vázoltak között. Ez egy teljesen egységes halmaz. A Kossuth téren nyilván én közvetítettem a biztosítás parancsnokának a döntéseit. Ezért futottak be hozzám az információk, és ezért velem tartották így a kapcsolatot a biztosításba beosztottak. Hiszen én továbbítottam, rendeztem össze az erőiket, a berendelt, beérkező erőket, és küldtem tovább a székházhoz. De ez nem azt jelenti, hogy ezek az én döntéseim, ez egy közvetítő láncszem a döntési folyamatban.

VARGA LÁSZLÓ (KDNP): Úgy érthetjük ezt, hogy talán ön volt fizikailag is a legközelebb a TV-székházhoz a parancsnoki gárdából?

DR. NAGY-JUHÁK ISTVÁN rendőr ezredes: Nem. Nem, szerintem volt tőlem közelebb is, hiszen én az este során körülbelül a IX-es és a X-es kapu magasságában tartózkodtam; ez a Kossuth térnek körülbelül a középpontja.

VARGA LÁSZLÓ (KDNP): Azt gyakorlatilag leszögezhetjük, ugye, hogy igazán ön minden információnak a birtokában volt, a negatívnak is, a pozitívnak is, ami alatt azt értem, hogy a segélyhívásoknak, a kétségbeesésnek is, ami az épületből érkezett, a Kinizsi-2-től és a Kinizsi-7-től, valamint a Hungária-705-től, hiszen ők voltak a legszorultabb helyzetben. Tehát ön mindennek a birtokában volt, és a másik oldalról is, hogy milyen segítség lehet. Ön tehát azt állítja, hogy ön egy közvetítő szerepet játszott a Kossuth téren mint egy bázison.

DR. NAGY-JUHÁK ISTVÁN rendőr ezredes: A Kossuth téren mint helyszínparancsnok szerepeltem, tehát ott nyilván nem lehettem közvetítő láncszem. De az események egyéb láncolatában igen. És természetesen nem rendelkezhettem az információk teljességével, csak azokkal, amelyek a rádióban elhangzottak. Hogy másmilyen csatornákon másmilyen információk jöttek-e, arról én nem tudok mit mondani.

ELNÖK: Gaudi képviselő úr!

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Köszönöm. Szeretném megkérdezni, hogy Majoros Zoltán alezredes úrral önnek milyen kapcsolata volt ezen az estén; egyáltalán ismeri-e ezt az illetőt, illetve konkrétan volt-e valamilyen szolgálati viszony önök között vagy bármilyen kommunikációs kapcsolat?

DR. NAGY-JUHÁK ISTVÁN rendőr ezredes: Ismerem természetesen Majoros alezredes urat. Rádióon volt kapcsolatunk. Ő jött ki, az egyik vízágyúnak, a kirendelt vízágyúnak volt a parancsnoka, és az azzal együtt kirendelt műveleti erőnek volt a vezetője.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): A Szabadság téren, ha jól tudom, ugye?

DR. NAGY-JUHÁK ISTVÁN rendőr ezredes: Igen, a Szabadság téren.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Időközben szerencsére megtaláltuk a teljes, „vágatlan”, vagyis névvel rendelkező változatot, és abból kiderült, hogy ennek a bizonyos felmentő rendőri egységnek az értelmetlen és felelőtlen beküldésére konkrétan Majoros Zoltán alezredes adott utasítást. Erről volt-e önnek akkor tudomása, hogy Majoros Zoltán esetleg mire készül az ön által vezényelt...? Végül is én azért azt gondolom, ön kicsikét könnyedén kezeli ezt a kérdést. Hiszen vannak önre bízott rendőri erők, akiknek személyi, testi épségéért is alapvetően igyekszik felelni, vagy felelnie kell a parancsnoknak, tehát

törekednie kell arra, hogy ne használhassák fel őket gyakorlatilag ágyúölteléknek. Ehhez képest kérdezem, hogy tulajdonképpen mikor adta át vagy átadta-e egyáltalán a parancsnokságot az átküldött rendőri erők fölött, és kinek adta át? Ezek szerint talán Majoros Zoltánnak adta át a saját emberei fölötti parancsnoklást? Mert lényegében őket, mint ahogy látjuk, belevezényelték az ostromló tömegbe, és valóban kész csoda, hogy életben nem esett kár.

DR. NAGY-JUHÁK ISTVÁN rendőr ezredes: A saját embereim feletti parancsnoklást nyilván nem adtam át, nem adhattam át, hiszen a saját embereim a Kossuth téren voltak. A többletként, pluszban berendelt állományt irányítottam át a biztosítás parancsnokának utasítása alapján a Kossuth térről – hiszen oda érkeztek be – a Szabadság térre.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Ezt konkrétan nyilván nem úgy kell elképzelni, mint egy turistacsoportnál, hogy kedves rendőrök, arra van a Szabadság tér, menjenek. Úgyhogy gondolom, ehhez képest valami mást is kellett önnek tennie. Mit tett?

DR. NAGY-JUHÁK ISTVÁN rendőr ezredes: Nyilván voltak ehhez törzstisztek, akik átvezették az oda beérkező állományt, és adták át az ott lévő vezetőnek.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Tehát ön gyakorlatilag úgy érzi, semmilyen felelősséggel nem tartozik az iránt, hogy az ön által végül is valamilyen szinten mégiscsak irányított és bevetésre küldött rendőri erőknek mi lesz a sorsa egy következő bevetési helyen?

DR. NAGY-JUHÁK ISTVÁN rendőr ezredes: Azokért tudok felelősséget vállalni és azokért tartozom felelősséggel, akik az én vezetésem és irányításom alatt hajtják végre a feladatot. Aki nem az én vezetésem és irányításom alatt áll, azért nem tudok felelősséget vállalni. Nincs meg hozzá a lehetőségem.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Ebben a körben egy utolsó kérdés: ha önön múlt volna, akkor ön is a Zoltán utca–Nádor utca sarkától vezényelte volna bele a tüntető tömeg közepébe a csekély számú, azon belül jelentős számú rendőrnőkkel megerősített rendőri erőket?

DR. NAGY-JUHÁK ISTVÁN rendőr ezredes: Ez megint egy hipotetikus kérdés, hogy mit tettem volna én, ha én vagyok abban a helyzetben. De én nem voltam ebben a helyzetben, nem nekem kellett ebben dönteni.

ELNÖK: Ön az Ignác-jelentés főbb megállapításaiival egyetért?

DR. NAGY-JUHÁK ISTVÁN rendőr ezredes: Nem.

ELNÖK: Miben tartja pontatlannak a jelentést?

DR. NAGY-JUHÁK ISTVÁN rendőr ezredes: Én azt gondolom, hogy egy nagyon jó kezdeményezés volt maga a vizsgálatnak az elrendelése, hogy melyek voltak azok az okok, amelyek ahhoz vezethettek, hogy a rendőrség a feladatot nem a legjobb színvonalon tudta végrehajtani. Tehát mondhatjuk azt is, hogy csatát veszített vagy kudarcot vallott ott a rendőrség a TV-székház környékén. De azt gondolom, maga a bizottság összetétele nem biztosította azt a pártatlanságot, ami szükséges lett volna az objektív vizsgálathoz.

ELNÖK: Konkrétan mire tetszik gondolni?

DR. NAGY-JUHÁK ISTVÁN rendőr ezredes: Arra, hogy a két főkapitány között, a bizottság vezetője és a budapesti rendőrfőkapitány között nem a legharmonikusabb kapcsolat volt.

ELNÖK: A bizottság öttagú volt, ha jól emlékszem, és egyhangúlag fogadta el a jelentést. De a többiekre is ez vonatkozik?

DR. NAGY-JUHÁK ISTVÁN rendőr ezredes: Én a bizottság vezetőjéről beszéltem, a többiek viszonyát nem ismerem, de nyilván a vezető és a budapesti rendőrfőkapitány közötti viszony nyílt titok volt.

ELNÖK: Papp dandártábornok urat is elfogultnak tetszik tartani, illetve mással szemben fölmerül elfogultság a budapesti rendőrfőkapitány vonatkozásában, vagy kizárólag Ignác tábornok esetén áll ez fenn?

DR. NAGY-JUHÁK ISTVÁN rendőr ezredes: Ignác tábornok úr esetében.

ELNÖK: Egyetért-e az Ignác-jelentésnek azzal a megállapításával, hogy ön a meghallgatás során nem emlékezett arra, hogy a helyszínparancsnoki teendőket kitől vette át, illetve nem volt tudomása arról, hogy a Kossuth téren az átadás-átvételkor milyen nagyságú rendőri erő vett részt a biztosításban?

DR. NAGY-JUHÁK ISTVÁN rendőr ezredes: Az Ignác-féle bizottságnak valóban azt mondtam, hogy nem emlékszem rá, hiszen egy hosszabb folyamat után került sor erre, és – mint már mondtam – azon az éjszakán minden összefolyt előttem. Ehhez most sem tudok mit hozzátenni. Az, hogy pontosan hány fő volt jelen a Kossuth téren az átadás-átvétel pillanatában, nem került rögzítésre. Ennek megvan az oka, de az tény, hogy az erők létszáma nem került rögzítésre.

ELNÖK: A Rendőrségi Biztonsági Szolgálatnak voltak-e olyan erői, amelyeket a TV-székház ostromakor nem vetettek be?

DR. NAGY-JUHÁK ISTVÁN rendőr ezredes: A Kossuth téren biztosan nem volt ilyen erő. Hogy egyébként volt-e olyan erő, amit nem vetettek be, azt nem tudom.

ELNÖK: 18-ával kapcsolatban van-e még kérdés? Gaudi-Nagy Tamás!

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Jelezte, hogy nem ért egyet az Ignác-jelentés megállapításaival. Ezt úgy kell értenünk, hogy egyetlen megállapításával sem ért egyet, vagy van olyan, amelyikkel nem ért egyet, és ha így van, akkor kérem, jelölje meg, hogy melyekkel nem ért egyet és azokkal miért nem ért egyet.

DR. NAGY-JUHÁK ISTVÁN rendőr ezredes: Az Ignác-jelentésnek vannak olyan tényyszerű megállapításai, amelyek bárhol és bármikor megállják a helyüket. Én azt mondtam, s most is azt mondom, hogy szerencsésebb lett volna egy más vezető által létrehozott bizottság, amelyik nem kérdőjelezi meg ennek a nemes és jó akaratnak az objektivitását.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Az irányítással kapcsolatos visszasságokat taglaló megállapításokkal egyetért? Vagy ön szerint teljesen téves irányban mozog az Ignác-jelentés, amikor megállapítja, hogy itt nagyon komoly rendőri vezetői mulasztások voltak?

DR. NAGY-JUHÁK ISTVÁN rendőr ezredes: Ehhez látnom kellene, hogy mi van az Ignác-jelentésben. Jelen pillanatban nem áll rendelkezésemre ez a jelentés.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): De valaha olvasta, ha van véleménye róla?

DR. NAGY-JUHÁK ISTVÁN rendőr ezredes: Több évvel ezelőtt valóban láttam az Ignác-jelentést, de azóta nem foglalkoztam vele.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Wittner Máriának adom meg a szót.

WITTNER MÁRIA (Fidesz): Önök szerint voltak-e a TV-székháznál a rendőrség által beépített provokátorok?

DR. NAGY-JUHÁK ISTVÁN rendőr ezredes: Az én irányításom és vezetésem alatt soha nem alkalmazott a rendőrség provokátorokat.

WITTNER MÁRIA (Fidesz): Ennek ellenére voltak, s ezt nyomon lehetett követni. Én 10 órakor mentem haza a Kossuth térről, s akkor a Kossuth tér le volt fedve, onnan nem lehetett telefonálni. Csak akkor tudtuk használni a telefont, amikor kiértünk a Váci útra, a mobiltelefonok addig le voltak blokkolva és az emberek nem tudtak egymással kommunikálni. Ennek ellenére akkor hallottam, hogy átmentek a Kossuth térre. Ez az egész tehát 10 óra tájban kezdődött, amikor átvonultak a Kossuth térre. De a provokátorokat tévén keresztül is nyomon lehetett követni, akiket én is ki tudtam volna emelni a tömegből. De a rendőrség még később is beöltöztetett provokátorokat, amiről fotók és felvételek is készültek.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): A 2006. őszi rendőri erőszakos események második legszomorúbb szakasza a szeptember 19-20-ai embervadászatok. Az „Embervadászat utasításra” című könyv ezt jól összefoglalja. Ön ebben az időszakban teljesített-e szolgálatot, és ha igen, milyen szolgálati helyen, részt vett-e bármilyen olyan műveletben, ami szeptember 19-én és 20-án rendőri erők vezetését, irányítását tartalmazta. Gondolok például a Magyar Rádió épületére, a Blaha Lujza tér vagy a Nyugati tér környékére.

DR. NAGY-JUHÁK ISTVÁN rendőr ezredes: Nem.

ELNÖK: Térjünk át október 23-ára. 2006. október 23-án ön milyen tevékenységet látott el, milyen feladatot bíztak önre?

DR. NAGY-JUHÁK ISTVÁN rendőr ezredes: 2006. október 23-án a Fidesz-Magyar Polgári Párt által szervezett rendezvény biztosításának voltam a helyszínparancsnoka.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Sokan vannak itt, akik nem tudják pontosan, hogy milyen hatáskörrel és feladattal jár a helyszínbiztosítási parancsnoklás, ezért kérem, röviden foglalja össze, hogy milyen feladatokkal és hatáskörökkel jár általában, és önnek konkrétan milyen feladata és hatásköre volt 2006. október 23-án, és hol volt az ön felállítási helye.

DR. NAGY-JUHÁK ISTVÁN rendőr ezredes: A helyszínparancsnok a biztosítás parancsnokának az alárendeltségében hajtja végre a feladatait az általa meghatározott utasítások és az előre elkészített tervek alapján. Ezen a napon én a Fidesz-rendezvény biztosítását hajtottam végre, mint helyszínparancsnok, a rendelkezésemre álló erőkkel és eszközökkel. Alapvető feladatunk volt az adott rendezvényen a közrend és a közbiztonság fenntartása. Erre készült fel a biztosításba beosztott személyi állomány, s ennek megfelelő felszereléssel lettek ellátva a munkatársaim. A Fidesz-rendezvény biztosítására beosztott személyi állomány ünnepi öltözetben – fehér ingben és járőr felszereléssel –, a bűnügyi állomány pedig szintén ünnepi, azaz polgári öltözetben látta el feladatát ezen a rendezvényen.

ELNÖK: Az ünnepi öltözetben az azonosító szám miért nem volt fellelhető?

DR. NAGY-JUHÁK ISTVÁN rendőr ezredes: Azért, mert az ünnepi öltözetben a rendőrök neve van fenn.

ELNÖK: Ez csak és kizárólag a helyszín-biztosításban részt vevő rendőrökre vonatkozik, mert az teljesen egyértelműen megállapítható, hogy a később fellépő rendőrök esetében semmilyen azonosító jel, név, szám betű nem volt fellelhető?

DR. NAGY-JUHÁK ISTVÁN rendőr ezredes: Én a helyszínbiztosításba beosztott állományról tudok beszélni, hiszen ők tartoztak hozzám, ők voltak az irányításom alatt. Ráadásul ez a saját rendőri alegységem volt, hiszen magát a rendezvény teljes biztosítását a VII. kerületi Rendőrkapitányság személyi állománya hajtotta végre.

ELNÖK: Ez hány fős alegység volt?

DR. NAGY-JUHÁK ISTVÁN rendőr ezredes: 25 fő bűnügyi munkatárs volt, és 50 fő egyenruhás szolgálatot ellátó kolléga.

ELNÖK: A nevük valamennyiükön megtalálható volt?

DR. NAGY-JUHÁK ISTVÁN rendőr ezredes: Mivel szolgálati öltözetben voltak, igen. Tehát névkitűzővel kellett, hogy legyenek.

ELNÖK: Kivel tartotta a kapcsolatot a rendezvény alatt?

DR. NAGY-JUHÁK ISTVÁN rendőr ezredes: A biztosítás parancsnokával és a biztosítás operatív törzsével.

ELNÖK: Név szerint kik voltak ők?

DR. NAGY-JUHÁK ISTVÁN rendőr ezredes: A biztosítás parancsnoka Lapid tábornok úr, a biztosítás törzsasztala pedig a „Rendező” hívónévre hallgató szervezeti egység volt.

ELNÖK: Készült-e azzal kapcsolatosan előzetesen valamilyen becslés, hogy várhatóan milyen nagyságrendű tömeg vesz részt a rendezvényen, illetve az ő eltávozásukra milyen irányban, hogyan kerülhet sor?

DR. NAGY-JUHÁK ISTVÁN rendőr ezredes: Igen, hiszen egyeztettünk a rendezvény szervezőivel. A helyszínbejárásnál közösen vettünk részt, meghatároztuk a vezetési pontot, a felállítási helyet, az alkalmazandó biztonsági szabályokat, a színpad helyét, és természetesen láttuk, hogy milyen nagyságrendű érdeklődő vehet részt a rendezvényen.

ELNÖK: Ez nagyjából megfelelt a későbbi résztvevői számnak?

DR. NAGY-JUHÁK ISTVÁN rendőr ezredes: Néhány ezer emberrel több gyűlt össze, mint amit előzetesen saccolni lehetett.

ELNÖK: Kivel egyeztettek a Fidesz részéről, és miben állapodtak meg az eltávozás irányáról, lehetőségéről?

DR. NAGY-JUHÁK ISTVÁN rendőr ezredes: Nyitrai államtitkár úrral egyeztettünk ebben, illetve az ottani rendezvényszervező Varga Szilviával, és a biztonsági céget vezető Varga Lajos úrral.

ELNÖK: És miben állapodtak meg, hogy a tömeg milyen irányban tudja elhagyni a rendezvényt?

DR. NAGY-JUHÁK ISTVÁN rendőr ezredes: Közösen arra a megállapításra jutottunk, hogy két biztonságos irány van, amerre el tudják hagyni a rendezvényen részt vevők a helyszínt. Erről a színpadon alkalmazott hangtechnika segítségével tájékoztattuk is a rendezvényen részt vevőket, ez a két irány pedig a Kálvin tér volt, a másik pedig az Erzsébet híd irányában, úgy, hogy a Deák tér felé, illetve a rakpart felé vezető utakat a biztonsági szolgálattal közösen végig zártuk, és megpróbáltuk meggyőzni az embereket arról, hogy melyik irányba hagyják el a területet biztonságosan, vagy tudják elhagyni.

ELNÖK: Kit értesítettek arról és mikor értesítették, hogy a Deák tér irányába ne távozzanak a rendezvényről, illetve amikor ezt bárki bemondta a rendezvényen, akkor mikor és ki mondta be?

DR. NAGY-JUHÁK ISTVÁN rendőr ezredes: A rendezvény végén mondta be a rendezvényt kommentáló kommentátor. Ő tájékoztatta a jelenlévőket, hogy melyik irányban tudják biztonságosan elhagyni a területet.

ELNÖK: És önök ezt mikor közölték a rendezőkkel?

DR. NAGY-JUHÁK ISTVÁN rendőr ezredes: Folyamatosan egyeztettünk, az események láncolatában, mindvégig kapcsolatban voltunk, és mindvégig arra törekedtünk, hogy ez a rendezvény biztonságosan, rendben lemenjen. Ami meg is történt.

ELNÖK: Azért kérdezem, mert a rendezvény végén ezt még senki nem mondta be, eltelt körülbelül negyed óra, és utána valóban ezt közölték, de csak jóval később. Tehát addigra a tömegnek már jelentős része, főleg aki metróval akart hazamenni, a Deák tér irányába távozott. A rendezvény végén legalább negyed óráig még ezt senki nem mondta be.

DR. NAGY-JUHÁK ISTVÁN rendőr ezredes: A rendezvény végét..., ugye, két vége volt a rendezvénynek, az egyik vége, amikor elnök úr befejezte a beszédét, és utána még volt

a színpadon valamilyen jellegű esemény, és annak a végén mondta be a hangtechnikán keresztül a rendezvény szervezője.

ELNÖK: Amikorra már egyébként a szokások szerint is mindenki elindult, tehát egy vezető zene volt; nyilván a Fidesz elnökének a beszédét követően a korábbi gyakorlat szerint is a tömeg nagy része eltávozott, és valóban volt egy háttérzene, majd ezt megszakítva, 15 vagy 20 perccel később mondták azt be, hogy milyen irányba lehet vagy milyen irányba ajánlja a rendőrség az eltávozást.

DR. NAGY-JUHÁK ISTVÁN rendőr ezredes: Mi folyamatosan kapcsolatban voltunk, még egyszer ezt tudom mondani, és a rendezvény vége előtt megállapodtunk abban, hogy mi az az irány, az a biztonság irány, amelyben el tudnak menni az emberek.

ELNÖK: Mikor lett az ön emlékezete szerint vége a rendezvénynek?

DR. NAGY-JUHÁK ISTVÁN rendőr ezredes: A pontos időpontot nem tudom. Annyira emlékszem, hogy a rendezvény végét követően az elvonulás már tartott, amikor egyáltalán lejelentettem az operatív törzshöz, hogy a rendezvény véget ért.

ELNÖK: Volt-e önnek arról tudomása, hogy ezzel egyidejűleg milyen események történtek az Alkotmány utcában, majd pedig az Astoria irányában, a Deák téren, és így tovább?

DR. NAGY-JUHÁK ISTVÁN rendőr ezredes: Igen, volt tudomásom, rádió-hírforgalmazásban hallottam, hogy milyen események történnek. Ezért többször fordultam a biztosítási törzshöz és a biztosítás parancsnokához, hogy változtassák meg a tömegosztatás irányát, állítsák le, illetve lassítsák magát a rendőri oszlató erőknek a mozgását.

ELNÖK: Miért nem került erre sor?

DR. NAGY-JUHÁK ISTVÁN rendőr ezredes: Én úgy gondolom, hogy erre sor került, hogy lassították, hiszen maga a rendezvény biztonságosan véget tudott érni. Ha nem lassították volna le vagy nem állították volna le a tömegosztatást, akkor a rendezvény vége előtt biztos, hogy az Astoriába sodorta volna a rendbontásban részt vevőket.

ELNÖK: Minek köszönhető az, hogy az Alkotmány utcából kifelé terelt tömeget, részben erőszakos tüntetőket nem balra, hanem jobbra, az Astoria irányába, a rendezvény irányába terelte a rendőrség?

DR. NAGY-JUHÁK ISTVÁN rendőr ezredes: Ez olyan kérdés, amire nem tudom a választ, hiszen a rendőri műveletet nem én irányítottam, tehát erre én nem is tudok válaszolni.

ELNÖK: De ez az ön szakmai véleményével és ezek szerint az utasításával is ellentétes.

DR. NAGY-JUHÁK ISTVÁN rendőr ezredes: Igen, de van, amikor nem lehet befolyásolni a tömeg mozgását. Vannak olyan esetek is. Nem tudom, hogy ez abba a körbe tartozik-e.

ELNÖK: Ki volt az, aki erről rendelkezett?

DR. NAGY-JUHÁK ISTVÁN rendőr ezredes: Mint mindenről, a biztosítás parancsnoka rendelkezett.

ELNÖK: Lapid Lajos volt az, aki erről rendelkezett?

DR. NAGY-JUHÁK ISTVÁN rendőr ezredes: A rendőri művelet végrehajtására az utasítást nyilván ő adta ki.

ELNÖK: Egyébként technikailag azt bonyolult lett volna megoldani, hogy mondjuk, egy rendőrsort vagy több rendőrsort felállítani a Bajcsy-Zsilinszky úton, és innentől kezdve automatikusan az Alkotmány utcából kifelé terelt tömeg csak balra tudott volna elmenni?

DR. NAGY-JUHÁK ISTVÁN rendőr ezredes: Nem tudom, milyen erők álltak a rendelkezésre. Nyilván az, hogy egy területet részekre lehet-e osztani, föl lehet-e darabolni, szigetelő csoportokat, záró csoportokat lehet-e alkalmazni, az függ attól, hogy mennyi erő és milyen eszköz és technika áll a rendelkezésre.

ELNÖK: Az ön tudomása szerint milyen erőkkel készült a rendőrség 2006. október 23-ára?

DR. NAGY-JUHÁK ISTVÁN rendőr ezredes: A biztosítási terv tartalmazza nyilván az erre vonatkozó erők nagyságát. Én ezt innen nem tudom most önnek megmondani. De én azt gondolom, volt elegendő rendőri erő.

ELNÖK: Tehát ön is úgy gondolja, hogy mondjuk, ebből két vagy három sorban a Bajcsy-Zsilinszky út szélességében fel lehetett volna állítani rendőröket?

DR. NAGY-JUHÁK ISTVÁN rendőr ezredes: Erre azt tudom mondani, hogy én kértem szigetelő csoportot a Dohány utca és Astoria közé. Nem érkezett meg a szigetelő csoport. Hogy miért, nem tudom.

ELNÖK: Ezt követően valamilyen vizsgálat foglalkozott ezzel? Most túl a Papp-jelentésen. Tehát hogy konkrétan ilyenkor fegyelmi felelősségre vonás történik, nem történik, mi az eljárás ilyenkor?

DR. NAGY-JUHÁK ISTVÁN rendőr ezredes: Én úgy tudom, hogy a Papp-bizottság foglalkozott ezzel mélyrehatóbban. Hogy más jellegű vizsgálat vagy fegyelmi eljárás vagy egyéb volt-e, arról én nem tudok, de erről nekem nem is kell tudnom.

ELNÖK: Utolsó kérdésem, és utána Ékes alelnök asszonyé a szó: 17 óra 46 perckor véget ér a Fidesz-rendezvény, legalábbis a rendelkezésünkre álló iratok szerint. Ezt követően másfél perccel hangzik el egy olyan oszlatási parancs, hogy „most már mehetek, a tisztességes emberek már elmentek”, miközben egy százezres tömeg vesz részt a rendezvényen. Majd további bő egy-másfél perc múlva már lovasrohamot vezényelnek az addigra összekeveredett tömegbe, és kardlapoznak. Ki az, aki ezt elrendelte, ki dönthetett erről?

DR. NAGY-JUHÁK ISTVÁN rendőr ezredes: Bármiről a biztosítás parancsnoka, vagy ha átadta irányítási jogkörét, akkor az a vezető, akit megbízott ezen feladatok végrehajtásával.

ELNÖK: Ékes alelnök asszonyé a szó.

ÉKES ILONA (Fidesz): Elnézést, én szeretnék visszatérni kicsit a szeptemberi eseményekre. Mivel ön ebben az időszakban VII. kerületi kapitány volt, volt-e tudomása a Rádió-udvaron történekről? Illetve ezzel kapcsolatosan adott-e utasításokat a rendőröknek?

DR. NAGY-JUHÁK ISTVÁN rendőr ezredes: Nem. Mind a kettőre a válaszom: nem.

ÉKES ILONA (Fidesz): És akkor ki látott ott el biztosítási feladatokat? Valakik igénybe vették a Rádió udvarát, oda behajtottak embereket, ott véresre vertek embereket – és senki nem tud semmit? Ez érdekes.

DR. NAGY-JUHÁK ISTVÁN rendőr ezredes: Én VII. kerületi rendőrkapitány vagyok, a Rádió a VIII. kerületben van. (*Ékes Ilona: Igen, bocsánat.*) Én feladatot a Kossuth téren láttam el, illetve a rendőrkapitányságom objektumában, ahova elég jelentős számú embert állítottak elő.

ELNÖK: Ha viszont VII. kerület, akkor szám szerint a legtöbb előzetes letartóztatást a szeptember 19-én és 20-án éjjel történekekkel kapcsolatosan a VII. kerületi ügyészség indítványozta. Ezekben az esetekben nyilván rendőrségi javaslatra történekek ezek. Van-e tudomása önnek arról, hogy ezekre a később megalapozatlannak bizonyult, személyi szabadságot korlátozó kényszerintézkedésekre miért és milyen formában került sor?

DR. NAGY-JUHÁK ISTVÁN rendőr ezredes: Én azt tudom, ami a rendőrkapitányság objektumában történt. Az oda előállítottakkal kapcsolatosan onnan panasz, talán egyetlen panasz sem érkezett az ottani bánásmóddal kapcsolatban. Hogy kit, honnan és miért állítottak elő, azt nyilván az előállítást végzőknek kell tudni, illetve annak, aki erre utasítást adott, hogy állítsák elő.

Volt egy előkészítő munka, amit nemcsak a rendőrkapitányság folytatott, hanem egy központi vizsgálati szerv foglalkozott ezekkel az ügyekkel.

ELNÖK: Ezredes úr azt mondja, hogy az előzetes letartóztatásoknak az ügyészség felé történő indítványozásakor nem a VII. kerületi rendőrkapitányság járt el, hanem központilag jártak el?

DR. NAGY-JUHÁK ISTVÁN rendőr ezredes: Igen. Ezeket az ügyeket központilag kezelték.

ELNÖK: Ez akkor is így történe, ha a VII. kerületi rendőrkapitányság egy gyanúsítottat letartóztat, vagy ez csak ezekre az eseményekre vonatkozott?

DR. NAGY-JUHÁK ISTVÁN rendőr ezredes: Ez csak ezekre az eseményekre vonatkozott. Azok esetében, akiket mi veszünk őrizetbe és járunk el az ügyükben, mi tesszük meg a szükséges intézkedéseket. De ha mi vesszük őket őrizetbe és nem mi járunk el az ügyükben, akkor a továbbiakban az eljáró szerv kötelessége megtenni a szükséges intézkedéseket.

ELNÖK: Itt az őrizetbe vételt követően az előzetes letartóztatás indítványozása az ügyészség felé eltért az egyébként szokásos eljárási rendtől?

DR. NAGY-JUHÁK ISTVÁN rendőr ezredes: Máskor is alkalmaztunk olyan eljárási rendet, hogy a központi szerv indítványozza az előzetes letartóztatást, de csak az ügyészség illetékességi területének megfelelően, azaz ott, ahol az esemény történt. Ha az esemény a VII. kerületben történt, akkor mindegy, hogy melyik rendőrhatóság jár el, a VII. kerületi Ügyészségnél kell indítványozni az előzetes letartóztatást.

ELNÖK: Ebben az esetben a Budapesti Rendőr-főkapitányság ezt saját hatáskörbe vonta, és természetesen az illetékes VII. kerületi Ügyészségnél indítványozta?

DR. NAGY-JUHÁK ISTVÁN rendőr ezredes: Igen.

ELNÖK: Milyen más eseményt tud említeni, amikor a BRFK saját hatáskörébe vont ilyen jellegű döntéseket?

DR. NAGY-JUHÁK ISTVÁN rendőr ezredes: Központi akciók, rendezvénybiztosítások – függetlenül a III. törvény hatálya alá tartozó rendezvények -, például kiemelt labdarúgó-mérkőzések esetében. Számtalan ilyen esemény van.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Visszaugrottunk egy picit az embervadászatok időpontjára. Ön akkor a VII. kerületi kapitányság parancsnoka volt, és azt mondta, hogy abból az időből egy panaszról tud. Ehhez képest érdekes, hogy a szomszéd, a VIII. kerületi kapitányságon előállított közel száz ember jelentős részét súlyosan bántalmazták és kínozták, a rendőri fogda udvarán térdepeltették, megalázó, embertelen bánásmódban részesítették. Úgy gondolja, hogy akkor önöknél minden rendben volt? Egyébként hány főt állítottak elő? Tud pontos számot mondani arról, hogy 19-éről 20-ára virradó éjjel hány főt állítottak elő? Van erről konkrét emléke, élménye, adata? Egyáltalán bent volt ezekben az éjjeli időpontokban?

DR. NAGY-JUHÁK ISTVÁN rendőr ezredes: Igen, bent voltam a rendőrkapitányságon. A konkrét számokat nem ismerem, de jelentős számú előállítás történt a VII. kerületi rendőrkapitányságra. Egyébként az én kollégáim átvették azt az elvet, ami a rendőrség működésének alappillére kell legyen: miután valakit már személyi szabadságában korlátoztunk, ott nem alakulhat ki olyan helyzet, hogy vele szemben kényszerítő eszközt kelljen alkalmazni. Ha mégis kialakul ilyen helyzet, akkor ott valamit hibázott az eljáró szerv. A kollégáim vallották ezt az elvet, és nemcsak az ilyen jelentőségű eseményeknél, hanem a hétköznapi élet során sem fordultak elő nálunk ilyen jogsértések.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Láta-e, hogy milyen egészségügyi állapotban érkeznek be az előállított emberek? Például a bejáratnál figyelte-e az alakulatok mozgását, illetve látott-e testi épségükben bizonyos szempontból sérült személyeket? Hiszen, mint tudjuk, az adatok szerint az előállítottak legalább fele már eleve súlyos sérültként került be a kapitányságokra.

DR. NAGY-JUHÁK ISTVÁN rendőr ezredes: Én nem láttam sérülteket, de ez nem jelenti azt, hogy nem lehettek sérültek. Ha lett volna olyan jellegű sérült, aki miatt nekünk elsősegélyt kell nyújtani, akkor biztos, hogy az egészségügyi szolgálatot kihívtuk volna, tehát

mentőt hívtunk volna a helyszínre, mint ahogy minden esetben meg is tettük, amikor olyan előállított került be a rendőrkapitányságra, akin sérülés nyomai voltak láthatók.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Ezek szerint mentő nem is szállt ki aznap a kapitányságra, tehát nem kellett a mentőknek senkit ellátnia?

DR. NAGY-JUHÁK ISTVÁN rendőr ezredes: Arra nem mernék esküt tenni, hogy nem kellett, mert lehet, hogy volt ilyen eset, de erre nem emlékszem pontosan. Ha volt, akkor nyilván megtettük az intézkedéseket.

ELNÖK: Köszönöm. Wittner Mária képviselő asszony!

WITTNER MÁRIA (Fidesz): Több kérdést is leírtam magamnak. Ön azt mondta, hogy az '56-os forradalom 50. évfordulóján önök ünneplőben voltak. Tudott-e arról, hogy más területen teljes harci fegyverzetben rendőrök várták az ötvenéves évforduló vérbe fojtását és szétverését? Hiszen ők már nem ünneplőben voltak, hanem viperákkal és fegyverekkel voltak felfegyverezve, akik szem- és fejmagasságban lőttek. Lehet-e a rendőrségnek – akár parancsra is – fej- vagy testmagasságban löni emberekre, és nem a lábra? Mert tudni kell, hogy ekkor nagyon sok ember megsérült és kilőtték a szemét, miután a rendőrség maradandó károsodásokat okozott. Ez az egyik.

A másik: tudomásom szerint polgári erőktől is kértek embereket. Polgári biztonsági őröktől is kértek embereket, és voltak a rendőrség közé keverve ilyen emberek.

Tud-e arról, hogy a BRFK-nál elkészült egy olyan térkép, ami két gyűrűben hermetikusan lezárta a belvárost? Én láttam ilyen térképet.

Azt mondta ön, hogy az ünnepségen többen voltak, mint amire számítottak. Nagyon jól tudjuk, hogy egy ilyen tömeg nem másfél perc alatt oszlik el, hanem legalább egy-másfél óra kell ahhoz, amíg az emberek eloldalognak onnan hazafelé, több irányban. Mégis ki adta ki a parancsot arra, hogy a Deák tér felől rányomják a lovasokat – kardlapozva – az ünneplő tömegre? A rendőrök brutális viselkedését és mocskos, nyomdafestéket nem tűrő szidalmazását lehetett hallani a tévében és azóta lehet olvasni a könyvekben.

Kérhetett-e a sérült, letartóztatott, bevitt ember orvost, hogy felvegyék a láttelelet? Úgy tudom, hogy kicsit pihentették, amíg rendbe teszi magát, és utána talán kiengedték, hogy ne legyen nyom. Egyébként meg a rendőrséget erről az oldaláról elég jól ismerjük.

Végül: hogy történhetett meg az, hogy a Magyar Rádióba, egy kultúra helyiségébe bevitték a letartóztatottakat, ráadásul még kívülről az ablakait is bedeszálták? Mi történt ott a Rádió épületében? Kinevezték ideiglenes rendőrségnek? Ez azért nagyon érdekes dolog!

DR. NAGY-JUHÁK ISTVÁN rendőr ezredes: Az elhangzott felvételek egy részére a legnagyobb akaratom ellenére sem tudok választ adni, egyrészt azért, mert nem rendelkezem róla ismerettel, másrészt azért, mert meghaladja a kompetenciámat.

Mi az, amiről tudtam vagy tudhattam? A rádió-hírforgalmazásból nyilván hallottam az események láncolatát. Azzal tehát tisztában voltam, hogy éppen hol tart a tömegoszlatás, illetve hogy tömegoszlatást hajtanak végre. Azt tudom, hogy gumilövedéket is alkalmaztak, de a rendőrségnél minden egyes kényszerítő eszköz alkalmazásának megvannak a szabályai. Általános elv, hogy vigyázni kell mások életére és testi épségére, és az arányosság követelményéből adódóan az intézkedés alá vontra a lehetőleg legkisebb hátránnyal járó intézkedést kell bevezetni.

Ez így van tömegoszlatás esetén is, így kell érvényesülnie, még ha a taktikai eljárási rend és szabályok valamelyest mások is. Ügyelni kell arra, hogy indokolatlan sérülés ne keletkezzen. De nyilván ezen eszközök alkalmazása során nagyon sokszor elkerülhetetlen az,

hogy sérülést okozzanak. Ha a rendőr az intézkedése során sérülést okoz, akkor pedig meg kell tenni a szükséges intézkedéseket, gondoskodni kell az elsősegélynyújtásról. Erre tudnám példaként említeni, hogy volt, a televízió híradásaiban is lehetett látni, egy hasba lőtt úriember, akinek például az én munkatársaim hívtak mentőt, holott mi nem azon a területen láttunk el feladatot, de ők voltak az elsők, akikhez segítségért tudtak fordulni. Ebben is láttunk.

A Magyar Rádióval kapcsolatban ismételten azt tudom önnek mondani, hogy nem tudok mit nyilatkozni a Magyar Rádióval kapcsolatban, hiszen nem tudom, ki, mikor, milyen jellegű utasításokat adott ki.

WITTNER MÁRIA (Fidesz): Még egyet szeretnék kérdezni. Mennyire van a rendőrségnél rendszeresítve a tomfa? Ez az egyik.

A másik pedig: az arányosság elvén verték-e szét a tüntetőket, illetve nem a tüntetőket, hanem a megemlékezőket az ötvenéves évfordulón?

DR. NAGY-JUHÁK ISTVÁN rendőr ezredes: A tomfa nyilván rendszeresített eszköz a magyar rendőrségnél (*Wittner Mária: Mint a vipera.*), ugyanúgy, mint ahogy a rendőrbot vagy gumibot. Van olyan alakulat a magyar rendőrségnél, ahol vipera is van. Ez nyilván nem a járőrállomány, tehát ez nem a közbiztonsági járőrállomány. Sőt, az események után ez külön minden egyes rendőri biztosításnál tiltásra is került, hogy meg nem engedett eszközt nem tarthat magánál senki. Én egy esetről tudok, ahol a biztosítások során – az események után – egy kolléga tartott magánál ilyen eszközt, nem használta, de futás közben kiesett a ruházatából, és ő ezért súlyos felelősségre vonást is kapott.

WITTNER MÁRIA (Fidesz): A képeken többet is lehet látni, több rendőrnél. Nem beszélve arról, hogy az országos rendőrfőkapitány behazudott a társadalomnak a szemébe, hogy nem alkalmaznak viperát, miközben ott volt bekarikázva a tévéfelvételen a vipera. Köszönöm.

ELNÖK: Kíván erre reagálni?

DR. NAGY-JUHÁK ISTVÁN rendőr ezredes: Azt tudom önnek mondani, hogy a rendezvénybiztosításba beosztott rendőri állomány nem alkalmazott ilyen eszközöket. Hogy a rendőri műveletben lévőknel abban az adott időszakban milyen eszköz és felszerelés volt, azt a műveletet irányító parancsnoktól, illetve a biztosítás parancsnokától kell megkérdezni majd.

ELNÖK: Köszönöm. Miután Mittó alezredes is itt várakozik, ezért kérem, mindenki rövid kérdéseket legyvesz feltenni.

Révész képviselő úr!

RÉVÉSZ MÁRIUSZ (Fidesz): Köszönöm szépen. Elmondta, hogy az ön egységénél azonosítóval álltak fel a rendőrök, hiszen formaruhában, ünneplőben voltak. Viszont a véleményét szeretném megkérdezni, ön szerint hogyan fordulhatott elő, hogy mégis október 23-án több ezer rendőr a rendőrségi törvénnyel ellentétesen azonosító nélkül vonult ki az utcára.

DR. NAGY-JUHÁK ISTVÁN rendőr ezredes: Ez megint egy olyan kérdés, kedves képviselő úr, amire én nem tudom önnek a választ megadni. Nem tartozik az én kompetenciámba.

RÉVÉSZ MÁRIUSZ (Fidesz): Akkor másképp kérdezem: volt-e esetleg erre máskor is példa, hogy gyakorlón nem viseltek azonosítót, vagy ez speciálisan ekkor történt? Arra szeretnék tehát rákérdezni, hogy ez speciálisan október 23-án történt, vagy ez egy bevett rendőrségi gyakorlat volt előtte is.

DR. NAGY-JUHÁK ISTVÁN rendőr ezredes: A csapaterőbe beosztott állományánál különböző rendezvények biztosítása során, én úgy tudom, nem volt azonosító szám. Azért sem, hiszen akkor még utána került rendszeresítésre. Nem a rendőrijelvényről beszélünk most, a rendőr azonosító jelvényéről, hanem arról a hímzett számról, amelyet később lehetett látni a bevetési öltözeten. Tehát maga a ruha sem volt alkalmas arra, hogy ilyen azonosító számokat helyezzenek el rajta, illetve nem is álltak ilyenek rendelkezésre. Később gyártatta le a rendőrség és alakították ki a helyet a bevetési öltözeten.

RÉVÉSZ MÁRIUSZ (Fidesz): Szerintem fontos kérdése lesz a bizottságnak azt tisztázni, hogy direkt erre a napra vetették le az azonosítókat, vagy pedig ez megfelelt egy régebbi gyakorlatnak.

Az ön területére visszatérve, önök biztosították a Fidesz-rendezvényt. Hányan voltak ezen a rendezvényen?

DR. NAGY-JUHÁK ISTVÁN rendőr ezredes: Mi vagy a résztvevők?

RÉVÉSZ MÁRIUSZ (Fidesz): Nem önök, a résztvevők.

DR. NAGY-JUHÁK ISTVÁN rendőr ezredes: Én mindig és minden esetben azt mondom, hogy ezt a rendezvény szervezőitől kell megkérdezni, hiszen az ő számaik igazak, és nem, mondjuk, a rendőrségé.

RÉVÉSZ MÁRIUSZ (Fidesz): Azért a rendőrségnek is kalkulálni kell, mert úgy tudom, aszerint kell megállapítani az erőket, hogy milyen létszámú rendezvény lehet. Akkor úgy kérdezem: milyen létszámú rendezvényre számítottak, és milyen létszámú rendezvényhez készítették el a biztosítási tervet?

DR. NAGY-JUHÁK ISTVÁN rendőr ezredes: Figyelemmel a területre is, azt gondolom, a biztosítási tervet – amelyet nyilván nem én készítettem, hanem a biztosítás parancsnoka – egy 30 ezer fős körüli rendezvényre készíthették.

RÉVÉSZ MÁRIUSZ (Fidesz): Én úgy gondolom, ennél talán kicsit többen voltak...

DR. NAGY-JUHÁK ISTVÁN rendőr ezredes: Nem vitattam.

RÉVÉSZ MÁRIUSZ (Fidesz): Csak az ön véleményét szeretném megkérdezni, hogy egy ekkora tömeg szétszéledéséhez, feloszlásához mennyi időre van szükség úgy átlagosan.

DR. NAGY-JUHÁK ISTVÁN rendőr ezredes: Helyszín, tömegközlekedés, odaérkezés útvonala határozza meg. Szóródnak ezek az időpontok. Tarthat egy egész éjszakáig egy fél órától kezdődően.

RÉVÉSZ MÁRIUSZ (Fidesz): Tehát egy ilyen helyszínen, mondjuk itt, az Astoriánál egy ilyen 70-80 ezres tömeg vajon mennyi idő alatt tudott volna úgy magától, minden külső hatástól mentesen szétszéledni, feloszlani?

DR. NAGY-JUHÁK ISTVÁN rendőr ezredes: Nyilván a külső hatásoktól mentesen elég sokáig ott maradtak volna még az emberek, mert általában a rendezvények után mindig kialakulnak kisebb csoportok, akik még a helyszínen beszélgetnek, megtárgyalják az adott eseményeket. Itt most erre nem volt lehetőség, amire a rendezvény szervezői is felhívták nyilván a figyelmet, és itt egy elég gyors elvonulás indult be.

RÉVÉSZ MÁRIUSZ (Fidesz): Igen, bevallom, hogy ezt jól látja, mert én is azért mentem vissza, mert a szüleim telefonáltak, hogy elkezdtek lőni őket. Úgyhogy hazaküldtem a gyermekeimet, és visszafordultam.

De az lenne a kérdésem, hogy a rendezvény után meddig maradt a helyszínen. Tehát bezárult a rendezvény, véget ért a Fidesz-nagygyűlés – meddig maradtak ott önök még?

DR. NAGY-JUHÁK ISTVÁN rendőr ezredes: Két részre kell osztani a kérdését. Az egyik rész, hogy a rendezvénybiztosító erők meddig maradtak a helyszínen. Mindaddig a helyszínen maradtak a rendezvénybiztosító erők, amíg a testi épségük nem került veszélybe. Hiszen ezek a rendőrök, mint mondom, járőrfelszereléssel, ünnepi öltözetben láttak el feladatokat. Az állomány összevonása, átcsoportosítása, tartalékba helyezése az elvonulás vége felé következett be, hiszen akkor már egy olyan hangulat alakult ki, nyilván a szomszédban zajló események hatására, és nem közvetlenül a biztosításba beosztott rendőri állomány ellen irányultak ezek a hangulati elemek, hogy ki kellett vonni a rendőri állományt, mert a jelenlétük már sokkal többet ártott, mint hogy biztosította volna azt, hogy az egyébként rendezvény elvonulás továbbra is akadálymentesen folyjon.

Én és a parancsnoki kar valamikor este 11 óra körül jöttünk el a helyszínről, mert a rendezvény biztosítása és lezajlása után még jelentkeztek a biztonsági cégek feladatai, hiszen különböző bontásokat kellene végrehajtani, színpad, vezetési pont, a hangosítás bontása, amihez, úgy gondoltuk és úgy állapodtunk meg, hogy szükséges egy összekötő kapocs még a rendőri erők és a rendezvény biztosításában közreműködő civil biztonsági szolgálat között.

RÉVÉSZ MÁRIUSZ (Fidesz): Egy nagyon fontos kérdést szeretnék a végén föltenni. Ön ott volt viszonylag sokáig, 11 óráig. Az ön véleményét szeretném kérdezni.

Egyetért-e azzal, hogy amikor a rendőrségi beavatkozás történt, akkor még békés megemlékezők – akik az éppen a szétszéledőben lévő tömeg részei voltak – teljesen ártatlanul elszenvetették a rendőri oszlatást?

DR. NAGY-JUHÁK ISTVÁN rendőr ezredes: Azokat, akik a szervező által javasolt útvonalon távoztak el, nem érte bántódás. Akik erre nem figyeltek és ezt nem tartották be, azokat érthette.

RÉVÉSZ MÁRIUSZ (Fidesz): Kicsit szeretném pontosítani. Ahogy hallom, a szervező arra nem adott utasítást, hogy öt percen belül mindenki távozzon el a helyszínről. Az én szüleim például gimnáziumi évfolyamtársaikkal találkoztak és beszélgettek, s egyszer csak elkezdett rájuk hullani a füstgránát. Kérdezem az ön véleményét: akik tíz percen vagy félórán belül nem szaladtak el onnan – amire egyébként felszólítást nem kaptak –, azok teljesen ártatlanul elszenvedhettek-e különböző sérüléseket, lehettek-e áldozatai az oszlatásnak anélkül, hogy ők bármilyen reinitens tevékenységet folytattak volna.

DR. NAGY-JUHÁK ISTVÁN rendőr ezredes: Akik a javasolt útvonalon távoztak, azokat nem érthette semmiféle hátrány. Akik viszont nem a javasolt útvonalon távoztak, azokat érthette hátrány.

RÉVÉSZ MÁRIUSZ (Fidesz): És akik még félóráig vagy egy óráig a helyszínen maradtak?

DR. NAGY-JUHÁK ISTVÁN rendőr ezredes: Azokat is.

RÉVÉSZ MÁRIUSZ (Fidesz): Köszönöm szépen. Ennek a kérdésnek a tisztázása fontos volt.

Még egy dolgot szeretnék elmondani a bizottság előtt. Amikor az én ügyemben nyomoztak, egyértelműen kiderült, a Síp utcánál úgy kezdtek löni a rendőri erők, hogy előtte figyelmeztetés nem volt, aminek az volt a fő oka, hogy – legalábbis ezzel védekeztek a rendőrök – nem volt semmilyen technikai eszköz, amivel a figyelmeztetést ki lehetett volna adni, hiszen a hangágyú csak a tömegoszlatás megkezdése után - tehát amikor már bőszen lövöldöztek – mintegy másfél órával érkezett meg. Ezt a kialakult képhez szeretném még hozzátenni, de ez a bírósági ítélet indoklásában is szerepel. Köszönöm szépen.

DR. NAGY-JUHÁK ISTVÁN rendőr ezredes: A műveletet irányító parancsnoktól kell majd megkérdezni, mi hogy történt, s ha úgy történt, az miért úgy történt. Én természetesen nem vitatom képviselő úr állításait, de a kérdésére sajnos nem tudok választ adni.

RÉVÉSZ MÁRIUSZ (Fidesz): Nem is kérdés volt!

ELNÖK: Csöbör Katalin képviselő asszony!

CSÖBÖR KATALIN (Fidesz): Ha jól tudom, önt ezek után a sikeres biztosítási események után előléptették. Meg tudja mondani, hogy milyen indoklással léptették elő, illetve hogy milyen pozíciót kapott?

DR. NAGY-JUHÁK ISTVÁN rendőr ezredes: A sajtó szerint előléptettek, de valójában nem léptettek elő, ezen események után meg főleg nem léptettek elő. Az előléptetés fél évvel később történt, amikor már túl voltunk 2007. március 15-én is. Most tehát egy 2007. júniusi időpontról beszélünk, ami háromnegyedévvvel volt a 2006. őszi események után.

CSÖBÖR KATALIN (Fidesz): Egy előléptetés általában nem közvetlenül az események után egy nappal történik. Az előléptetés után milyen pozícióba került?

DR. NAGY-JUHÁK ISTVÁN rendőr ezredes: Ma is az események után vagyunk, és ki-ki maga dönti el, hogy ezt hogyan értelmezi. 2007-ben Budapest rendőrfőkapitányának rendészeti helyettesévé neveztek ki, ami a beosztási hierarchiát tekintve ugyanaz a vezetői besorolás, mint a kapitányságvezetői beosztás. Ez ugyanúgy főosztályvezetői szintű beosztás, mint a rendőrkapitányság vezetőjéé. Rendfokozatban viszont magasabb, de csak Budapesten. Míg az én előző szolgálati helyem egy ezredesi hely volt, ez egy tábornoki hely. Hangsúlyozom, ekkor már túl voltunk 2007. március 15-én is, amikor a rendőrség már egy teljesen más arculatát mutatta; ez nem az én értékelésem, hanem a sajtóban olvastam ezeket a híreket.

CSÖBÖR KATALIN (Fidesz): Kitüntetést kapott?

DR. NAGY-JUHÁK ISTVÁN rendőr ezredes: Nem.

ELNÖK: A rendezvény végét követően a rádióforgalmazások segítségével hallotta-e az oszlatásra vonatkozó parancsot?

DR. NAGY-JUHÁK ISTVÁN rendőr ezredes: Nem tudom, mikor rendelték el a művelet továbbfolytatását, addig tudtam nyomon követni, amikor az Erzsébet tér magasságában leállt a rendőri művelet, illetve ott egy állóháború alakult ki. Utána már a saját rendezvényünkkel kellett tüzetesebben foglalkozni. Tehát arról, hogy mikor rendelték el a továbbfolytatást, illetve a lovasrohammal kapcsolatos dolgokról nem tudok nyilatkozni.

ELNÖK: Ezek szerint a rádióforgalmazással kapcsolatos dolgok önhöz nem jutottak el, azokat nem hallotta.

DR. NAGY-JUHÁK ISTVÁN rendőr ezredes: Csak egy részét. A műveleti csatorna és a biztosítási csatorna nem ugyanaz.

ELNÖK: Akkor szűkítem a kérdést. A Fidesz rendezvénye után másfél perccel hangzott el azt, hogy a tisztességes emberek már elmentek, lehet oszlatni, majd újabb másfél perc múltán már lovasrohamot vezényeltek. Ezek a rádióforgalmazáson keresztül elvileg követhetők voltak. Ön ezeket tudta-e követni, volt-e róluk tudomása, hallotta-e ezeket?

DR. NAGY-JUHÁK ISTVÁN rendőr ezredes: A lovasrohamról volt tudomásom. A saját beosztottaimtól hallottam, hogy egy lovasroham indult meg a Dohány utca irányában, hiszen a mi rendezvényünk szélén a bűnügyi állomány az információszerzés miatt ekkor még bent volt. Tehát ekkor még a rendőri erőink még keményen bent voltak a rendezvényben. Ezt tehát tőlük tudom, tőlük hallottam a saját hírcsatornámon keresztül, hogy van egy lovasroham.

ELNÖK: És tiltakozott ez ellen?

DR. NAGY-JUHÁK ISTVÁN rendőr ezredes: Igen. Még egyszer mondom, egy külön szigetelő csoportot kértünk a két esemény közé, s ehhez a Dohány utcát, mint felvonulási területet biztosítottuk is, de ez a szigetelő csoport sajnos nem érkezett meg.

ELNÖK: Milyen formában tiltakozott ön ez ellen?

DR. NAGY-JUHÁK ISTVÁN rendőr ezredes: Rádión keresztül, mondván, hogy még tart az elvonulás, még nem ért véget teljesen a rendezvény.

ELNÖK: Lapid tábornok úrnál tiltakozott?

DR. NAGY-JUHÁK ISTVÁN rendőr ezredes: A biztosítási törzsnél, akinek hallania kellett ezt a hírforgalmazást is.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Rövid és abszolút rendőrszakmai kérdéseket szeretnék feltenni. Amikor a kérdésem befejeztem, ott tartottunk, hogy ön volt a helyszínbiztosítási parancsnok. Akkor azt is megkérdeztem öntől, hogy mi a feladata és hatásköre a helyszínbiztosítási parancsnoknak. Ön erre egy kitérő választ adott és arról beszélt, hogy ki önnek a felettese, azaz azonnal reflexszerűen elkezdett védekezni és felfelé mutogatni. Arra kérem, a kevésbé tájékozottabb jelen lévők, illetve a nyilvánosság számára legyen kedves elmondani, egy tüntetés helyszínbiztosítási parancsnokának mi a feladata és

hatásköre, nem tartozik-e esetleg a feladat- és hatáskörébe a békés tüntetés részvevőinek a megvédése.

DR. NAGY-JUHÁK ISTVÁN rendőr ezredes: Kedves képviselő úr, az előbb nem kitérő, hanem pontos, egzakt választ adtam önnek erre a kérdésére. Azt mondtam, a helyszínparancsnok a biztosítás parancsnokának irányítása alatt látja el a feladatait. Elmondtam, hogy a helyszínen a helyszínparancsnok feladata a közrend és a közbiztonság fenntartása. Ez kétoldalú kötelezettséget jelent a helyszínparancsnok részéről.

Egyrészt maga egy pozitív magatartás, hogy a demonstráció békésen le tudjon folyni, ebbe természetesen szintén belefér és bele kell hogy férjen az ott jelenlévők biztonságának a megvédése is. Ebben, azt gondolom, nincs köztünk vita. Az, hogy adott esetben mikor milyen színvonalon sikerül ezt végrehajtani, nagyon sok tényezőtől függ természetesen. Azt gondolom, hogy ezen a rendezvényen, a rendezvény ideje alatt olyan eseményre nem került sor, ami a rendezvényen részt vevők biztonságát veszélyeztette volna. Voltak kiélezett helyzetek természetesen a rendezvény biztosítása során, ilyen volt például a Múzeum körúton az Astoria útkereszteződésében a kordonnál megjelenő, rendőri biztosítás nélküli, hát..., vonuló tömeg, akiket, úgy gondolom, egészen jól sikerült átvezetnünk ezen a rendezvényen, és az Astoriánál egy folyosón keresztül elvonultak erről a rendezvényről. A másik ilyen kiélezett helyzet volt ezen a rendezvényen, amikor a Blaha Lujza tér felől két Csepel teherautó lépett be a biztosított területre. Ezeket a Síp utca magasságában tudtuk sikeresen, rendőri kényszerintézkedés nélkül kivezetni, kivinni a tömegből és újtárra bocsátani. De ezen túl más ilyen rendőri intézkedést nem kellett végrehajtanunk, mert nem volt rá ok.

Ahhoz, hogy a két csoportot hermetikusan elszigeteljük egymástól, nekem nyilván nem voltak megfelelő erőim. Ezért az ehhez szükséges erőket külön igényeltem. Ez lett volna az a szigetelő csoport, amelyik végrehajtja ezt a szigetelést a tömegoszlatás alá vont és egyébként a rendezvényen részt vevők között.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Szeretnék még továbbmenni a kérdéseimmel ezzel kapcsolatban. (Az elnök jelzésére:) Igen, de láncszerűen fűződik egymáshoz, tehát sok rendőrszakmai kérdés nyitott még, és ön gyakorlatilag, azt kell mondanom, folyamatosan nem beszél a lényegről; de akkor menjünk tovább!

Ugye, ön ezt gyakorlatilag mintegy sorscsapásszerűen adja elő, hogy kevés volt az önre bízott rendőri erő. Ön elmondja, hogy az ön feladata volt a bejelentett tüntetés résztvevőinek a személyi biztonsági védelme a külső behatásoktól, ugyanakkor tényszerűen megállapítható, hogy amikor elkezdenek gyülekezni az emberek, az nem egy perc alatt derül ki, hogy hirtelen százezren vannak, viszonylag hamar kiderül, hogy sokkal többen vannak, mint az önre bízott rendőri erők létszáma, és a kettő között éles ellentmondás mutatkozik. Azaz nem volt alkalmas objektíve az önre bízott rendőri erők létszáma arra, hogy ezt a fajta garantáló, védő feladatot ellássa. Ön úgy érzi, hogy nem kellett volna önnek esetleg véletlenül sokkal korábban lépéseket tenni annak érdekében, amikor megtudta, hogy ennyi rendőri erőm van, ennyi tüntető gyülekezik, nekem valamilyen lépést kell tennem annak érdekében, hogy ezt a tüntetést megfelelően tudjam biztosítani? Egyébként ezt határozott álláspontom szerint meg kellett volna tennie, és ha nem tette meg időben – vagy mikor tette meg először ezt a lépését? Mert említette, hogy igen, kéri ezt a zárást. De ezt már akkor kérte, amikor már kialakult az a helyzet, hogy a korábbi parancsnoklással rányomták a tüntetőket.

ELNÖK: Kérdés?

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Tehát magyarul: mikor tette az első lépését annak érdekében, hogy növelje az önre bízott rendőri erők számát, amelynek a feladata a megóvás, a tüntetők testi épségének a megóvása volt?

DR. NAGY-JUHÁK ISTVÁN rendőr ezredes: A rendezvény biztosításához szükséges rendőri erők, ez az 50 fő elegendő volt. És ma is azt mondom, hogy elegendő, a rendezvény biztosításához. De nyilván rendőri műveletek végrehajtásához nem elegendő ez a létszám, de nem is rendelkeztem műveleti erővel. Ezért, ahogy szükségessé vált a rendőri műveleti erőnek a bevetése és igénylése, azt abban a pillanatban megtettük.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Ez mikor volt időben először? Erre nagyjából vissza tud emlékezni?

DR. NAGY-JUHÁK ISTVÁN rendőr ezredes: Nyilván, ahogy a tömegoszlatás haladt előre, ez úgy volt, annak a láncolatában. Annak a láncolatában kértük, hogy állítsák le, lassítsák, és egy szigetelő csoportot küldjenek.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): A 15/90-es BM-rendelet szerint minden tüntetésnek van egy úgynevezett rendbiztos. Ki volt az ön emlékei szerint a rendbiztos? És tartotta-e a kapcsolatot a tüntetés rendezőjével, és meddig tartotta a kapcsolatot? S mi volt az oka annak, ha esetleg ez a kapcsolat valamilyen oknál fogva megszakadt? Tud-e erről, hogy megszakadt?

DR. NAGY-JUHÁK ISTVÁN rendőr ezredes: Kétféle megoldást alkalmazott a rendőrség, és azt gondolom, talán még ma is alkalmazza. Az egyik megoldás az, hogy külön rendbiztos van az adott rendezvényen; a másik megoldás az, ha külön, személy szerint nem kerül kijelölésre rendbiztos, akkor ezt a feladatot a biztosítás parancsnoka látja el.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Tehát Lapid Lajos jelen esetben, ugye?

DR. NAGY-JUHÁK ISTVÁN rendőr ezredes: Ezen a rendezvényen én láttam el ezt a feladatot is, és mint helyszínparancsnok folyamatosan kapcsolatban voltam a rendezvény szervezőivel, a rendezvényre beosztott és vezényelt erőkkel, tehát civil biztonsági szolgálattal is.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Igen, köszönöm. Az utolsó – tényleg, ígérem –, a Civil Jogász Bizottság meghallgatásán Varga Szilvia rendező elmondta, hogy a rendezvény befejezése előtt a rendőri kapcsolattartásra nem volt mód, miután a rendőrség kapcsolattartója kikapcsolta a telefonját. Nem volt lehetőség arra, hogy bármilyen információt kapjanak arról, hogy mi zajlik a tüntetés környékén, és ebből fakadóan nem tudtak megfelelő intézkedéseket tenni a saját tüntetőik megóvása érdekében. Mit tud ön erről?

DR. NAGY-JUHÁK ISTVÁN rendőr ezredes: A velem való kapcsolata nem szakadt meg, sem neki, sem másnak, sem a civil biztonsági szolgálatnak, annál is inkább, mert a civil biztonsági szolgálattól kapott rádión keresztül is tartottuk a kapcsolatot. Az Astoriánál volt olyan időszak, amikor sem rendőrségi rádióval, sem mobiltelefonnal nem lehetett forgalmazni. Egyszerűen nem volt szabad vonal; lebént, nem tudjuk, mi történt azzal a közelben lévő rádióátjátszó vagy telefonátjátszó toronnyal, de volt olyan időszak, amikor hírforgalmazás nem volt fizikailag lehetséges. Értsd alatta a mobiltelefont, értsd alatta a rendőrségnek az EDR rádióit.

ELNÖK: Köszönjük. Mostantól senki másnak nem adom meg a szót, csak és kizárólag Révész Máriusznak egy kérdésre, és visszaélve a helyzettel, én is felteszek egy kérdést. (*Derültség.*) Ez pedig az, hogy a VII. kerületi rendőrkapitányságon a térfigyelő kamerák felvételeit megőrizték-e az említett napról, illetve napokról.

DR. NAGY-JUHÁK ISTVÁN rendőr ezredes: Annak idején, én úgy tudom, bekérte a bizottság ezeket a felvételeket. Azokat, ha voltak, akkor mi beadtuk, nyilván a bizottság rendelkezésére bocsátottuk. Azt viszont tudni kell, hogy a Dohány utca, Astoria, Síp utca és talán még a Madách tér környékén lévő kameráinknak is elvágták a kábelét, és azok egy idő után felvételt nem tudtak készíteni.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Utolsóként Révész Máriusz, egy kérdésre.

RÉVÉSZ MÁRIUSZ (Fidesz): Egy mondat észrevétel, hogy szerintem a Fidesz egy békés rendezvényt szervezett, és valószínűleg az a rendőri erő normál körülmények között, amely ezredes úrnak rendelkezésére állt, biztos, hogy elég is lett volna a rendezvény biztosítására. De nem normál körülmények voltak, a rendőrség tüntetőkkel szinte megtámadta a Fidesz-nagygyűlést, ez okozta, hogy a rendőri erők nem voltak elegendő létszámban. De ezt valószínűleg nem sejtette senki előre, illetve aki sejtette, az valószínűleg nincs itt.

Az én kérdésem az lenne, hogy ön azt mondta, akkor vonták ki a rendőri erőket, amikor már az épségük veszélybe került. S elmondta, hogy arra is teljesítettek szolgálatot, ahol lovas rendőrök rohamot vezényeltek, ott is voltak bűnügyisek. A kérdésem az, hogy kitől kerültek veszélybe: a tüntetőktől, megemlékezőktől, vagy az is előfordulhatott, hogy bizonyos kollégái például a lovasroham miatt kerültek egyébként veszélybe, és az a veszély fennáll, hogy ha ott maradnak az ön bűnügyis kollégái, akkor meglövellik őket is, vagy kapnak egy-két ütést kardlappal. Tehát volt-e ilyen veszély az önök egységénél?

DR. NAGY-JUHÁK ISTVÁN rendőr ezredes: A rendezvény alatti együttműködő kapcsolat fordult át egy ellenszenves kapcsolattá. Ennek ön is tudja az okait, és én is tudom. Nyilván nem az oda beosztott rendőri állománynak szólt az, ami ott történt, de úgy éreztem, ha nem vonom ki az egyenruhás állományt, akkor sokkal többet ártok a békés rendezvény békés jellegének, mint akkor, ha ők a maguk fizikai valóságában ott vannak. Ezért első lépcsőben őket vontam ki, majd később a tömegben lévő bűnügyis állományt is.

RÉVÉSZ MÁRIUSZ (Fidesz): A kivonást értem, de szeretném megkérdezni, hogy a bűnügyis állomány tagjai veszélybe kerültek-e a máshonnan érkező rendőri fellépés miatt.

DR. NAGY-JUHÁK ISTVÁN rendőr ezredes: Azt gondolom, hogy igen.

RÉVÉSZ MÁRIUSZ (Fidesz): Köszönöm.

ELNÖK: Mi is köszönjük ezredes úr részvételét, és Mittó Gábor alezredes úr meghallgatásával folytatjuk a bizottság ülését.

Tisztelettel köszöntöm Mittó Gábor alezredes urat. Elnézést kérek a várakoztatásáért, egyben tájékoztatom a bizottság tagjait, hogy megkíséreltük elérni a Mittó Gábor után meghallgatandó személyeket és megkértük őket, hogy egy órával később jöjjenek, miután 17 perc múlva már a következő meghallgatásnak kellene kezdődnie. Most pedig mindenkit arra kérek, hogy a saját véleményét minimalizálva – miután az majd a bizottság jelentésének lesz a része – kérdéseket tegyen fel Mittó Gábor alezredes úrnak és az őt követő meghallgatandó

személyeknek, különben még este 10-kor is itt fogunk ülni, ami persze nekem nincs ellenemre, de a bizottságnak több tagja is van. Kérem tehát, hogy próbáljunk meg feszesen a kérdésekre koncentrálni haladni.

Dr. Mító Gábor rendőr alezredes meghallgatása

Még egyszer tisztelettel köszöntöm alezredes urat, és elsőként azt szeretném megkérdezni tőle, hogy a tévéostrom idején pontosan milyen feladatot látott el.

DR. MITTÓ GÁBOR rendőr alezredes: Mennyivel korábban kezdjem?

ELNÖK: Amennyivel szükségesnek tartja.

DR. MITTÓ GÁBOR rendőr alezredes: A teljes érthetőség kedvéért szeretném elmondani, hogy én azon a héten szabadságon lettem volna. Vasárnap érkeztem haza a szabadságomról és hétfőn reggel kaptam egy telefont Lapid tábornok úrtól, hogy szakítsam meg a szabadságom és jöjjenek be. Mire beérkeztem, ő már nem volt a helyén, és telefonon kaptam egy üzenetet, hogy előző nap bizonyos események történtek a Kossuth téren és erre kezdjek írni egy biztosítási tervet. Ennek a tervnek a készítésével töltöttem a délutánt a Teve utcai irodában, tehát nem is a saját szolgálati helyemen, majd amikor ezzel végeztem, Jánosik István őrnagy úrral kimentünk a Kossuth térre, ugyanis a HÖÖK bejelentése szerint a diákok két nappal későbbre terveztek egy tüntetést a Kossuth térre és velük kellett egyeztetni arról, hogy a kialakult események miatt hogyan tudják megtartani a rendezvényüket. Eközben kapott Jánosik úr egy telefont a TV biztonsági szolgálatától, hogy megjelent ott néhány ember, aki megpróbál behatolni. Akkor átmentünk a Kossuth térre, ahol ott-tartózkodott főkapitány úr és gyakorlatilag a BRFK egész vezetése. Lapid úrnak jelentettük, hogy van egy ilyen információ, de akkor már rádióforgalmazással jött, hogy elhangzott a színpadon, hogy nem vették át a petíciót, hogy nem engedték be őket, mire az egyik szónok felszólította a résztvevőket, hogy vonuljanak át. S akkor a jelentés úgy jött, hogy az emberek tömegesen vonulnak át a TV-székházhoz, s akkor főkapitány úr megkért arra, hogy én is menjek át és vegyem át a helyszíni intézkedést.

ELNÖK: Köszönöm. Varga László képviselő úr!

VARGA LÁSZLÓ (KDNP): Egyetlenegy tisztázandó kérdést tennék fel. Ön Kinizsi-1 fedőnéven működött. Az ön rádióforgalmazásából nagyon kevés dolog áll rendelkezésünkre, ezért szeretném megkérdezni, hogy fizikailag hogy vett részt a tévé körüli eseményekben, milyen feladattal, illetve miben segítette a nagy bajban lévő Kinizsi-2-t és Kinizsi-7-et, mert ők voltak beszorulva a TV-székházba.

DR. MITTÓ GÁBOR rendőr alezredes: Valószínűleg azért nem hallatszott a rádióforgalmazásom, mert velük együtt voltam. Egyébként a rádióforgalmazást az is lassította, hogy ezt a rádiórendszert az év nyarán vezették be a rendőrségen, és például az első erőnek, amely érkezett, a Baranya megyei rendőri századnak még nem volt ilyen technikája, ezért velük abszolút nem tudtunk rádiókapcsolatba lépni. A Baranya megyeiek után a Pest megyei rendőrszázad érkezett, amelynek szintén nem volt ilyen technikája. Gyakorlatilag csak azzal a húsz emberrel lehetett kommunikálni, akik időközben a Képviselői Irodaháztól Giber úr vezetésével érkeztek, valamint a vezetési ponttal.

VARGA LÁSZLÓ (KDNP): Nem kaptam választ arra, hogy ön a TV-székház körüli események alatt hol volt. Azt tudom, hogy hol volt a Kinizsi-2, hol volt a Kinizsi-1, hol volt a

Hungária-705 – ezek voltak igazán ott a forgalmazásban –, de azt nem tudom, hogy ön, mint Kinizsi-1 hol volt.

DR. MITTÓ GÁBOR rendőr alezredes: Amikor átértem oda, akkor ott rendőri erő gyakorlatilag még nem volt. A baranyai század érkezett, kaptam egy telefonszámot, felhívtam a század parancsnokát, megbeszéltük, hogy a Szabadság tér szélén hol találkozunk, ahol szóban megpróbálom neki némi feladatot meghatározni...

VARGA LÁSZLÓ (KDNP): Ezek szerint ön várta ott őket.

DR. MITTÓ GÁBOR rendőr alezredes: Mivel, mint mondtam, szabadságról rendeltem be, nem egyenruhában voltam, hanem civilben. Mindössze egyetlen felszerelésem volt, a rádió, valamint a szolgálati telefonom. Egyébként nagyon sok mindent telefonon intéztem el, például Lapid urat rengeteget hívtam telefonon, és a Baranya megyeiekkel is telefonon tudtam kommunikálni. Amikor megtámadták a sorfalat és a sorfal beszorult az épületbe, akkor a Nádor utcai bejáraton én is bementem és ezzel a századdal ott tartózkodtam az Aulában.

ELNÖK: Köszönöm. Gaudi-Nagy Tamás képviselő úr!

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Üdvözlöm, alezredes úr. Az valóban megdöbbentő információ, amit az imént elmondott. Mi volt önnek régebben a rendes beosztása? Milyen beosztást látott el akkor?

DR. MITTÓ GÁBOR rendőr alezredes: A BRFK közrendvédelmi főosztálya biztosítási osztályának voltam a vezetője.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Ezzel a beosztással milyen típusú feladatok jártak együtt, és belefért-e ebbe a feladatba egy ostrom alatt álló középület megvédése?

DR. MITTÓ GÁBOR rendőr alezredes: Mindenképpen újszerű volt, viszont nem hiszem, hogy akkor a BRFK-n volt olyan beosztás, amelybe ez belefért volna. Gyakorlatilag az általam vezetett osztály feladata volt – illetve most is az – a Budapest területére bejelentett gyülekezések, valamint sport-, kulturális és egyéb rendezvények koordinálása, a biztosítások megszervezése és a végrehajtásokban parancsnoki szinten – akár helyszínparancsnokként, akár szektorparancsnokként, akár az egész biztosítás parancsnokaként – való részvétel.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Ha jól értem, egy markánsan más típusú feladatnak minősül egy középület védelmezése, vagy egy különböző összetételű és különböző alárendeltségbe tartozó rendőri erők irányítása.

DR. MITTÓ GÁBOR rendőr alezredes: Többször elhangzott a sajtóban is, hogy ötven éve nem volt ilyen feladata a rendőrségnek. Én 1994 óta vagyok rendőrtiszt, akkor a VI-VII. kerületi kapitányságon dolgoztam, ott is volt sok biztosítási feladatom, de gyakorlatilag 1994 óta végzek rendezvénybiztosítást, de eddig még hasonló esettel sem találkoztam.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Akkor mondhatjuk azt – és nem az ön személye miatt, hanem objektíve –, hogy az ön személyének a megbízása a TV-székház helyszínbiztosítási feladatára nem volt egy igazából helyénvaló vagy célszerű rendőri vezetői intézkedés? Még egyszer hangsúlyozom, nem az ön személyének a kifogásolása a kérdés lényege.

DR. MITTÓ GÁBOR rendőr alezredes: Abból a szempontból vitatkoznék ezzel, hogy gyakorlatilag én voltam az, akinek a beosztásával a rendezvény konkrét biztosítása megoldhatónak látszott. Nem hiszem, hogy lett volna más, akinek ez a témakörébe belevágott volna. Viszont az igaz, hogy akkor a rendőrségen senkinek nem volt olyan szakmai felkészültsége, gyakorlata vagy tapasztalata, aki ezt megfelelően el tudta volna látni.

ELNÖK: Az Ignác-jelentés foglalkozik azzal, hogy körülbelül 100-150 fő tanúsított a TV-székház ostromának a kezdetekor erőszakos magatartást. Ez mennyivel jelent nagyobb személyi kört, mint – mondjuk – egy focimeccs után, amikor szintén hasonló nagyságrendű létszámban szoktak szurkolók erőszakosan fellépni?

DR. MITTÓ GÁBOR rendőr alezredes: Ezt igazából nehéz megítélni, mert az ember az alatt a pszichikai nyomás alatt lehet, hogy másként viselkedik. Nekem többnek tűnt ez a tömeg, mint 100-150 fő.

Az is elhangzott, hogy legalább 8-10 ezer ember vonult át a téren; ez nyilván nem volt mind erőszakos, garázda jellegű, de szerintem azért 200-300 főre legalább tehető ennek az agresszív tömegnek a nagysága. Illetve a legnagyobb probléma az volt, hogy a technikai felszerelésünk jócskán hagyott kívánnivalót maga után. Kaptam gyakorlatilag egy 80 fős századot, akit föl tudtam állítani sorfalba a TV lépcsőjére, akinek, mint utólag kiderült, több embernek nem volt pajzsa. Például ilyenek történtek, többször elhangzott, hogy állítólag én nem beszéltem a századparancsnokkal. Ez nyilván azért történt meg, mert az első, akit fejbe dobtak egy kövel, az a század parancsnoka volt, életveszélyes fejsérülésekkel vitték el a helyszínről; meg tudom érteni, ha utána nem emlékezett arra, hogy ő kivel beszélt telefonon tíz perccel korábban. Gyakorlatilag tehát tök mindegy, hogy ott tíz ember dobált kövel vagy száz ember, valaminek meg kellett volna fognia a követ, de az nem volt.

ELNÖK: Nem tudom, alezredes úr, hogy még a legelején, amikor még nem vált egyértelműen erőszakossá a tömeg magatartása, akkor is ott tartózkodott-e?

DR. MITTÓ GÁBOR rendőr alezredes: Igen. Ott tulajdonképpen először a skandálások mentek, nagyon sok képen egyébként ez látszik is, ott emberek ölelgették egymást, kiabáltak. Igazából ez valahogy úgy alakult ki, hogy ez a mag, akkor valóban egy 10-20 főnyi mag volt, aki előrekeveredett a sor elejére – ismertebb arcok –, azok kezdtek el végül is egy időben a tömeget hergelve, másik irányban a rendőröket provokálva, gyakorlatilag a pajzsok csapkodásával kiprovokáltak egy-egy olyat, ami látszik is, hogy a rendőrök kifújtak a sorfal mögül, amit utána ők így föl tudtak használni, és ezzel maguk mellé állították a tömeg egy részét, és így indult a támadás a rendőrök ellen. Ez körülbelül, ha jól emlékszem, fél óra volt, mire ez kialakult.

ELNÖK: És feltételez-e ebben szándékos provokációt?

DR. MITTÓ GÁBOR rendőr alezredes: Hát, lehet, hogy van, lehet, hogy nincs, én ezt nem tudom megmondani.

ELNÖK: Miután Gaudi képviselő úrtól elvettem a szót, neki most visszaadom, és utána Varga képviselő úr következik majd.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Továbbfolytatva ezt a sort, említi, hogy ismert arcok voltak. Ez netán összefüggésben állhat azzal, hogy az alezredes úr több sportesemény biztosításában is részt vett? Onnét ismeri netán ezeket az ismertebbnek mondható arcokat?

DR. MITTÓ GÁBOR rendőr alezredes: Igen. Egyrészt korábban, amikor még nem osztályvezetőként dolgoztam...

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Tehát szurkolók gyakorlatilag.

DR. MITTÓ GÁBOR rendőr alezredes: Igen. Én '99-től dolgoztam azon az osztályon, és az első három-négy évben nálunk az feladat volt, hogy azokat a rendezvényeket, labdarúgó-mérkőzéseket, ahol kerületi kapitányság biztosított, ki kellett járnunk ellenőrizni, szakirányítani; nem tudom, melyik a jobb szó. Úgyhogy rengeteg mérkőzésen vettem korábban részt, félig-meddig megfigyelőként; illetve a válogatott mérkőzéseket, kupadöntőt, nemzetközi mérkőzéseket a mi szervezésünkben csináltuk. Tehát labdarúgó-mérkőzéseken elég sokat részt vettünk az elmúlt tizenöt évben.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Tehát akkor ez a bizonyos ismertség innen származik, hogy ön felismert néhány ismertebb futballszurkolót, ezt lehet mondani, ebben a bizonyos 15-20 fős magban.

DR. MITTÓ GÁBOR rendőr alezredes: Igen.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Továbbmenve a kérdéssel, szeretném megkérdezni, miután Varga képviselő úrnak jelezte, hogy valóban az első vonalakban folyamatosan ott volt, még a békésebb időszakban is, emlékszik-e egy olyan eseményre, amit a Szabadság téri büntetőperben több vádlott és tanú is elmondott, hogy tulajdonképpen az erőszak első lökését az jelenthette vagy jelentette, hogy az európai uniós zászlót a TV-székház homlokzatáról levette valaki, majd visszatette, s öellene ezután viszont egy rendőri alakulat lényegében intézkedést kezdeményezett, elég látványosan beráncigálták a rendőri sorfal mögé, és még bántalmazták is, legalábbis ezt mondják a nyilatkozók. Emlékszik-e ön ilyenre?

DR. MITTÓ GÁBOR rendőr alezredes: Pontosan nem emlékszem. Volt ilyen, hogy a zászlót le akarták venni, de én úgy emlékszem, hogy ez egy figyelmeztetéssel le lett rendezve, hogy tegye vissza, vissza is tette. Akkor biztos, hogy nem volt ilyen, hogy berántották a sorfal mögé, és bántalmazták. Egyébként akkor úgy helyezkedtem el, civilben nyilván nehezebb volt, nem a sorfal mögött voltam, hanem a sorfal előtt, tehát gyakorlatilag a tömegben voltam bent az első félórán. Mint mondtam, elég nehéz volt kommunikálni, gyakorlatilag telefonon tudtam kommunikálni a parancsnokkal.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): A másik, amit szeretnék megkérdezni, kapott-e ön megfelelő tájékoztatást arról, hogy milyen műveletek zajlanak – így leegyszerűsítve – a TV-székház úgymond felszabadítására. Tehát bevonták-e önt ebbe a folyamatba? Hogy egyáltalán mennyi rendőri erő van a környéken, mit terveznek, tartották-e önnel a kapcsolatot a törzsből?

DR. MITTÓ GÁBOR rendőr alezredes: Arról kaptam tájékoztatást, hogy kapok még majd erősítést. Ez főképp akkor volt már érdekes, amikor beszorultunk az épületen belülré. Akkor úgy tudtam, hogy érkezik egy készenléti rendőri, illetve akkor Rebisz-egység, amely majd megpróbálja kitolni a tömeget az épület elől; ez volt a Hungária-705-ös hívószámú

kollégának az egysége. Illetve folyamatosan kaptuk a híreket, hogy jön az erősítés. Ezt inkább utólag tudtam meg, hogy volt ott egy kommunikációs hiba; tehát jött az erősítés, csak nem a tér elé, hanem a tér mögé. Az a nevetséges helyzet alakult ki, hogy mi, mondjuk, 60 emberrel őriztük a TV kapuját vagy próbáltuk megvédeni, és közben az Ignác-jelentés valami 1080 rendőrt sorol fel, állítólag annyi volt a téren. Nyilván nem az én rendelkezésem alatt, hanem valahol ott voltak; ők keresték a parancsnokot, én meg kerestem az állományt. *(Derültség.)*

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Értem. Arra a momentumra emlékszik-e, amikor a tüntetők egy csoportja még tárgyal az Aulában a TV vezetésének képviselőivel, ott volt-e ön akkor, amikor velük szemben a rendőrség intézkedett?

DR. MITTÓ GÁBOR rendőr alezredes: Nem, mert úgy tudom, ez úgy történt, hogy amint mondtam, kaptunk egy telefont a TV biztonsági szolgálatától, ez körülbelül félórával korábban volt, amikor ez a 8-10 fős csoport bement az épületbe. Nem tudom, hogy ott a biztonsági őr vagy a TV-től valaki tárgyalt velük, hogy nem veszi át a petíciót, mire ők visszamentek a Kossuth térre, ezt bemondták, és utána vonult át a tömeg. Amikor a tömeg elkezdett vonulni, én akkor kaptam Gergényi tábornok úrtól ezt az utasítást. Azután az még egy olyan 5-10 perc, amíg én átmentem a Kossuth térre, még körülbelül 20 perc, amikor megérkezett az első rendőri erő. Tehát körülbelül egy órával az után tudtunk mi egyáltalán fölállni, miután ez az első úgymond behatolás megtörtént.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Akkor ennek a bizonyos tárgyaló delegációnak a TV Aulájából való kiszorításában nem vett részt, vagy nem tud erről.

DR. MITTÓ GÁBOR rendőr alezredes: Így van.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Igen. Volt-e önnek kapcsolata és milyen kapcsolata volt a TV-székház vezetésével? Tehát Rudi Zoltánnal személy szerint vagy egyáltalán bárkivel, Kert Attilával, vagy bárkivel volt-e hivatalos vagy nem hivatalos kapcsolat?

DR. MITTÓ GÁBOR rendőr alezredes: Abszolút semmilyen. Egyszer kereste meg az épület biztonsági főnöke Jánosik őrnagy urat, akit a korábbi rendezvények miatt ismert, mert ő akkor a rendezvénycsoportnál dolgozott, az engedélyeztetési eljárás, a koordináció során ismerte, tehát őt hívta fel telefonon, mi ezt jeleztük tovább. Onnantól kezdve maximum az épületet védő két-három In-Kal-os biztonsági őrrel volt szóbeli kapcsolatunk.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Mikor szerzett tudomást arról, hogy egy petíciót kíván átadni a tüntető tömeg a TV-székháznál, és lett-e önnek valamilyen kapcsolata ezzel a petícióval végül?

DR. MITTÓ GÁBOR rendőr alezredes: Ez már jóval az után történt, hogy behatoltak a tüntetők a székházba, és ha jól emlékszem, engem Majoros ezredes úr, a Hungária-705 hívószámú kolléga keresett meg az épületben Toroczkai Lászlóval, hogy ők ezt át szeretnék adni. S miután úgy ítélt meg, hogy ha ezt sikerülne véghez vinnünk, akkor talán lecsitulna a tömeg, és az ellenünk való támadás alábbhagyna, ezért én Toroczkai úrral elindultam, és kerestem valakit, nem tudom, szerkesztőt, vagy valakit, aki annak adta ki magát, és neki végül is átadták ezt a petíciót. És ez valóban igaz lett, kicsit meg is nyugodott tőle a tömeg.

ELNÖK: Varga képviselő úr, tessék parancsolni!

VARGA LÁSZLÓ (KDNP): Gondolom, sikerül önt azonosítani. Én önt a rádióforgalmazásból mint ismeretlent írtam ki magamnak, mivel nem találtam a Kinizsi-1-et. Ön lehetett az, aki azt mondta, hogy „megtámadtak minket, megtámadtak minket”? Ön lehet az, aki segítséget, vízagyút kér, több sérült van, „életveszély, életveszély, életveszély”, „Bács, Nógrád, Esztergomból jönnek a rendőrök, de hol vannak? Nem tudjuk őket telefonon elérni!” - ezek a segélykérések tehát már belülről, öntől származnak?

DR. MITTÓ GÁBOR rendőr alezredes: Nyilván nem mindegyik, mert a Bács-Nógrádról én nem tudok. Én Pest megyéről tudtam, meg Borsod megyéről, amit kapunk, másról nem is; illetve a Rebisznek kisebb csoportjai. Például aznap volt, ha jól tudom, egy Sopron-Újpest mérkőzés, és az onnan, Sopronból visszaérkező bevetési csoportok is, 11 óra, éjfél tájban két csoport még megérkezett.

VARGA LÁSZLÓ (KDNP): Megmondom őszintén, azért kérdezem, mert elolvasva a rádióforgalmazást, azon túl, hogy sajnáltam a tömeget és mindazt, ami ott történt, de őszintén megrendített azoknak a rendőröknek a sorsa, akik bent voltak a székházban, és tényleg életveszélyben vannak, sokszor durva szavakkal kérik a segítséget, és nem kapnak segítséget, nincs rá válasz. Ön ezt érezte bent a székházban nyilván, hiszen azt mondta, hogy ön is bent volt.

DR. MITTÓ GÁBOR rendőr alezredes: Nyilván éreztem, de voltak más csatornák is, mert nekem új volt ez a Bács meg Nógrád érkezik. Nyilván oda érkeztek kisebb egységek is, amelyek esetleg a saját csatornájukon is megpróbálták segítséget kérni; ezt én is nyilván többször, akár telefonon, akár rádión megerősítettem. Az utolsó már az volt, hogy már a kaput sem fogjuk tudni védeni, ki kell hogy vonuljunk majd.

VARGA LÁSZLÓ (KDNP): Igen, ez volt az utolsó, így van.

DR. MITTÓ GÁBOR rendőr alezredes: Ezt Giber úr rádiózta le, de akkor például ott álltam mellette, hogy elhagyjuk a TV-t. Kimentünk, kivittük a sérülteket, utána próbáltuk a nem sérült állományt kicsit újraszervezni, és újra visszavonultunk az épületbe.

VARGA LÁSZLÓ (KDNP): Elhangzik az, hogy „kész vagyok hadbírótság elé állni, de kivonom a csapatot”, és utána vonulnak vissza.

DR. MITTÓ GÁBOR rendőr alezredes: Igen.

ELNÖK: Utólag visszatekintve az eseményekre, melyek azok a legszembetűnőbb szakszerűtlenségek, amik közül rangsorba állítva néhányat meg tudna említeni alezredes úr?

DR. MITTÓ GÁBOR rendőr alezredes: Az elmúlt négy évben sokat gondolkoztam a saját szerepemen. Nyilvánvaló, hogy a kommunikációt jobban meg kellett volna szerveznem, legalább azzal az erővel, amely ott volt. Azt ugyan nem tudom, ez hogyan sikerült volna, amikor nem egy hullámsávon dolgoztunk, mert más rendszerű rádiók voltak. Több kisebb parancsnokot kellett volna kijelölnöm. Nekem igazából az lett volna a feladatom, hogy kijelöljek négy-öt parancsnokot és azoknak a feladatát koordináljam, s akkor ez a négy-öt parancsnok a saját maga kis részét, amit kapott, megfelelően koordinálta volna, és ezt esetleg jobban tudtuk volna kommunikálni a vezetés, a törzs és a főkapitány úr felé. S nyilván valamilyen szinten az én hibám is, hogy a érkező megerősítő erők nem tudták, hogy kit

keressenek, én meg nem tudtam, hogy ők érkeznek. Nyugodt körülmények között ezt nyilván könnyebben átgondolja az ember, mint akkor, amikor mögötte ég egy szobor és közbe kövel dobálják.

ELNÖK: Ön szerint milyen rendőri erőkre lett volna szükség ahhoz, hogy ne következzen be a TV-székház elfoglalása?

DR. MITTÓ GÁBOR rendőr alezredes: Ha az ott lévő állomány megfelelően ki lett volna képezve és megfelelően fel lett volna szerelve, akkor ez az állomány is elégséges lett volna. De a fluktuációnk olyan, hogy az ott lévő állománynak is a fele az év júliusában végzett az iskolán, és igazából semmilyen gyakorlati tapasztalatuk nem volt. Nekünk Budapesten még csak volt egy-két kemény meccsünk, amikor fel tudtunk lépni, de azt nem tudom elképzelni, hogy Baranyában milyen tapasztalatot tudtak volna szerezni a kollégák. Az a képzés, ami azóta elkezdődött és az alapján van egy ütőképesebb állományunk, az gyakorlatilag hiányzott.

ELNÖK: Van tudomása arról, hogy a Rebisz milyen erővel volt jelen, illetve milyen erővel volt távol, mert a Rebisz volt az a rész, amit kifejezetten arra képezték ki, hogy ilyen esetekben fel tudjon lépni.

DR. MITTÓ GÁBOR rendőr alezredes: Úgy tudom, hogy akkor kiképzésen fent volt náluk két század. Például az a Pest megye, amelyet én később visszakaptam, eleve egész nap egy képzésen volt a Készenléti Rendőrségnél, este leléptették őket, este elmentek Dunakeszire pihenőbe és onnan riadóztatták vissza őket. Hogy a saját állományuk hol volt? Én úgy emlékszem, hogy két csoporttal találkoztam, és azok is a mérkőzésre érkeztek. Közben vonulgatott egy traktor a Képviselői Irodaháznál Giber úr vezetésével, aki alapesetből ezt az épületet védte, aztán a Kossuth téren is maradtak jócskán, de pontosan nem tudom, hogy melyik rendőri erő hol volt aznap éjszaka.

ELNÖK: Az Ignác-jelentés külön is említi, hogy csak nagyon későn rendeltek el riadót. Mi volt ennek az oka.

DR. MITTÓ GÁBOR rendőr alezredes: Nem tudom, mert ezt a főkapitány úr rendelte el.

ELNÖK: Más nem lett volna jogosult riadó elrendelésére?

DR. MITTÓ GÁBOR rendőr alezredes: A kapitányság állománya tekintetében a kapitányság vezetői, a BRFK teljes állományára pedig a főkapitány úr.

ELNÖK: Az állományra nézve milyen hatása volt az eseményeknek? Ezt az ezt követő napokra és az október 23-ai eseményekre tekintettel is kérdezem.

DR. MITTÓ GÁBOR rendőr alezredes: Az előző kérdéshez még hozzátartozik: lehetett volna ott még plusz ezer rendőr, de ha nincs technikai felszerelésünk, nem szívesen állítom ki a rendőrt egy szál ingben a közáporban. Nekünk tehát nem a létszámmal volt bajunk, hanem a felszereltséggel.

Mi volt a másik kérdés?

ELNÖK: Az, hogy az állományra nézve pszichikailag milyen hatással voltak a történetek. Itt az azt követő két-három napra is gondolok, meg október 23-ára is.

DR. MITTÓ GÁBOR rendőr alezredes: Nekem például többször volt halálfélelmem ott az épületben. Ha tizenhat év rendőri munka után ez bennem ilyen érzéseket váltott ki, akkor el tudom képzelni, hogy az egy-két-három éve szolgáló kollégákból ez mit váltott ki. Eléggé lehangolt állapotban volt mindenki akkor, amikor reggel 6 óra körül véget ért minden cselekmény a Szabadság téren, s akkor átadtuk egy frissen érkezett vidéki századnak a helyszín biztosítását.

ELNÖK: Találkozott ön olyan rendőrségen belüli mendemondákkal az ezt követő napokban, meg megöltek rendőrt, meghalt valaki?

DR. MITTÓ GÁBOR rendőr alezredes: Erre nem emlékszem, de erről nyilván tudomásom is lett volna. Ha találkoztam volna ilyennel, akkor mondtam volna, hogy ez nem igaz. Sérültek voltak, én is láttam olyan kollégát, akinek törési sérülése volt, de ilyesmi nem volt.

ELNÖK: Wittner Mária képviselő asszony következik.

WITTNER MÁRIA (Fidesz): A védekezéssel kapcsolatban: én tévén keresztül néztem végig, mert 10 órakor hazamentem Dunakeszire, ahol a kutyakiképző telepen valóban volt egy állomány. Tudom, hogy a Nádor utcában volt készenlétben olyan együttes, olyan csapat, amely nyugodtan tudott volna a TV-székház védőinek a védelmére menni. Ki tartotta vissza ezt a csapatot?

Ki gyújtotta fel a tűzoltókocsit? Vizsgálták-e azt, hogy ezt a kocsit ki gyújtotta fel? Mert azok, akiket a tévében csöcselékként aposztrofáltak, mentették ki a rendőröket és vitték oda a társaikhoz, s mondták: a magyar rendőr velünk van.

Van egy olyan érzésem – nem is kicsi –, hogy be akartak áldozni rendőröket. S hogy miért? Azért, mert ezután következett október 23-a, amikor is reméltek egy kijárási tilalmat elrendelni. Hogy mennyire fönt, azt csak sejteni lehet.

DR. MITTÓ GÁBOR rendőr alezredes: Arról nem volt tudomásom, hogy a Nádor utcában lenne valamilyen rendőri erő. Egyébként ez úgy nézett ki, hogy minden érkező rendőri erő a Kossuth téren bejelentkezett, ahol névlegesen Lapid tábornok úr volt a parancsnok, de ott volt a főkapitány úr is. Azt nem tudom, hogy ő milyen mértékben adott utasításokat Lapid úrnak, mert én általában Lapid úrtól kaptam utasításokat, és rajta keresztül kaptunk rendőri erőt.

Hogy be akartak volna áldozni egy rendőri erőt? Azt megint csak nem tudhatom, hogy erről ki mit gondolt. Aki ott volt, annak biztos nyilván nem volt olyan gondolata, hogy beáldozzuk saját magunkat, mert ez majd egy hónap múlva jó lesz.

WITTNER MÁRIA: Ez biztos. De azért ez különös.

DR. MITTÓ GÁBOR rendőr alezredes: Hátsó szándékot persze sok mindenben lehet sejteni. Amint elhangzott, ott egy 8-10 ezer fős tömeg volt. Egy ilyen tömegben nyilván vannak normálisan gondolkozók és vannak extrém hülyék is. Azért, mert az egyik tüntető felgyújtja a rendőrautót, attól még a másikról el lehet képzelni, hogy kimentí a rendőrt. Ezt én is a Hír TV felvételén láttam az épületen belül, mert ott a büfé környékén volt vagy egy

kivetítő, vagy egy plazma tévé, és mi is láttuk, amikor a tüntetők kihozták a kollégát és odakísérték a TV-székház bejáratához.

WITTNER MÁRIA: Miután ön bent volt a tévében, amikor az első tömeg bement, nyilván tudja, mi igaz abból, hogy tévét meg egyéb dolgokat hurcolt ki a tömeg.

DR. MITTÓ GÁBOR rendőr alezredes: Ilyet mi nem tapasztaltunk. A büfét persze láttuk feltörve, de az nyilván nem olyan nagy kárérték. Ott szendvicsek és üdítők fogytak, de konkrétan tévéket és számítógépeket nem láttunk. Egyébként a kárérték azért is nagy volt, mert a földszinten majd' minden irodát Molotov-koktéllal felgyújtottak. Volt egy olyan fél óra, amikor három irodát próbáltunk eloltani, amelyekből dőlt kifelé a füst, amitől nem lehetett megmaradni a kapuban. Nyilván rengeteg kárérték történt, de én nem tapasztaltam olyat, hogy valaki egy tévével ballagott volna ki.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Gaudi-Nagy Tamás!

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): A tévé védelmét ellátó állomány felszerelési hiányosságaira utalt alezredes úr. Kérdezem, hogy gázálarccal felszerelték-e az állományt. És ha volt gázálarc, akkor az milyen volt?

DR. MITTÓ GÁBOR rendőr alezredes: A gázálarc minden rendőr alapvető felszereltsége, de amikor ez a berendelés történt, nem hiszem, hogy mindenkinek az volt az első dolga, hogy ezt kivegye a szekrényéből és magával hozza. Nálam nem volt gázálarc, de tudomásom szerint a kollégáknál sem.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Szeretném megkérdezni, hogy konkrétan mi volt a függelmi viszonyrendszer ön és Giber László között.

DR. MITTÓ GÁBOR rendőr alezredes: Én voltam a biztosítási osztály vezetője, Giber és Pálóczi úr pedig a közvetlen beosztottam volt.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): A Varga képviselő úr által is említett drámai rádió-hírforgalmazásban Giber úr azt mondja, hogy – elnézést a jelenlévőktől, szó szerint idézem – „nem fogunk megdöglenni ebben a kurva épületben, megtagadom a parancsot, ha hadbírótság elé állít, akkor is, rohadjon meg, aki ezt mondta”. Tulajdonképpen ez akkor végül is tükrözi az ottani rendőri állomány akkori lelkiállapotát, mondhatjuk, hogy ez egy általános vélemény volt az ottani rendőrök között?

DR. MITTÓ GÁBOR rendőr alezredes: Giber úrról tudni kell, hogy kicsit hirtelen (*Derültség.*), és elég sok bajom is volt vele, mert elég forrófejű. Ha így nem is gondolta mindenki, de nyilván mindenki elvárt valamilyen, még ha akkor nem is gondoltuk át, hogy mit tudnánk kapni pontosan erősítést, de nyilván egy olyan szintű erősítést, amelyik úgy van felszerelve, hogy meg is tud védeni minket vagy éppen az épületet. Mert mondom, nekünk az volt a legnagyobb gondunk, hogy éppen felszerelésünk nem nagyon volt hozzá. Egy szál ingujjban meg senki nem szeret kiállni a kövek elé.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Említi alezredes úr, amire őszinte csodálatomat kell kifejeznem, ön volt szinte tényleg az egyetlen rendőri vezető, aki ott volt a helyszínen, civil ruhában, és egyébként a rendőrsorfallal állt, és beszámol arról, hogy különböző attitűdű tüntetőkkel találkozott. Tudná-e esetleg érzékeltetni, kicsit jobban

körbeírni, leírni, hogy valóban mi jellemezte ezt a tömeget? Hiszen mint tudjuk, valóban számos esetben rendőröket a testükkel mentettek meg az egy perccel korábban adott esetben lehet, hogy követ dobó tüntetők, nem egy esetben volt ilyen. Lehetett-e kommunikálni a tüntetőkkel? És főleg, amikor a petíció átadása is megtörtént, akkor ez tulajdonképpen hogyan hatott a tömegre, hatott-e?

DR. MITTÓ GÁBOR rendőr alezredes: Igazából szerintem a tömeg teljes egészében sem nagyon tudta, hogy éppen mit akar. Ugyanis volt egy olyan érzésünk, hogy az egész támadás addig tartott, amíg végül is tényleg föl kellett adnunk a kijáratot és kivonultunk, és onnantól kezdve, hogy bejöttek az épületbe, gyakorlatilag megszűnt a támadás velünk szemben, és igazából egy ilyen „most akkor mi van?” jellegű kifejezést láttam mindenkin. Most akkor bejöttünk, és? Sétálgattak ott emberek céltalanul, viszont akkor már nem voltak támadó jellegűek. Amikor mi öt-hat perc alatt rendeztük a sorokat, és visszavonultunk, akkor gyakorlatilag semmilyen támadás nem ért minket. Akkor kaptuk azt az utasítást, hogy próbáljuk kiüríteni az épületet. Az azért jó sokáig tartott, mert gyakorlatilag olyan az az épület, mint a sajt, ott mindenhol folyosók indulnak. De onnantól kezdve egy órán keresztül annyi volt, hogy barátságosan, békésen terelgettük ki az embereket, hogy most már legyenek kedvesek kifáradni. Mondom, akkor már támadás nem ért minket.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Végül egyet szeretnék megkérdezni. Az Ignác-jelentés tartalmazza, hogy volt egy rendőr, akit egyáltalán a 2006. őszi eseményekkel kapcsolatban úgymond felelősségre vontak, rendőri felelősségre vonás történt. Tud-e arról, hogy ki volt ez a rendőr?

DR. MITTÓ GÁBOR rendőr alezredes: Ez én voltam.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): És elmondaná, hogy konkrétan mi volt ez és milyen jogcímen?

DR. MITTÓ GÁBOR rendőr alezredes: Konkrétan az Ignác-jelentés alapján indított meg az ORFK vezetője egy fegyelmi eljárást, szakszerűtlen intézkedés miatt. Amivel tulajdonképpen, az eredményt nézve, én soha nem is vitatkoztam. De kicsit az az érzésem, engem inkább ez bántott, hogy az egész magyar rendőrségnél ezek szerint én hibáztam egyedül. (*Derültség.*)

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Köszönöm szépen.

ELNÖK: Révész Máriusz képviselő úr a szó.

RÉVÉSZ MÁRIUSZ (Fidesz): Az az igazság, hogy amit itt elmond, tényleg elképedve hallgatjuk. Ez tragédia vagy komédia – szóval az egész egészen elborzasztó. Ezzel kapcsolatban tennék fel néhány kérdést.

Említette a technikai eszközök hiányát. A rendőrségtől hiányoztak Magyarországon ezek a technikai eszközök, vagy valahol voltak itt Budapesten és a környéken, csak nem jutottak el önökhöz az este folyamán? És esetleg eljuthattak volna-e?

DR. MITTÓ GÁBOR rendőr alezredes: Részben mind a kettő igaz. Tehát ha jól tudom, akkoriban az egész BRFK-n, a központi szervekben a bevetési, illetve akkor még központi járőrszolgálati osztályunk rendelkezett 60 darab testpáncéllal, amit nem úgy kell elképzelni, mint a mostaniakat, hanem elég kezdetleges, műanyag, tehát az sem volt olyan jól

védő, mint a mostani felszerelésünk; illetve egy olyan 400-500 darab pajzzsal. Az meg, hogy az milyen minőségű volt, látszik a képen, amikor egy úr szépen ráüt egy bottal, és letört a plexirésze végül is, amit a kollégán lát. Nem tudom, ilyeneket talán még én járőrként viseltem, olyan korabeliek voltak. Közben kaptunk egy-két frissítést, de azt nem lehetne elmondani, hogy mondjuk, a BRFK teljes állományát el lehetett volna látni ilyenekkel. Ennek a nagyobb része nyilvánvalóan nálunk a közrendvédelmi főosztályon volt egy raktárba bezárva. Amikor itt már az események eszkalálódtak, ott is ki lett értesítve az anyagi szolgálat, már nyitották a raktárt, hozták ki, de nyilván nem tíz perc, mire ez lezajlik. De a BRFK teljes állományát nem valószínű, hogy el tudtuk volna látni, még ezekkel a kezdetleges védőeszközökkel sem.

RÉVÉSZ MÁRIUSZ (Fidesz): De mondjuk, önöket, akik ott voltak 60-80-an, önöknek azért jutott volna felszerelés ebből? Tehát önöket el lehetett volna látni.

DR. MITTÓ GÁBOR rendőr alezredes: Igen. Ez az „önöket” azért érdekes, mert mondom, első körben én kaptam egy megyei századot, ők elméletileg felszerelve érkeztek, bár a pletykákat én is hallottam, hogy például az előbb említett parancsnok úr is úgy sérült meg, hogy odaadta egy fiatal kollégának a sisakját, mert annak nem jutott. És őt azért dobták fejbe. Arról nincs információm, hogy a baranyaiak hogyan és mindenki föl volt-e szerelve, de elméletileg őket úgy kaptam, hogy bevetési ruházat, pajzs, sisak. De mondom, ilyen hallomásaim voltak, hogy nem volt mindenki ellátva.

RÉVÉSZ MÁRIUSZ (Fidesz): Navracsics Tibor és egy szocialista képviselő úr bent voltak aznap éjjel a TV-ben, aztán néhány órát ott dekkoltak, majd három-négy óra múlva a Nádor utca felé elmentek. Én azt nem értettem meg soha, de lehet, hogy erre tud magyarázatot mondani, hogy miért nem mentek el azonnal a Nádor utca felé, illetve a Nádor utca felé ki-be lehetett-e járni az ostrom idején a TV-székházba. Azért tartom lényegesnek ezt a kérdést, mert a Nádor utca felől akármikor érkezhettek volna a TV-székházba erősítő egységek.

DR. MITTÓ GÁBOR rendőr alezredes: Lehetett használni, én is ott jutottam be. Mint mondtam, első körben fél órát a TV-székház bejáratánál töltöttem végül is a tömeg első soraiban. Főképp azért voltam kellemetlen helyzetben, mert általában engem azért a BRFK-s erők ismertek, akkor már majdnem öt-hat éve a rendezvénybiztosítási szakterületen dolgoztam, majdnem minden rendőrrel volt valamilyen rendezvénykapcsolatom. De kaptam egy teljesen ismeretlen baranyai századot, és úgy elég kellemetlen civilben odaállítani, és mindenkinek igazolványt mutogatni, hogy te, én vagyok itt a parancsnok, és ezt hajtsd végre. Utána, mondom, én is akadálytalanul bejutottam a Nádor utcán keresztül, és én is úgy mentem be a TV Aulájába. Úgyhogy szerintem gyakorlatilag ott lehetett közlekedni. Nyilván annyi volt, hogy ami megerősítő erőket kaptunk, azok oda parkoltak, tehát fizikailag volt elzárva a Nádor utca rendőrautókkal, de egyébként gyalogosan, ha jól tudom, végig lehetett ott közlekedni.

RÉVÉSZ MÁRIUSZ (Fidesz): Félig tartozik ide: akkor vajon Navracsics úrék miért nem jutottak ki két-három órán keresztül a TV-székházból?

DR. MITTÓ GÁBOR rendőr alezredes: Ezt nem tudom. Azt is később, egy tévéműsorból tudtam meg, hogy ők egyáltalán ott bent voltak. Nekünk azt sem jelezte senki, hogy ott éppen milyen műsor van, hogy éppen politikusok szerepelnek a tévében.

RÉVÉSZ MÁRIUSZ (Fidesz): Azt mondják újságírók, hogy a Nádor utcában meglehetősen nagy létszámban álltak fel rendőri erők, miközben önök bent magukra hagyatottan küzdöttek. Ezek szerint egyébként nem lett volna akadályja annak, hogy a Nádor utca felől ezek az erők vagy akár a tűzoltók bemenjenek segíteni önöknek.

DR. MITTÓ GÁBOR rendőr alezredes: Ha jól tudom, a Nádor utcából el is indult egy tömegoszlatás. Ebből a közvéleményben csak az maradt meg, amikor elakadt a vízágyú. Az nyilván szakmai kérdés, hogy vízágyút nem indítunk el úgy, hogy nincs gyalogos védelme. Úgy tudom, volt is, csak azok az erők sem voltak olyan szinten fölszerelve, tehát őket is egy kődobáló rohammal el tudta zavarni a tömeg, a vízágyú meg bennragadt. Nyilván ezek az erők voltak, de ezt a Készenléti Rendőrség intézte, ha jól emlékszem, és a mi csatornánkon. Akkor nem is volt róla információ, hogy éppen ez történik, csak telefonon kaptam egy olyan értesítést, hogy tartsunk ki, mert már áll fel az erő, és majd oszlatják kint a tömeget.

RÉVÉSZ MÁRIUSZ (Fidesz): Ez az erő néhány tíz főből állt, tehát 30-40 fővel ugrottak neki a tömegnek emlékeim szerint, ha visszagondolok. Mondjuk, legyen 50 fő, ha ez Nádor utcán keresztül nem a tömegnek ront fejtellenül, hanem bemegy önöknek segíteni, akkor az hasznosabb lett volna? Nekik volt felszerelésük.

DR. MITTÓ GÁBOR rendőr alezredes: Azért nem valószínű, mert addigra gyakorlatilag már kénytelenek voltunk barikádokat építeni, úgyhogy ott már maga a szabad mozgás is gátolva volt a ki-be járaton. Másrészt pedig technikailag, ha én kimegyek a bejáraton, ott ugyanúgy egy sorba föl kell állni; a tér nagysága alapján ott szerintem legalább két vagy három század kellene egy egysoros rendes tömegoszlatás végrehajtásához, ahhoz, hogy egy sorban felálljanak. Az száz méter, ha ott vállt vállnak vetve állnak a rendőrök, egy rendőr maximum egy métert tesz ki, akkor is minimum száz ember kell, és akkor még csak egy sorral álltam föl.

RÉVÉSZ MÁRIUSZ (Fidesz): Mondjuk, én nem értek hozzá, de a TV-székház megvédéséhez nem biztos, hogy ki kell menni az épületből. De úgy látom, a fő gondot valóban a füst jelentette. (*Dr. Mittó Gábor bólogat.*) A tűzoltókat visszavonták a TV-székház elől, de mondjuk, a tűzoltók be tudtak volna-e menni hátul, a Nádor utca felől? Mondta, hogy több iroda égett. Próbáltak-e tűzoltót odahívni, próbáltak-e segíteni önöknek?

DR. MITTÓ GÁBOR rendőr alezredes: Rádióon jeleztünk. Mondom, a legfőbb gondot, így utólag visszagondolva, én a kommunikáció rossz megszervezésében látom. A levegőben hangzottak el ilyen, amit képviselő úr is említett, segélykérések. Igazából az én legnagyobb bűnöm az, hogy nem tudtam összefogni legalább azt, hogy a koordináció egységesen menjen. És nagyon sok dolgot én is utólag tudtam meg. Ha én tudom, hogy szabad a Nádor utca, akkor nyilván úgy kommunikálom le, hogy ott bejöhetnek a tűzoltók. De igazából a tűzoltókat kértük, hogy jöjjenek, de aztán azt szintén csak utólag hallottam, hogy ott voltak tűzoltók a másik oldalon, ahol meg is támadták őket. Tehát nem minden információ nem mindig és nem ahhoz jutott el, akihez kellett volna, ez volt a fő probléma, és ez nyilván generálta a többi.

RÉVÉSZ MÁRIUSZ (Fidesz): A Heti Válaszban megjelent egy forgalmazás, miszerint a rebiszések – akiket a Kerepesi úti laktanyában sokáig várakoztattak – az éjszaka folyamán háromszor kérték, hadd mehessenek a bajtársaik megsegítésére. Egyébként mindenféle összeesküvés-elméletnek az egyik kulcspontja ez a történet. Mennyire életszerű az, hogy a felszerelés nélküli, fiatal rendőrök – emlékszem a tévéből, egészen fiatal kislányok is voltak a pajzs mögött – ott állnak, rengeteg sérülttel, miközben a Kerepesi úti Rebisz-

laktanyából saját kérésük ellenére nem engedik oda az erre felkészített rendőröket, hogy megsegítsék a bajtársaikat. Mennyire életszerű ez a történet? Életszerű, mert ez történt, de mi lehet ennek a magyarázata?

DR. MITTÓ GÁBOR rendőr alezredes: Ezt teljes mértékben azért nem tartom életszerűnek, mert Majoros ezredes úr, aki az oszlatást irányította, többször nyilatkozta a rádióban – és ezt később jegyzőkönyvben is olvastam –, hogy elfogytak az erőim, már én is megsérültem. Ő pedig a Készenléti Rendőrségnek egy műveletirányítója, tehát a parancsnok és helyettese utáni következő szint. Elképzelhetetlen, hogy ő saját hatáskörben nem tudott volna kihozni olyan erőket, amiről tudja, hogy van. Szerintem senki nem olyan öngyilkos hajlamú, hogy ezt ne tegye meg, ha van rá lehetősége. Márpedig ő is fizikai valójában érintett volt a történetben. Ezért nem hiszek abban, hogy lettek volna ilyen elrejtett erők.

RÉVÉSZ MÁRIUSZ (Fidesz): Újságíróktól hallottam, hogy amikor véget ért a Sopron–Újpest meccs, a Sopronból visszaérkező szurkolók a Szabadság térre mentek. Őket rendőri biztosítás kísérte el Sopronba, majd Sopronból vissza. Többen azt állítják, hogy a szurkolók rendőri kísérettel érkeztek a Szabadság térre.

DR. MITTÓ GÁBOR rendőr alezredes: Nem tudom, hogy ez így volt-e. Én is találkoztam két olyan csoporttal, akik elmondták, hogy a Sopron-mérkőzésről jöttek, onnan vezényelték át őket. Úgy tudom, hogy a Készenléti Rendőrségnél van külön vonatkísérő szolgálat. Nem mindig ugyanazok a rendőrök biztosítanak egy vonatot. Akik a mérkőzésen is kint vannak, azok a páncélos egységek. Erről tehát nincs információm. Az nem hangzott el, hogy ők kísérték a Szabadság térre a szurkolókat, de az igen, hogy meccsen voltak Sopronban és onnan vezényelték át őket.

RÉVÉSZ MÁRIUSZ (Fidesz): Többen állították, hogy a vonaton rendőrök kísérték az Újpest-szurkolókat, akik Pestre érve elindultak a Szabadság tér felé és a rendőrök egészen addig kísérték őket.

DR. MITTÓ GÁBOR rendőr alezredes: Rendszeresen előfordul, hogy ha a vonatról leszállva egyben maradnak a csoportok, akkor például a Deák térig, illetve amíg szét nem szélednek, a rendőri erők tovább kísérik őket, de csak akkor avatkoznak közbe, ha jogsértő esemény történik. Arról, hogy amikor a vonatról leszálltak, tudták-e, hogy jönniük kell a TV-székházhoz, nincs tudomásom.

ELNÖK: Köszönöm. Varga László képviselő úr!

VARGA LÁSZLÓ (KDNP): Furcsa dolog, de ön helyett válaszolok. A rendőri rádióforgalmazásból az derül ki, hogy a Nádor utca felől azért nem tudtak bejutni, mert az tele volt rendőrautóval, még a tűzoltók se tudtak bemenni. Azt a részt csak gyalogosan lehetett megközelíteni. Tehát a tűzoltók vagy más egységek ezért nem tudtak bemenni. Ez világosan kiderül a forgalmazásból.

DR. MITTÓ GÁBOR rendőr alezredes: Ez az, amit mondtam. A mi számításunk se mindig optimális. Van, amikor kisbuszokkal lenne érdemesebb mozognunk, amikor pedig egy század egyben mozog, akkor meg teherautókkal. Ha jól emlékszem, itt nagyon sok személyautó és kiskocsi volt. S olyan jelzést is kaptunk, hogy valaki elég sok kocsinak kiszúrta a kerekét a Nádor utcában. Elhangzott, hogy a sofőrök menjenek vissza, álljanak el a kocsival, de nagyon sok kocsival azért nem tudtunk elállni, mert kiszúrták a kerekeit.

VARGA LÁSZLÓ (KDNP): Az egész rádióforgalmazásból az derül ki, hogy abszolút fejtelenség volt, nem volt összhang a kint lévők és a bent lévők között, nem volt egy egységes irányítás. Amikor meghallgatjuk a vezérőrnagy urat, megkérdezzük tőle, hogy miért volt ez így.

ELNÖK: Köszönöm. Gaudi-Nagy Tamás képviselő úr!

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): A Szabadság téren van egy nem túl dicsőséges emlékmű. Tudott-e figyelni erre az emlékműre, feladata volt-e, hogy ennek a biztosítását is ellássa?

DR. MITTÓ GÁBOR rendőr alezredes: Aznap nem volt tudomásom arról, hogy mi történt vele, csak másnap láttam, hogy milyen állapotba került. Amikor útnak indultam, azt az utasítást kaptam, hogy védjük meg a TV-székházat és a szobrot. Ott már nem maradt kapacitásom arra, hogy még az emlékműre is figyelmet fordítsak, mert gyakorlatilag az összes embert a TV-székház lépcsőjére állítottam, s mire jött az utánpótlás, mi már beszorultunk. A szobor őrzésére abszolút nem maradt se energiám, se emberem.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Ez új információ. Ha jól értettem, ön az emlékmű megvédésére is parancsot kapott Gergényi úrtól.

DR. MITTÓ GÁBOR rendőr alezredes: Az egyébként rendőri kordonnal körbe is volt véve, tehát egy lezárt terület volt.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Akkor ott nem is volt élő erő? Aznap a békésebb időszakban sem volt ott élő rendőri erő? Vagy igen?

DR. MITTÓ GÁBOR rendőr alezredes: Napközben biztosan volt. De mire én odaértem és felállítottam ezt a századot, akkor már nem jutott oda élő erő.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Szabad-e megkérdezni – bár ez kvázi személyes adat –, hogy a fegyelmi eljárásban miket róttak a terhére? Azt esetleg nem rótták a terhére, hogy nem védte meg a szovjet emlékművet?

DR. MITTÓ GÁBOR rendőr alezredes: Elég régen néztem meg a határozatot, amit 2007 januárjában szabtak ki, de nem emlékszem arra, hogy ez benne lenne.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Ön a szeptember 19-20-án, illetve október 23-án zajlott rendőri műveletekben részt vett-e valamilyen formában, és ha igen, milyenben?

DR. MITTÓ GÁBOR rendőr alezredes: Mindegyikben részt vettem. Nem azt mondom, hogy bűnbak voltam, de egy rossz pontot nyilván felírt nekem a vezetés, ezért nem kaptam olyan mértékű feladatot a későbbiekben. Minden nap este 8 óra körül volt egy váltás a Kossuth téren, oda gyülekeztek az erők és ezeknek az erőknek az elosztása, koordinálása volt a feladatom. Október 23-án pedig köztudottan 52 delegáció volt Budapesten, s nekem 22-én és 23-án ezeknek a delegációknak a rendőri szervezése, mozgatása volt a feladatom. 23-án talán épp az események miatt, de majd' minden delegáció felrúgta az eredeti programját, újat talált ki, ide ment, oda ment. Akkor egész nap az irodámban ültem és az 52 delegáció mozgatását, helyszínbiztosítását szerveztem.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Ha jól értem, úgynevezett harcérintkezésszerű műveletekben nem vett részt, ahol tüntetők és rendőrök közvetlen összecsapására került sor?

DR. MITTÓ GÁBOR rendőr alezredes: Emlékeim szerint 19-én és 20-án éjszaka voltak kemény csaták, de 21-étől is minden éjszaka készültünk, ott voltunk a Kossuth téren, de akkor maximum csak elszigetelt kisebb, tíz-húsz fős tömegek támadtak a rendőrökre. Egész éjszaka készenlétben álltunk a Kossuth téren, hogy ha valahova menni kell, akkor odairányítsunk erőket. Úgy tudom, 19-én egészen az MSZP-székházig elmentek a tüntetők, 20-án viszont már csak a Blaha Lujza térig, és ott volt egy nagyobb összecsapás. Akkor az volt a feladatom, hogy a Kossuth térről küldjek oda erőket, és úgy koordináljam a mozgásukat, hogy minden oldalra jusson rendőr.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Van-e tudomása olyan eseményekről, amelyek a rendőrségi törvény akkor hatályos szabályaival ellentétes rendőri intézkedésekről szólnak?

DR. MITTÓ GÁBOR rendőr alezredes: Ilyet az ember nyilván nem mond rádióforgalmazásban. Ott olyasmik hangzottak el, hogy „keményen, szakszerűen, törvényesen”. Maximum olyan jelzések jöttek vissza, hogy kérünk egy előállító kocsit, mert egy-két-három embert elfogtunk.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): A Magyar Rádió épületével kapcsolatos műveletek támogatásához nem kérték a segítségét?

DR. MITTÓ GÁBOR rendőr alezredes: A főkapitány úr határozta meg, hogy hol ki legyen a parancsnok. A Kossuth térre négy kapitány volt beosztva egymást váltva, a Rádió egyértelműen a VIII. kerületi kapitányság fennhatósága alá került, ők kaptak oda erőket is. Úgy emlékszem, hogy mi egy esetben koordináltunk, ugyanis a korábban említett HÖÖK-rendezvényt 20-án este megtartották, s akkor a Műegyetem rakpartról vonuló hallgatók a Rádióhoz nagyon közel mentek el. Ott koordináltunk a VIII. kerülettel, hogy tudjanak arról, ez egy bejelentett békés rendezvény és ők nem fognak támadni. Más esetben olyan jelentések jöttek, hogy érte-e támadás a Rádiót vagy nem érte, illetve hogy ez ügyben eszközöltek-e személyes szabadságot korlátozó intézkedést vagy nem.

ELNÖK: Alezredes úr mikor szerzett tudomást arról, hogy szeptember 19-én, illetve 20-án aránytalan és kifejezetten erőszakos rendőrségi fellépések történtek?

DR. MITTÓ GÁBOR rendőr alezredes: Inkább a sajtóból, és ha jól tudom, ezek már inkább október 23-a után jelentek meg. Hozzáteszem, akkoriban úgy nézett ki az életem, hogy este 8 Kossuth tér, ott olyan hajnali 3-4-ig, akkor haza, ameddig aludtam, aludtam, olyan 10-11-ig, utána be a munkahelyemre, mert azért napi papírmunkák, egyéb rendezvények voltak, olyan 5-6-ig a munkahelyemen voltam, onnan vissza a Kossuth térre, és ez ment hat héten keresztül. Úgyhogy én akkor se sajtót, se internetet, se híradót nem láttam.

ELNÖK: Említette, hogy október 23-án a delegációk mozgatása részben az ön feladata volt. Van-e arról tudomása, hogy a miniszterelnök, az illetékes miniszter, illetve a rendőri vezetés között milyen találkozók történtek október 22-én, illetve 23-án?

DR. MITTÓ GÁBOR rendőr alezredes: Erről nyilván nincs információm. Amit megkaptunk utasítást, én mindig Lapid úron keresztül kaptam. Azt, hogy ő ezt esetleg kapta-e Gergényi úrtól vagy esetleg magasabb szintről, azt nyilván ő sem osztotta meg velem. Úgyhogy mondhatom, hogy amit tőle kaptam, mindent azt hajtottunk végre.

ELNÖK: Az október 23-ai rendőri fellépést megelőző készülődésekről rendelkeznek-e információkkal? Most nem a delegációk védelmére gondolok, hanem kifejezetten a Fidesz-nagygyűlésre, illetve egyéb rendezvények biztosítására.

DR. MITTÓ GÁBOR rendőr alezredes: Egy-két egyeztetésen nyilvánvalóan részt vettem, az feladatom volt. Amint bejelentette a főszervező, onnantól kezdve több egyeztetés is történt, talán egyen-kettőn részt is vettem, de nem mindegyiken, mert közben voltak egyéb rendezvények is.

ELNÖK: Mi került ezeken szóba, és kifejezetten kérdezem, hogy az azonosító szám hiánya szóba került-e ezeken a megbeszéléseken?

DR. MITTÓ GÁBOR rendőr alezredes: Amelyiken én ott voltam, ott nem. Ott inkább technikai kérdések voltak, hogy jó a helyszín, nem jó a helyszín, mettől meddig tart, hol állnak a rendezők, milyen technika lesz, milyen utcákat kell hozzá lezárni; tehát ilyen jellegű egyeztetéseink voltak.

ELNÖK: Az állomány felkészítése akkor nem önhöz tartozott ebben az ügyben?

DR. MITTÓ GÁBOR rendőr alezredes: Arra nem emlékszem, hogy volt-e akkor központi eligazítás. Általában nagyobb rendezvény előtt mindig volt egy központi eligazítás a helyszínparancsnokoknak. A saját állományát pedig mindenki nyilván a helyszínen igazítja el.

ELNÖK: Gaudi-Nagy Tamás, parancsoljon!

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Továbbvive ezt a vonalat, amit elnök úr kérdezett: a Kossuth téren tartózkodó rendőri állomány gyakorló öltözetben került felállításra, tipikus módon?

DR. MITTÓ GÁBOR rendőr alezredes: Gyakorlatilag kinek mije volt. Akinek gyakorlója volt, gyakorlóban; aki olyan egységnél volt, hogy volt bevetési ruhája, az a sötétkék, akkor az bevetésiben.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Szeretném megkérdezni egészen konkrétan, hogy azonosító jelvényrel kapcsolatban milyen emlékei vannak. Volt-e a felállított rendőri állományon azonosító jelvény, a hagyományos egyenruhákön, gyakorló egyenruhán? Ha volt, akkor milyen volt, ha nem volt, akkor meg miért nem volt? Esetleg emlékszik-e ennek okára?

DR. MITTÓ GÁBOR rendőr alezredes: Hát, akik ott voltak a Kossuth téren, azért többségükön volt, én úgy emlékszem. Mondom, én ott sem a teljes állománnyal érintkeztem. Bevonultak az erők, az általában úgy nézett ki, hogy egy kapitányságról berendeltek, mondjuk, 30 embert, azzal jött a közrendvédelmi osztályvezető vagy az alosztályvezető; ott osztályvezetők, alosztályvezetők összegyűltünk, meghatároztuk a feladatot, ki hova menjen, aztán mindenki visszament a saját állományához, és elmentek oda, ahova meg volt határozva.

Én általában a parancsnokokkal találkoztam. Megmondom őszintén, akkor nem figyeltem ilyet, hogy van-e rajta azonosító vagy nincs.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Emlékszik-e esetleg egy országos rendőr-főkapitányi utasításra szeptember végéről, amely kifejezetten rendelkezett arról – egyébként súlyosan alkotmányellenesen és jogszabályellenesen –, hogy miképp kell a gyakorló öltözetet viselni vagy nem viselni az azonosító jelvényt?

DR. MITTÓ GÁBOR rendőr alezredes: Én inkább utóbb emlékszem egyre, amely már október 23-a után jött ki, hogy kell viselni. Ami ezt még egyszer megerősítette. Igazából erre a szeptember végére én nem emlékszem.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Igen, ugye, volt egy ilyen, Bene László országos rendőrfőkapitány ekkor adott ki egy ilyen utasítást.

Ahogy megfigyelte esetleg az állomány – nyilván itt mégiscsak diszponálni kellett állomány fölött, gondolom, folyamatosan figyelték a felszerelésüket, bevethetőségi képességeiket, s a többi –, mondható-e, hogy valamifajta rendkívüli viszonyokat észlelt? Értem ez alatt, hogy észlelt-e, mondjuk, átlagon felüli fáradtságot, álmoosságot, kimerültséget, észlelt-e esetleg alkoholfogyasztásra utaló jeleket? Észlelt-e nem magyarul beszélő rendőrökkel találkozást? S a többi, s a többi, tehát ilyen rendkívüli jelenségekre felfigyelt-e?

DR. MITTÓ GÁBOR rendőr alezredes: Az alkoholt én mindenesetre kizártnak tartanám. Az ellátmányunkról gondoskodtak, és igazából nem nagyon lehetett onnan elmenni, mert esetleg úgy juthatott volna be ilyen, ha valaki elballag a sarki fűszereshez, aztán vesz. Nyilván egy ilyen fokozottabb szolgálatellátásnál nem hiszem, hogy csak úgy bármelyik parancsnok el merné egy-két emberét engedni. Olyan nyilván volt, hogy végeztünk valamivel, és amikor annak vége volt, kisebb csoportok esetleg azt mondták, hogy ők még együtt maradnak, megisznak két sört, de mondom, ez mindig a szolgálat után volt, és még jóval a következő szolgálat előtt. Ott a helyszínen biztos, hogy nem volt alkoholfogyasztás.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Erre a bizonyos fáradtságra, kimerültségre is rákérdeznék. Tehát friss, jó hangulatú, jó kedélyű, erőteljes, kicsattanó erőben levő állományról volt szó, vagy inkább esetleg ennek ellenkezőjéről, amit ön megfigyelt?

DR. MITTÓ GÁBOR rendőr alezredes: Nyilván inkább az utóbbiról. Ez úgy nézett ki, hogy amikor történt szeptember 17-én az első esemény a Kossuth téren, onnantól kezdve mind a BRFK, mind a Készenléti Rendőrség állományának gyakorlatilag egy összetartás volt elrendelve. Aki mondjuk, olyan szerencsés, mint én, hogy Budapesten lakik, én legalább hazamehettem három-négy órára, és a saját ágyamban alhattam. De azok a kollégák, akik vidékiek, vagy a kapitányságon itt-ott, vagy a Készenléti Rendőrségnél itt-ott alhattak, vagy esetleg visszamehettek a szállójukba; a harmadik-negyedik hét után nyilvánvalóan nem mondhatni, hogy fitt és nagyon lelkes állományról lenne szó.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Az idegen nyelven való kommunikálás visszatérő, kicsit legenda, de vannak azért objektív információk is erről, csak még nem jutottak olyan bizonyítási szintre, hogy ezt itt előtárjuk. De ilyen ismerete, akár közvetlen vagy közvetett ismerete van-e önnek, hogy esetleg valamelyik rendőr, akivel beszélt, nem értette, amit mond, vagy valaki erre panaszkodott a rendőri állományból? Vagy esetleg olyanra volt-e utalás, hogy mondjuk, a rendőrruhában tartózkodó személy nem rendőri alakulat tagja, hanem éppenséggel valamely őrző-védő cég tagja?

DR. MITTÓ GÁBOR rendőr alezredes: Ezt az őrző-védőt kizártnak tartom. Egy darab pletykát hallottam én is az állománytól, ez az idegen nyelvű beszéd. Ez pontosan úgy zajlott le, hogy a BRFK állományában van a Dunai Vízirendészeti Kapitányság, amely a Duna teljes szakaszát őrzi, és van ott nekünk egy mohácsi rendőrőrsünk. S olyan pletykát hallottam, hogy ott két kolléga, aki Mohácson teljesít szolgálatot, egyébként szerb származásúak, egymás között nagyon sokszor szerbül kommunikálnak. De mondom, ez egy pletyka volt, tehát én őket nem láttam, egy ilyen legenda eljutott hozzám, de ez egy darab testvérpárról szólt.

ELNÖK: Szabó Timea képviselő asszony!

SZABÓ TIMEA (LMP): Köszönöm. A kérdésem kicsit kapcsolódik Gaudi képviselőtársaméhoz. Van-e tudomása arról, illetve beszélt ön a rendőrök pszichés állapotáról, a fáradtságról: voltak bizonyos híresztelések azzal kapcsolatban is, hogy bizonyos rendőralakulatok kaptak élénkítő szereket, úgynevezett bátorságnövelő szereket, hogy határozottabban léphessenek fel a bevetéseken. Van-e önnek erről tudomása?

DR. MITTÓ GÁBOR rendőr alezredes: Ez is egy olyan pletyka, amit én is utólag hallottam. Én nem tapasztaltam ilyet, illetve a mi állományunk biztos, hogy nem kapott ilyet.

ELNÖK: Wittner képviselő asszony, tessék parancsolni!

WITTNER MÁRIA (Fidesz): Két kérdést szeretnék föltenni. Egyszer, hogy ki adta ki a parancsot a lovasrohamra, amikor rászabadították a tömegre a lovasokat?

A másik pedig. Október 23-án én öt helyen voltam, Balassagyarmatról jöttem a Corvin közbe. Ott le akartunk parkolni a Futó utcában, ott a lebontott épületek helyén volt egy ideiglenes parkoló, és be akartunk állni, hogy onnan tovább tudjunk majd menni az Astoriához, ahol szintén beszédet mondtam. Mikor mi odamentünk, nem akartak beengedni a parkolóba, és akkor kénytelen voltam megmutatni a képviselői igazolványomat. Akkor még nem volt ott semmi. Mikor már a Corvin köztől mentünk a kocsizhoz, akkor egyszerűen már nem tudtunk bejutni, három busz és egy kisbusz állt ott, az egyik határőrbusz volt, de tele volt bent a BRFK-s, én úrhajósruhásnak szoktam mondani, beöltözött kommandósokkal. Úgy tudtunk csak kijönni, hogy az egyik kocsiz elállt onnan, hogy tovább tudjunk menni Budakeszire, illetve az Astoriához, majd onnan Budakeszire, onnan föl Budára, és mi akkor hallottuk azt, a rádió mondta be, hogy két ember meghalt. Önök mit tudnak erről? Mi az igaz ebből?

DR. MITTÓ GÁBOR rendőr alezredes: Még egyszer mondom, október 23-áról konkrétan nekem azért nincs sok információ, mert én akkor a delegációk programját szerveztem. Az, hogy határőrbusz állt, valószínűleg azért lehetett, mert a megyei századok nagyon sok esetben föl voltak rendelve. Én például három fölött rendelkeztem aznap, akik az útvonal-biztosítást és azoknak a szállodáknak a biztosítását végezték, ahol a delegációk el voltak helyezve. Ezek általában a megyei főkapitányságok. Aki nem rendelkezett saját szállítással, nyilván a saját megyéjéből kért kölcsön. Nagyon sokszor lehetett Zala Volán, Gemenc Volán, Nógrád Volán, Borsod Volán feliratú buszokkal találkozni. De volt olyan is, aki a határőrségtől kapott buszt.

WITTNER MÁRIA (Fidesz): A másik kérdésem a lovasrohammal volt kapcsolatos. S lenne még egy kérdésem. Tudtak-e arról, hogy a buszokkal Budapestre érkezett rendőröket

hol helyezték el? Mert én úgy tudom, hogy elég embertelen körülmények között helyezték el őket.

ELNÖK: Mielőtt alezredes úr válaszolna, hadd mondjam el, még ketten szeretnének kérdezni, Ékes Ilona alelnök asszony és Révész Máriusz képviselő úr. Délig tudnánk szünetet tartani, mindenki úgy kérdezzen, hogy mostantól abból megy az idő. Alezredes úré a válaszadás joga.

DR. MITTÓ GÁBOR rendőr alezredes: Általában a helyszínparancsnok döntötte el – ha csak nem volt külön meghatározva, hogy hol van erre hely –, hogy a kapott állományt hol tudja megfelelő módon elhelyezni, hogy az lehetőleg ne legyen szem előtt, és még pihenni is tudjanak. A Corvin köz parancsnokától kell majd megkérdezni, hogy miért oda és miért úgy helyezte el az állományt.

A lovasrohamról pedig nincs információm, hiszen a délutáni órákban történt a legtöbb delegáció hazautazása. Én az oszlatásról is csak jóval később szereztem tudomást a tévéből, mert este 8-ig, fél 9-ig gyakorlatilag a delegációk mozgását rendeztem.

ÉKES ILONA (Fidesz): Hogy értékeli azt, hogy rendőrök zászlókat vettek el, törtek el, tapostak meg, „szemét magyarok” felkiáltással vertek össze embereket? A rendőrök mennyire vannak tudatában annak, hogy ők a magyar állam rendőrei, a magyar adófizetők pénzén fizetett emberek?

DR. MITTÓ GÁBOR rendőr alezredes: A rendőrök is Magyarországon felnőtt fiatalok, ki ilyen, ki olyan. Nyilván vannak bizonyos dolgok, amiket be kell tartatni, és ha én mint parancsnok ezt tapasztalom, akkor be is tartatom. Mindenhol nem lehet ott mindenki, de ez valószínűleg nem a teljes állományra vonatkozik. Ilyen kilengések sajnos voltak mindkét irányba, és ha ilyen tapasztalok a mostani saját állományomban, ezt próbálom megváltoztatni, mert ez természetesen nem megengedhető. De ilyen központi utasítás nem volt, én legalábbis nem tudok róla.

ELNÖK: Köszönöm. Az utolsó kérdést Révész Máriusz képviselő úr teszi fel.

RÉVÉSZ MÁRIUSZ (Fidesz): Azt mondta alezredes úr, hogy a delegációk önhöz tartoztak. Szerintem kulcsmomentuma október 23-ának, hogy a delegációk védelme miatt – szerintem jogosan – a Kossuth teret reggel kiürítették a tüntetőktől. Volt-e önnek erről tudomása, ott volt-e ezen a tárgyaláson, hallott-e erről valamit?

DR. MITTÓ GÁBOR rendőr alezredes: Természetesen volt tudomásom arról, hogy a delegációk védelme érdekében a Kossuth teret kiürítik. Megállapodtak a tüntetők valamelyik vezetőjével, hogy éjfél körül kimennek, átadják a teret, lemegy a rendezvény és majd a koradélutáni órákban visszajöhetnek, amikor az állami ünnepségek véget értek. Aznap éjfél körül mentem haza és hajnalban már jöttem is vissza, de utólag hallottam, hogy végül is nem sikerült megegyezni, mert egy-két tüntető megmakacsolta magát, hogy mégsem ürítik ki a teret, és utána kiszorították őket onnan.

RÉVÉSZ MÁRIUSZ (Fidesz): Azért kérdezem, mert ez egy kulcsmomentum. Én is azt hallottam, hogy volt egy megegyezés, ami arról szólt, hogy elmennek – s miután kiszorították őket, el is mentek –, és délután 3 órára visszamehetnek a Kossuth térre, miután a rendezvények lezajlottak. Akkor viszont nem engedték őket vissza, és az erőszakos cselekmények tíz-tizenöt perccel később megkezdődtek. A rendőrség részéről ki tárgyalt a

Kossuth téri tüntetőkkel és egyezett meg velük abban, hogy most innen el kell vonulniuk, de délután visszajöhetnek?

DR. MITTÓ GÁBOR rendőr alezredes: Ezt nem tudom pontosan megmondani, ugyanis rengeteg egyeztető tárgyalást folytattunk a BRFK épületében és a helyszínen is. Arra már nem emlékszem, hogy ez melyik egyeztetőn hangzott el. Nyilván előtte egy-két nappal lehetett. Azt sem tudom, hogy 22-én éjszaka ki volt ott a helyszínparancsnok, meg hogy ő egyeztetett-e bárkivel, és ha igen, mit.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megköszönjük alezredes úrnak a megjelenést és 12 óráig szünetet rendelék el.

(Szünet: 11.46 – 12. 11)

ELNÖK: Folytatjuk a bizottság munkáját. Kérem Pálóczi alezredes urat, hogy ha jelen van, legyen szíves befáradni. (Pálóczi Imre belép a terembe.) Jó napot kívánok! Tessék helyet foglalni ott velünk szemben. (Megtörténik.)

Pálóczi Imre rendőr alezredes meghallgatása

Tisztelettel köszöntöm Pálóczi Imre alezredes urat, köszönjük a megjelenést. Szintén elsősorban a TV-székház ostromával kapcsolatosan szeretnék önt a bizottság tagjai kérdezni.

Ki kíván kérdést feltenni? Varga képviselő úrnak megadom a szót.

VARGA LÁSZLÓ (KDNP): Üdvözlöm alezredes urat. Elöljáróban mindjárt azt szeretném mondani, hogy én a rádióforgalmazási jegyzőkönyvet olvastam, és ezt olvasva, meg kell mondanom önnek, az egyik legmegrázóbb élmény volt számomra az ön rádiózását hallgatni. Azért volt megrázó, emberileg volt megrázó, mert azt éreztem, és ebben kérem eligazítását, válaszát, hogy jól éreztem-e ki a rádiózásból, hogy egyrészt abszolút fejetlenség volt önök körül, ezt érezték. A kérdésem: hogyan érezte, a magukra hagyás véletlen volt, avagy megrendezett?

Milyen erővel rendelkezett ön bent a TV-székházban, amikor már beszorultak, és a segítséget kérte, eléggé hiába?

Utolsó kérdésem a rádiózás kapcsán: mi vagy ki vette rá arra, hogy végül, miután elhagyták a székházat, mégis visszamenjen, nyilván azzal az alkuval, hogy a kommunikáció az lesz, hogy el sem hagyták, csak a sebesülteket vitték ki. No de ez egy zárójel, ez nyilván a mundér becsületéért volt. De arra lennék kíváncsi, hogy emögött milyen erő volt, hogy ezt ön mégiscsak vállalta. Vagy már akkor annyira rend volt?

Köszönöm.

PÁLÓCZI IMRE rendőr alezredes: Jó napot kívánok! Az első kérdés a fejetlenséggel volt kapcsolatos. Egy biztos, hogy ilyennel a rendőrség addig nem találkozott, és én sem találkoztam eddig, és abszolút azt éreztük, hogy körülöttünk a külső tényezők abszolút káoszszerűek voltak. Hogy a rendőri műveletben magában volt-e fejetlenség, én ezt nem fejetlenségnek mondanám, hanem tulajdonképpen a tapasztalatlanságunk volt, ami ott közrejátszott.

Hogy magunkra voltunk-e hagyva, ezt nem tudom. Nem voltam akkor tisztában azzal, később olvastam csak azt, hogy milyen erők érkeztek mikor. Ebben nem tudok nyilatkozni, hogy mennyire voltunk magunkra hagyva.

Azt kérdezte, mekkora létszámmal voltunk ott. Elég nehéz erre visszaemlékezni, több mint négy éve volt; emlékeim szerint, amikor mi bementünk, körülbelül egy század és mintha két bevetési csoport lett volna, de ez hozzávetőleges. Később érkezett még egy század,

amelyikkel egyszer megpróbáltuk a TV-székház előtti területet megtisztítani, aminek időleges hatása volt; amikor megindult a két század az oszlató sorfalban, akkor volt egy minimális előrehaladásunk. Viszont pontosan a gyakorlatlanság miatt, hiszen eddig ilyennel még nem találkoztunk, ez a sorfal megbomlott, és sajnos visszaszorultunk a székházba.

Amikor kijöttünk az épületből, szerintem a rádióforgalmazásból is nagyon jól lehet hallani, többek között azért jöttünk vissza, hiszen a torlasz akkor már égett, nagyon komoly füst volt, illetve olyan az épület légtechnikája – a régiek tudtak építkezni –, hogy mindent befelé húz. Ezáltal amit korábban könnygázt használtunk, az is bejött, illetve a torlaszokon keletkező füst szintén befelé jött. S többek között, igen, rengeteg sebesült volt a székházban, több kollégámat dobták ki mellőlem. Sajnos az akkor védőfelszerelés – már akinek volt – nem igazán volt hatékony a kövek, utcakövek, a nem olyan régi felújításból származó díszkockakövek ellen. S bizony én voltam azon az elsősegélyhelyen, amit kineveztek annak, az úgy nézett ki akkor, mint egy tábori kórház háború esetén, mindenfelé vér volt. Kollégáim, az, aki harcolni tudott, ha csak kis sérülése volt, jött, ott csak azok voltak, akik, azt kell mondanom, komoly sérüléseket szenvedtek. És igen, őket is ki kellett vinnünk, hiszen a füst őket is fenyegette.

Később utasítást kaptunk, hogy igenis menjünk vissza az épületbe, amit megtettünk, akkor viszont már egy komolyabb létszámmal sikerült bemennünk. Akkor a felső szintekről, szintről szintre haladva tisztítottuk meg az épületet, egészen az Auláig, a lépcsőfordulóig. Ott volt egy körülbelül 30-40 fős mag emlékeim szerint, akik nem voltak hajlandók elhagyni az épületet, velük viszont nem óhajtottunk konfrontációba keveredni, hiszen ha kinyomjuk őket az épületből, ugyanaz kezdődik előlről, mint korábban, ugyanúgy erőszakos cselekmények történnek. Ezért azt mondtuk, hogy kiváráson alapon onnan nem engedünk senkit, ezzel végül is egy patthelyzet alakult ki. Viszont amikor megtudtuk, hogy kint a Szabadság téren rendőri művelet folyik, akkor mi is a bent lévő embereket fölszólítottuk a távozásra, aminek egypár ember kivételével mindenki eleget tett.

Én ennyit tudok erről elmondani.

VARGA LÁSZLÓ (KDNP): Köszönöm szépen.

ELNÖK: Wittner Mária képviselő asszony, tessék parancsolni!

WITTNER MÁRIA (Fidesz): Köszönöm a szót. Egy kérdésem lenne, hogy megtagadhatták volna-e a parancsot, hogy a beosztott rendőreiket felszerelés nélkül kitegyék ennek a veszélynek, aminek következtében aztán sérülések lettek, súlyos sérülések, ahogy ön mondja.

PÁLÓCZI IMRE rendőr alezredes: Meglátásom szerint ezt a parancsot nem tagadhattuk meg. Hiszen amikor odamentünk, én és a csoportom, akkor még nem volt ennyire ellenséges a tömeg. Ez az ellenséges támadás fokozatosan eszkalálódott, fokozatosan történt, hogy egyre durvább támadás érte a bent lévő állományt. Én erre ezt tudom válaszolni, ezt a parancsot nem tagadhattuk meg.

WITTNER MÁRIA (Fidesz): Köszönöm. Még egy kérdésem van, mert láttam a tévén keresztül ezt az egészet: amikor már veszélyben voltak az emberei, le tudta volna-e cseréltetni egy felszereltebb csapattal őket?

PÁLÓCZI IMRE rendőr alezredes: Azt kell mondanom, hogy sajnos nem tudtuk volna lecserélni. 2006-ban a rendőrség felszerelése nem volt olyan, mint manapság. Nagyon sok testpáncél hiányzott, BRFK-s szinten nagyon nagy hiányok voltak, én csak erről tudok, de a

megyei századoknál is nagyon nagy hiányok voltak. A későbbi események során láttam azt, hogy repeszálló mellényeket, lövedékálló mellényeket használtak a kollégáim testpáncélként, illetve különböző önkormányzatok és egyéb szervezetek ajánlottak föl különböző védőeszközöket. Nem tudtuk volna lecserélni meglátásom szerint olyan állományra azt az állományt, amelyik bent volt az épületben, amelyiknek teljesen rendes felszerelése lett volna.

WITTNER MÁRIA (Fidesz): Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Gaudi-Nagy Tamás képviselő úr!

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Üdvözlöm, alezredes úr. Mi már régi ismerősök vagyunk, hiszen 2003-ban is találkoztunk különböző tömegoszlatási események alkalmával. Ez egy szomorú alkalom, amiről most szó van.

Az előbb meghallgatott Mittó Gábor alezredes úrral konkrétan milyen függelmi viszonyban volt 2006. szeptember 18-án a TV-székház védelme során?

PÁLÓCZI IMRE rendőr alezredes: 2006. szeptember 18-án Mittó Gábor alezredes úr a parancsnokom volt, ő volt a BRFK Biztosítási Osztályának a vezetője. Illetve az akkori főosztályvezetőnk sajnálatos módon elhunyt, és Mittó alezredes úrral ketten láttuk el a főosztály napi teendőit, illetve végeztük a BRFK Biztosítási Osztályának a feladatait.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): A TV-székház védelmére átvezényelt rendőri erők helyszíni parancsnokává végül is Mittó Gábor alezredes urat tette meg Gergényi Péter akkori rendőrfőkapitány. Ön együtt vonult át az épület védelmének megszervezésére Mittó alezredes úrral, vagy külön időpontban értek oda?

PÁLÓCZI IMRE rendőr alezredes: Én egy teljesen más csapattal működtem. Aznap este 18 óra körül a Kossuth téren voltam mint helyszínparancsnok. Akkor megérkezett a váltásom, és pont a váltás közben jött be a tömeg a kordonnal lezárt területre. Utána egy másik csapathoz kerültem és velük együtt mentem be a TV-székházba.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Ön konkrétan kitől kapott parancsot az épület védelmének ellátására, illetve csak arra kapott parancsot, vagy esetleg a tér más objektumainak a védelmére is?

PÁLÓCZI IMRE rendőr alezredes: Csak a TV-székház védelmében vettem részt. Parancsokat Mittó Gábor alezredes úrtól és Nagy-Juhák István ezredes úrtól kaptam, illetve a rádióforgalmazáson keresztül mástól is kaptam parancsot, de azt nem tudom, hogy ez a parancs pontosan kitől érkezhett. Amikor volt rá lehetőségünk, Mittó alezredes úrral minden esetben megbeszéltük a teendőket.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Önnek ki mondta azt, hogy most pedig tessék odavonulni a TV-székházhoz? Előtte hol volt az ön felállítási helye, eredetileg mi volt a feladata?

PÁLÓCZI IMRE rendőr alezredes: Körülbelül 18 óráig a Kossuth téren láttam el helyszínparancsnoki feladatokat, akkor ezt a feladatot Nagy-Juhák ezredes úr átvette tőlem. Mivel a helyzet bonyolult volt, nem akartam lelépni. Később érkezett egy 44 fős csoport, ehhez a csoporthoz lettem beosztva, velük mozogtam. A TV-székházhoz a Képviselői Irodaháztól indultunk, mert kaptunk egy olyan jelzést, hogy az ottani rendőri erőket támadás

érte. Mire odaértünk, a helyszínen rendeződtek a viszonyok. Ezután utasítást kapott a csoport parancsnoka, hogy vonuljunk át a TV-székházhoz. De hogy ez az utasítás kitől érkezett, arra már nem emlékszem.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Amikor odaértek, akkor még nem volt ostrom. Részese volt-e ön annak, hogy a petíciót átadó küldöttség tárgyal a Televízió delegációjával? Emlékszik-e arra, hogy az Aulában valamilyen intézkedés történt?

PÁLÓCZI IMRE rendőr alezredes: Nem. Mi voltunk az utolsó csoport, amely kisebb közelharc árán, de még a főbejáraton tudott bemenni. Miközben a Zoltán utcától haladtunk a TV-székház felé, akkor is kisebb lökdösődések és dobálások voltak, de mi még a főbejáraton tudtunk bemenni. Viszont amint felértünk a lépcsőn, rögtön támadás ért minket, kövel és minden mással dobáltak bennünket.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Ön mikor találkozott azzal, hogy a tüntető tömegnek valamilyen követelése van a petícióval kapcsolatban, amely a kormány távozását követeli?

PÁLÓCZI IMRE rendőr alezredes: Amikor mi a székházhoz értünk, már nem volt szó a petícióról. Korábban hallottam arról, hogy volt egy ilyen kísérlet, és úgy tudtuk, azért alakult ki az esemény, mert a petíciót nem voltak hajlandók beolvasni.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Ön ott volt a Kossuth téren, amikor Toroczkai László visszaért a Szabadság térről és közölte a tüntetőkkel, hogy mi zajlott a Televízió vezetése és közte?

PÁLÓCZI IMRE rendőr alezredes: Nem emlékszem arra, hogy akkor ott voltam-e.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Úgy híresült el, hogy ő mondta, menjenek át, pedig valójában nem így volt. Elmondta, azt beszélték meg Takács Andrással, hogy „át kell mennem a térre, és el kell mondanom, hogy mi történt”. De ez nem annyira lényeges dolog.

A TV-székház védelme során ön a főbejárat környékén, azaz a tűzvonalban tartózkodott?

PÁLÓCZI IMRE rendőr alezredes: Több helyen is megfordultam. Voltam a tűzvonalban is, az oszlatási kísérletkor én is benne voltam a sorfalban, s ott valaki engem hátulról lerántott, ezt biztosan tudom. Később meg kellett néznom a sérült kollégáimat, illetve megpróbáltuk megszervezni az épület védelmét. Ezenkívül mi hoztuk be a helyismerettel nem rendelkező csoportot.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Hogy történt a külső rendőri erők behozatala? Melyik bejáraton és milyen módon?

PÁLÓCZI IMRE rendőr alezredes: Emlékeim szerint a Nádor utcai hátsó bejáraton jött be egy csoport.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): A Nádor utca felőli bejárat leblokkolásra került? Létrejött-e egy klasszikus ostromgyűrű, minden oldalról körbezárták az épületet, vagy ott volt folyamatos ki-bejárás lehetőség? Milyen emléke van erről?

PÁLÓCZI IMRE rendőr alezredes: Arról nem tudok, hogy a Nádor utcai bejáratot ostromolták volna. Amikor mi ott közlekedünk, akkor viszonylag szabad volt, annak ellenére, hogy a Nádor utcában nagyon komoly tömeg gyűlt össze.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Közvetlenül a Nádor utcai bejárat környékén nem voltak rendőri erők? Üres vagy teli rendőrautókkal, illetve bármilyen rendőri járművekkel nem találkozott?

PÁLÓCZI IMRE rendőr alezredes: Arra nem emlékszem, hogy valaki ott várt volna utasításra.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Emlékszik-e olyanra, hogy a rendőrség és a tüntetők között nem szokványos események is zajlottak? Magyarul: kialakult-e valamifajta kommunikáció, és ha igen, emlékszik-e erre? Vagy egy egységes tomboló tömeget kell elképzelni, amely magából kivetkőzve egy emberként dobálja a rendőröket? Vagy ez egy kicsit heterogénebb dolog volt?

PÁLÓCZI IMRE rendőr alezredes: A közvetlenül a TV-székház lépcsőjénél a rendőröket folyamatosan támadó tömeg egységesen támadott, semmiféle kommunikációra nem adott lehetőséget a kollégáknak. A háttérben lévő tömeg pedig pszichikai támogatást nyújtott az elől harcolóknak.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): A rendőri védelem megkísérelt valamilyen módon kapcsolatba lépni a tüntetőkkel? Azt már mondta, hogy amikor odaértek, önöket is megtámadták. Nem lett volna esély arra – a arányosság elve is megkívánta volna –, hogy szereznek egy hangosbemondót vagy egy hifi tornyot beüzemelnek a TV-székház épületében, kirakják az ablakba és közlik, hogy kedves emberek, hagyják abba ezt a tevékenységet? Bármilyen, a tevékenység abbahagyására irányuló felszólítást tudtak-e kijuttatni, egyáltalán akartak-e ilyet, volt-e ilyen kísérlet?

PÁLÓCZI IMRE rendőr alezredes: Ilyen kísérletről nem tudok. Véleményem szerint azzal a tömeggel már nem lehetett volna szót érteni. Az már egy teljesen elvakult, „begőzölt” tömeg volt, amelynek egy célja volt, hogy mindenáron bejusson az épületbe.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Az nem derült ki az önök számára, hogy miért akarnak bemenni az épületbe? Nem lett volna célszerű megkérdezni? Mert egy rendőrnek mi a fő célja? Az, hogy megvédje az objektumot. De az objektum megvédése nemcsak direkt módon érhető el úgy, hogy odaállok és megakadályozom a testemmel, hogy oda bemenjen valaki, hanem úgy is, hogy megkérdezem: maga miért akar ide bemenni. S lehet, hogy egy értelmes válasszal le lehetett volna szerelni, hogy ne menjen be. A túsztárgyalók se lövik le azonnal a túszejtőt, hanem előbb beszélgetnek vele.

PÁLÓCZI IMRE rendőr alezredes: Amikor olyan távolságra kerültünk a tömegtől, hogy kommunikálni lehetett volna vele, akkor azonnal támadás ért bennünket.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Ugyanez érte Mittó alezredes urat is? Emlékei szerint Mittó alezredes úr hol tartózkodott és milyen öltözetben volt?

PÁLÓCZI IMRE rendőr alezredes: Mittó alezredes úr polgári öltözetben volt. Ő is próbálta az épület védelmét megszervezni, és több helyen is tartózkodott. Neki fix felállítási helye nem volt, de ennek nem is lett volna értelme.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Kontaktusba került Mittó úr a tüntetőkkel? Látott olyat, hogy Mittó úr tüntetőkkel beszél, tárgyal vagy próbál velük valamilyen módon kontaktusba kerülni, vagy kijebb áll a rendőrsorfalhoz képest?

PÁLÓCZI IMRE rendőr alezredes: Én nem láttam ilyet.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Tehát a rendőrsorfal mögött állt Mittó úr?

PÁLÓCZI IMRE rendőr alezredes: Én nem tapasztaltam ilyet, ami nem jelenti azt, hogy nem lehetett ilyen, de én biztos nem láttam.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Világos, jó.

ELNÖK: Azt szeretném megkérdezni, hogy ha így most utólag a rendőrszakmai hibákat össze akarná foglalni, mik voltak a leg súlyosabbak a TV-ostromnál?

PÁLÓCZI IMRE rendőr alezredes: Nem hiszem, hogy ez az én kompetenciám lenne a rendőrszakmai hibákat összegezni. Erre volt egy bizottság, amelyik 2006-ban letette a jelentést az asztalra. Azt kell mondanom, hogy mi, akik ott voltunk, maximálisan, a lehetőségeink maximális figyelembevételével próbáltuk az épületet megvédeni. Próbáltuk az arányosság elvét betartani, és próbáltunk az emberekre vigyázni.

ELNÖK: Mondjuk, a TV-ostrom kapcsán nem is az aránytalan fellépés merül föl, hanem az, hogy miért volt tehetetlen a rendőrség. Akkor úgy kérdezem, hogy ön akkor ezek szerint elfogadja az Ignác-bizottság jelentésében foglalt megállapításokat.

PÁLÓCZI IMRE rendőr alezredes: Nem tudok mást tenni. Akkor is meghallgattak, amit tudtam, elmondtam, a kollégáimat is meghallgatták, és ezek alapján készült az a javaslat.

ELNÖK: És konkrétan önnek milyen személyes emlékei vannak? Amikor erősítést kért például, folyamatosan tudott-e a helyszínparancsnokkal kapcsolatot tartani? Milyen volt a csapat utánpótlása? Miért akadozott? Tehát ami személyes tapasztalat; túl azon, ami az Ignác-jelentésben le van írva, az is érdekelne bennünket, amit ön tapasztalt akkor.

PÁLÓCZI IMRE rendőr alezredes: Maga a kommunikáció igen nehézkes volt. Többek között ez adódott abból is, hogy nem olyan sokkal előtte vezették be a rendőrségnél a TETRA rádiók használatát. Azt kell mondanom, hogy túlterheltek voltak a csatornáink, egyszerre nagyon sok rendőr tartózkodott egy helyen.

Az, hogy erősítések miért jöttek, miért nem jöttek, erre nem volt rálátásom, hogy kint mi történik; mi az ottani benti állapotokkal foglalkoztunk alapvetően.

ELNÖK: Ön közvetlenül kitől kapott utasításokat?

PÁLÓCZI IMRE rendőr alezredes: Mint mondtam, Mittó alezredes úrtól kaptam utasítást, rádión és személyesen is, illetve a törzsön keresztül, a törzsbuson keresztül, illetve

dr. Nagy-Juhák ezredes úron keresztül is. (Dr. Gaudi-Nagy Tamás: Hoppá!) Rádióon keresztül. De gondolom, ő is a törzstől kaphatta az utasításokat.

ELNÖK: Emlékezete szerint mennyi rebiszes vett részt a különböző időszakokban a TV-székház védelmében?

PÁLÓCZI IMRE rendőr alezredes: Egyszer tudom, hogy volt bent két csoport, de hogy később a csoportok hogyan kerültek átmozgatásra, erre igazából nem emlékszem, hiszen nem én voltam az épület védelmének parancsnoka. Az ő elgondolása szerint mozogtak a csoportok.

ELNÖK: Kaptak-e önök olyan utasításokat, amelyeket végrehajthatatlannak találtak, az állomány testi épségét veszélyeztették volna, vagy pedig egyéb okból szakszerűtlennek vélték?

PÁLÓCZI IMRE rendőr alezredes: A kollégám elhíresült, azóta a sajtót is megjárt mondata volt az, amikor végül is utasítást kaptunk a TV-székház védelmére, de akkor úgy láttuk, hogy amennyiben bent maradunk, az a saját rendőreink testi épségének, életének veszélyeztetésével járna. Ekkor volt az, hogy kivontuk a rendőri állományt. Másra igazából nem emlékszem, ami ilyen lett volna.

ELNÖK: Ehhez egyébként az emlékezetes rádióforgalmazáson megmaradt bejelentkezés után hozzájárultak, vagy parancs nélkül tették?

PÁLÓCZI IMRE rendőr alezredes: Erre nem emlékszem. Az akkori hírforgalmazást kellene megnézni, hogy mi volt. Azt tudom, hogy később, amint a viszonyok rendeződtek, amint vissza tudtunk menni, abban a pillanatban visszamentünk, és megtettünk mindent az épület védelmének érdekében.

ELNÖK: Révész Máriusz!

RÉVÉSZ MÁRIUSZ (Fidesz): Említette, hogy a Kossuth téren teljesített szolgálatot, utána került át a TV-székházba. Hány órás szolgálat után vezényelték át?

PÁLÓCZI IMRE rendőr alezredes: Vasárnap 10 órakor kaptam utasítást a levonulásra, és vasárnap éjszaka 10 órától voltam folyamatosan szolgálatban. De nagyon sok kollégám volt, aki saját önszántából sem ment volna el ebben a helyzetben.

RÉVÉSZ MÁRIUSZ (Fidesz): Még egyszer: vasárnap este 10 órától...?

PÁLÓCZI IMRE rendőr alezredes: Kedd reggelig, az ostrom végéig szolgálatban voltam.

RÉVÉSZ MÁRIUSZ (Fidesz): ...ott volt, és másnap 18 órakor ment át a TV-székházhoz.

PÁLÓCZI IMRE rendőr alezredes: Így igaz.

RÉVÉSZ MÁRIUSZ (Fidesz): Abban a században, akik önnel mentek, szintén hasonló volt a felállás, vagy ők esetleg kicsit pihentebbek voltak?

PÁLÓCZI IMRE rendőr alezredes: Nem. Az egy körülbelül 40-45 fős csoport volt, ők biztosan nem ekkor kezdtek. Hogy pontosan mikor kezdtek, azt nem tudom, de ők nem velem együtt kezdtek.

RÉVÉSZ MÁRIUSZ (Fidesz): Köszönöm; egyébként ez megdöbbentő, hogy több mint egynapos szolgálat után kerültek ebbe a helyzetbe.

Azt mondta, hogy kommunikációra semmilyen esély nem volt a tüntetőkkel. Viszont itt egy előző meghallgatáson az hangzott el, hogy amikor a TV-székházba a tüntetők bekerültek, és rendőrök is bent voltak, igazán atrocitás nem volt, tehát akkor mégis lehetett kommunikálni.

PÁLÓCZI IMRE rendőr alezredes: Akkor, amikor a támadás volt, semmilyenfajta kommunikációra nem volt lehetőségünk. Amikor később visszamentünk az épületbe, és mint mondtam, szintről szintre ürítettük ki az épületet, akkor már tudtunk kommunikálni. És ezért volt az a lehetőségünk is, hogy az a körülbelül 30-40 fő, aki nem volt hajlandó elhagyni az épületet és megállt a lépcső tetején, velük tudtunk kommunikálni. S ott, mint mondtam, egy olyan patthelyzet alakult ki, amelyet nem akartunk továbbfeszíteni, nem akartuk, hogy az a helyzet eskalálódjon, és újrakezdődjenek a nem is olyan rég befejeződött cselekmények, az erőszakos dobálások, s a többi.

RÉVÉSZ MÁRIUSZ (Fidesz): Én nem értek rendőrszakmai kérdésekhez, én a Hír TV-n néztem, hogy mi történt a TV-székháznál. Én arra emlékszem, hogy a TV-székházat egyébként végül nem ostrommal foglalták el, hanem az történt, hogy odament – a felvételek tanúsága szerint – két ember, benézett a rácson, aztán az egyik elment, visszahozott egy pajszert, azt a rácsot alulról felfeszítették, az egyik bekúszott alatta, utána jöttek mások is, majd így szépen-lassan a tömeg beszivárgott az épületbe. Ez tévén keresztül nyilván nem jön ki, meg nem is belül készültek a felvételek, de mi volt a fő oka annak, hogy a TV-székházat önök belülről kénytelenek voltak elhagyni?

PÁLÓCZI IMRE rendőr alezredes: Mint mondtam, a torlaszok előtte égtek, és sajnos olyan mennyiségű füst került be, hogy bent bizony nagyon komoly füst volt. A kollégám, aki utoljára visszament még ellenőrizni, hogy nem maradt-e ott valaki, a füst alatt kvázi görnyedve tudott bemenni. Meglátásom szerint, amennyiben bent maradunk, az igen komoly egészségkárosító tényező lett volna.

RÉVÉSZ MÁRIUSZ (Fidesz): Ezt a magyarázatot hallottam, és el is fogadom, csak számomra az furcsa, hogy nem sokkal később a tüntetők viszont bemennek ugyanebbe a füstös épületbe. A rendőröknek tehát el kellett menekülni, a tüntetők meg egyesével beszivárogtak; a végén egy egész nagy tömeg keveredett a székházba. Utána egyébként önök is visszamentek. Tehát hogyan történt? Közben eloltották a tüzet, vagy elaludt magától, vagy mi történt, hogy önök kivonultak a füst miatt, a tüntetők meg bementek, és nem zavarta őket a füst?

PÁLÓCZI IMRE rendőr alezredes: Nem tudom, a tévéfelvételeket nem láttam. Azt tudom, hogy amikor mi kijöttünk, nagyon komoly füst volt. Az, hogy közben mennyi idő telt el, míg mi kivontuk az erőket, illetve hogyan jöttek be a torlaszon, megmondom őszintén, azóta sem láttam, hogy akkor volt-e tűz a bejárati ajtóknál. Mint mondtam, elég jó a TV-székháznak a szellőzése az építése következtében. Nem akarok feltételezésekbe bocsátkozni,

hogy mennyire szellőzhetett ki. Azt tudom, hogy amikor mi kijöttünk, akkor az bizony igen komoly kockázati tényező volt.

RÉVÉSZ MÁRIUSZ (Fidesz): A Nádor utca felé folyamatosan lehetett volna ki-be járni. Megpróbáltak-e tűzoltókat hívni, hiszen több irodába Molotov-koktélt dobtak be, és az irodák is, úgy hallottam, meggyulladtak, és onnan is dőlt a füst a belső tér felé.

PÁLÓCZI IMRE rendőr alezredes: A TV-székháznak a frontoldalán lévő üveget törték be, és az ott lévő irodákba dobtak be Molotov-koktélok. Amikor mi a Zoltán utcában állomásoztunk, érkeztek tűzoltó egységek, amelyek el szeretnék volna oltani az ott lángoló autókat, illetve gondolom, az irodákat – nem volt rálátásom –, viszont közben a tűzoltókat is megtámadta a tömeg, és ők bizony visszavonultak, mert őket is megdobálta a tömeg, a tűzoltókat, holott a tűzoltók semmilyen ellenséges cselekményt nem mutattak a tömeggel szemben.

RÉVÉSZ MÁRIUSZ (Fidesz): A tűzoltók hátulról, a Nádor utca felől be tudtak volna menni az épületbe és belülről olthatták volna az irodahelyiségeket. Persze lehet, hogy csak kívülről tűnik jónak ez az okoskodás. Tettek-e kísérletet arra, hogy hátulról, a Nádor utca felől menjenek be?

PÁLÓCZI IMRE rendőr alezredes: Nem tudom, hogy a tűzoltóparancsnok hogyan szervezte meg az épület oltását, s azt sem, hogy a Nádor utca felől megkísérelték volna a bejutást.

RÉVÉSZ MÁRIUSZ (Fidesz): A TV-székházban már a vasrácsot is leeresztették az ajtó előtt. A TV-székházból igazából a füst miatt vonultak ki? Úgy gondolom, hogy a TV-székházban olyan fokú veszély, mint a székház előtt – ahol közvetlenül dobálták a felszerelés nélküli rendőröket – már nem volt. A füst volt az elsődleges oka annak, hogy el kellett hagyni a székházat, vagy valami más oka is volt ennek?

PÁLÓCZI IMRE rendőr alezredes: Egyrészt a füst, másrészt a bent lévő sérült kollégák kiszállítása az épületből.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Varga László képviselő úr!

VARGA LÁSZLÓ (KDNP): Ebben az időben Gergényi Péter volt Budapest rendőrfőkapitánya. Ön szerint főkapitány úr tisztában volt a felszereltségük gyengeségével? Gergényi főkapitány úr ebben az időben ott volt-e a helyszínen, a Terepjáró-1 fedőnevű rádióon ő forgalmazott-e? Minden rádióforgalmazásnak meg van adva a forgalmazója, a Terepjáró-1 kivételével, pedig a Terepjáró-1 igazgatta igazán az egész műveletet, a rádióforgalmazásból úgy érzem, hogy a Terepjáró-1 volt a főnök. S még egy kérdésem lenne – erre vagy felel, vagy nem –: kit tart felelősnek azért, hogy a helyzet olyanná vált, amilyenné, és az lett a vége, hogy önök életveszélybe kerültek? Ön szerint van-e ennek személyi felelőse?

PÁLÓCZI IMRE rendőr alezredes: Azt nem tudom megmondani, Gergényi főkapitány úr tisztában lehetett-e azzal, hogy milyen felszerelésünk van. Korábban évente mindig leadtuk a jelentéseket, hogy milyen felszerelése van a főosztálynak, de arra nem volt rálátásom, hogy a felszerelések BRFK szinten hogy álltak. Nem volt rálátásom arra sem, hogy Gergényi tábornok úr a jelentésekből miket kapott meg.

A Terepjáró-1 mint törzsrádió működött, az ott lévő törzsparancsnoktól, illetve felsőparancsnoktól kapta az utasítást, de hogy egy konkrét utasítást ki adott a Terepjáró-1-nek, azt utólag nem lehet visszakövetni. Azt nem tudom, hogy Gergényi tábornok úr adta-e, mert nem voltam ott a helyszínen. Nem tudom, hogy Gergényi tábornok úr a Kossuth térről hogy mozgott el, mert én a TV-székházban voltam.

Megmondom őszintén, nem tudom, hogy ki a személyi felelős, de erről nem is akarok nyilatkozni. Van egy parlamenti vizsgálóbizottság, amelyik többek között ez ügyben is vizsgálódik. Nem hiszem, hogy az én kompetenciám lenne eldönteni ezt a kérdést.

VARGA LÁSZLÓ (KDNP): Köszönöm szépen. Azért mertem megkérdezni – noha gondoltam, hogy nem fog rá felelni –, mert én önt is úgy tartom számon, mint Mittó alezredes urat, hogy az egyik szenvedője volt annak, ami ott történt.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Gaudi-Nagy Tamás képviselő úr!

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): A TV-székház témáját szeretném befejezni néhány kérdéssel és utána áttérnék későbbi eseményekre, ha ön azokban egyáltalán részt vett. A TV-székház védelmét nemcsak rendőri erők látták el, hanem az In-Kal Security cég alkalmazottai is. Milyen volt velük az együttműködés – ha egyáltalán volt –, személy szerint kivel tartották a kapcsolatot, és mi volt önök között az egymáshoz képesti hierarchikus viszony, ki volt kinek a felettese? Mit tapasztalt, milyen műveleteket hajtanak végre az In-Kal Security tagjai?

PÁLÓCZI IMRE rendőr alezredes: Az In-Kal Security a közvetlen védelemben nem vett részt. Hogy milyen viszonyban voltunk velük? Ők az alárendeltjeink voltak, de nekünk feljüket tulajdonképpen csak kéréseink voltak. Amikor az ablakokon keresztül repültek be a kövek, akkor azt kértük tőlük, hogy asztalappokkal, ajtókkal fogjuk fel azokat, és ők ebben segítettek, de a védekezésben közvetlenül nem vettek részt. Ők nekünk igazából logisztikai segítséget adtak, ha kellett, elmondták, hogy mit hol találunk.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Személy szerint ki volt az In-Kal Security ottani erőinek a vezetője?

PÁLÓCZI IMRE rendőr alezredes: Erre nem emlékszem. Valószínűleg az In-Kal Securitynek a TV-székházban szolgálatot teljesítő beosztottja.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Lasz György és Vágó Imréné, az utóbbi volt csepeli rendőrkapitány. Volt-e önöknek valamilyen hivatalos vagy nem hivatalos kapcsolatuk a TV-székház vezetésével? Vagy önök nem foglalkoztak azzal, hogy mi zajlik a TV vezetőinek a fejében? Voltak-e olyan igényeik, hogy védjék meg a tovább sugárzást, a jeltovábbadást vezénylő központot? Volt-e kommunikáció a TV vezetése és önök között?

PÁLÓCZI IMRE rendőr alezredes: Megmondom őszintén, hogy nem emlékszem ilyenre. A TV-től mintha valaki lett volna ott, de ez igen-igen halvány emlék. Ebben a kérdésben konkrétan nem tudok nyilatkozni. Én biztos nem beszéltem ilyen emberrel.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Nem is volt arra igény az önök részéről, hogy megkérdezzék a TV vezetését, mondják már meg, hogy hol tartózkodik védendő személy, mert – mint tudjuk – parlamenti képviselők is tartózkodtak a TV-székházban az ostrom legvadabb óráiban. Önöknek erről nem volt tudomásuk?

PÁLÓCZI IMRE rendőr alezredes: Nekem nem volt tudomásom arról, hogy védendő személy tartózkodott volna a TV-székházban.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): És arról volt tudomásuk, hogy van egy olyan speciális, páncélajtóval ellátott terem, amelyik a jeltovábbítást szolgálja, és különösen védendő övezetnek minősül?

PÁLÓCZI IMRE rendőr alezredes: Erről sem tudtam.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Említette, hogy ön egy kitörésben is részt vett. Elmondaná pontosan, hogy ez milyen körülmények között történt? A kívülről jövő rebuszes erőkhöz csatlakozott, vagy pedig a székházat védő rendőri erőkből toborzott alakulatot vezetett?

PÁLÓCZI IMRE rendőr alezredes: Amikor erősítésként megkaptuk a Pest megyei századot, akkor a TV-székház frontvonalával szemben állt fel egy oszlató sorfal és ez indult meg előre. Viszont amint kikerültünk a lámpák hatósugarából, közvetlenül ért minket a támadás. Mint már mondtam, akkor még eléggé gyakorlatlan volt a rendőri csapat és a szárnyak szétszakadtak; a túlerő legyőzött minket.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): A felszerelés és a kommunikáció hiányosságait mivel tudná jellemezni? Tudna-e egy-két konkrét adalékot is mondani, hogy ön szerint mi hiányzott? Arra már utalt, hogy a TETRA rendszer frissen került bevezetésre. Például a baranyaiaknak volt TETRA rendszerük?

PÁLÓCZI IMRE rendőr alezredes: Nem emlékszem arra, hogy a baranyai század mivel volt felszerelve.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Nekik nem volt, tehát ez is egy kommunikációs gát volt. A felszerelés tekintetében mik voltak a súlyosabb hiányosságok, ha egyáltalán voltak ilyenek?

PÁLÓCZI IMRE rendőr alezredes: Nem volt testvédő páncélunk, a sisakok régi típusúak voltak és el voltak használódva, a könnygázpalackjaink is eléggé használtak voltak, az akkor rendszeresített pajzsok nem nyújtottak teljes védelmet, hiszen a pajzsok plexijei egy nagyobb kő hatására könnyen eltörtek. Az egyik kollégámat úgy dobták ki mellőlem egy kockakővel, hogy átjött a pajzs plexirészén, és átjött a sisak plexirészén, és szájba találta a kollégámat, aki ott esett össze, és a mentőkocsiban tért magához, utána pedig a kórházban.

ELNÖK: Az elnöklést átadom ideiglenesen Ékes Ilonának; háromnegyed órán belül visszaérek. Köszönöm. *(Dr. Gulyás Gergely távozik az ülésről.)*

(Az ülés vezetését Ékes Ilona (Fidesz), az albizottság alelnöke veszi át.)

ELNÖK: Megadom a szót Gaudi-Nagy Tamásnak.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Köszönöm, akkor folytatom. A felszerelésben például gázálarccal rendelkezett minden intézményt védő rendőr? Vagy milyen emléke van önnek erről?

PÁLÓCZI IMRE rendőr alezredes: Biztosan nem rendelkezett mindenki, nekem sem volt kint a gázálarcom, többek között. Nem erre készültünk ugyanis.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Világos. De hát végül is alapvetően a Kossuth téren, gondolom, nem azért állították föl önöket, hogy delegációk vagy éppen az ott felvonuló cserkészek testi épségét védjék, hanem intézményvédelmi feladatot láttak el. Itt azért fogalmilag nem merült volna föl, hogy már eleve gázálarccal szereljék fel a bevetési állományt?

PÁLÓCZI IMRE rendőr alezredes: Azt kell mondjam, azóta azért gyökeresen megváltozott a rendőrség hozzáállása. Többek között ezt a tanulságot is levontuk, hogy minden helyzetben ki kell vinni a gázálarcot.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Azonosító jelvények tárgyában kérdezném, bár ez tulajdonképpen nem a felszerelésnek, de az öltözetnek a része; ez egy alkotmánybírószági határozat is, meg a rendőrségi törvény előírása is, hogy mindig azonosíthatónak kell lennie a rendőrnek, annak érdekében, hogy a civil kontroll biztosíthatassék. Mi az emléke önnek, hogy az ön parancsnoklása alatti állomány ott a TV-székházban rendelkezett-e ilyen azonosító jelvényekkel vagy sem?

PÁLÓCZI IMRE rendőr alezredes: Tudomásom szerint akkor még érvényben volt az az utasítás, miszerint a csapaterős feladatok során a jelvényt nem kell kitenni.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Magyarul akkor nem volt.

PÁLÓCZI IMRE rendőr alezredes: Ez később, a későbbi események hatására lett meghatározva, hogy hogyan és mi módon kell a különböző azonosítókat kitenni, viselni.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Rendben. Akkor még egy gyors kérdés. Ez a bizonyos kitörési kísérlet, kérem, adja már elő picit pontosabban, hogy mikor és hogyan és milyen indíttatásból került erre sor. *(Jelzésre:)* Ja, igen, már elmondta, bocsánat; kicsit már fáradok.

Azt mondta, hogy Nagy-Juhák ezredes úrtól is kapott ön parancsokat, ha jól értettem, ugye? *(Pálóczi Imre bólint.)* Ez most azért érdekes, mert Nagy-Juhák urat meghallgattuk itt ön előtt kettővel, és azt mondta, hogy neki semmilyen ráhatása nem volt a Szabadság téri eseményekre. Ezzel nem azt mondom, hogy ön nem mond igazat, természetesen, csak kérem, hogy akkor önnek mi a véleménye erről az ellentmondásról.

PÁLÓCZI IMRE rendőr alezredes: Szerintem, ha visszanezük a rádióforgalmazást, abban szerepel, hogy én többször kommunikáltam Nagy-Juhák úrral. Ezt abban nagyon jól lehet látni: én a Kinizsi-2 hívó voltam, a Nagy-Juhák úr pedig... *(Varga László: Erzsébet-1.)* az Erzsébet-1-es hívó. Többször kommunikáltam vele.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Köszönöm. A TV-székházzal kapcsolatosan többet nem kérdeznék.

Rátérek arra, hogy ön később látott-e el bevetési szolgálatot a szeptember 19-ről 20-ára, illetve 20-áról 21-ére virradó napokon, az ominózus embervadászatok idején, tehát konkrétan bevetési, csapaterős, tömegoszlatási feladatot látott-e el, vagy bármilyen tüntetésbiztosítási vagy rendvédelmi feladatot.

PÁLÓCZI IMRE rendőr alezredes: Én legközelebb szerda reggel léptem szolgálatba. Az aznap esti szolgálatom után kértem azt, hogy mivel minimális volt a létszám, mindenhol létszámhiány volt, egy speciális csapatban vegyek részt, amelynek az volt a feladata, hogy elfogjuk a különböző bűncselekményeket végrehajtott, bűncselekményekkel gyanúsítható személyeket. Én ilyen csoportban vettem részt. Tüntetéseknel, tömegoszlatásban nem vettem részt.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Érdekelne minket ennek a speciális csapatnak a tevékenysége. Ha szabad, kérdeznék erről, hogy ön konkrétan hol tevékenykedett csapatával, és milyen eredményességgel végezték ezt a bűnüldözési feladatot.

PÁLÓCZI IMRE rendőr alezredes: Én összesen két esetről tudok, amikor konkrét személyeket fogtunk el. Az akkor ott lévő parancsnoktól kaptunk egy olyan feladatot, hogy a műveletet végrehajtó csoportot mi külső gyűrűvel biztosítottuk; ez azt jelenti, hogy miközben ők dolgoztak az elfogásban, mi azt akadályoztuk meg, hogy őket támadás érje. Egyszer utasításra Vácon voltunk, egyszer pedig Budapest területén valahol, a Corvin Áruház mögött.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Ez akkor a Blaha Lujza tér környéke, ha nem csalódom nagyot.

PÁLÓCZI IMRE rendőr alezredes: Igen, de amikor mi arra jártunk, akkor ott már semmi nem volt, hiszen kocsival gond nélkül tudtunk közlekedni.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Igazából ezt nem nagyon értettem. Ezek szerint önök kocsival járkáltak a városban, és keresték a tüntetésekkel összefüggésben bűncselekményeket elkövető személyeket? Vagy ezt hogyan kell értelmezni?

PÁLÓCZI IMRE rendőr alezredes: Amennyit én tudok a dologról, konkrét információkat kaptak a csoportok, konkrét információt kapott a csoport parancsnoka, konkrét személyekről, és őket fogtuk el. Akit később előállítottunk, és átadtunk a többi szervnek.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Önök rendőrségi feliratú gépjárművel mozogtak, vagy esetleg fehér furgonokkal, amelyekből igen sok volt aznap este?

PÁLÓCZI IMRE rendőr alezredes: Nem; teljes mértékben jelleges, megkülönböztető jelzéssel ellátott, csíkos gépkocsikkal mozogtunk.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Ez milyen egység volt? Tehát mely szervezeti rendszerbe tagozódott, és ki volt itt az ön elöljárója?

PÁLÓCZI IMRE rendőr alezredes: Erre, megmondom őszintén, nem emlékszem; ez négy éve volt. Azt tudom, hogy az ORFK-tól volt egy csoport. Hogy ők pontosan honnan voltak, megmondom őszintén, arra nem emlékszem.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Elmondaná kicsit bővebben ennek a Blaha Lujza tér közeli műveletnek a lefolyását, hogy hogyan történt?

PÁLÓCZI IMRE rendőr alezredes: Mi csak annyit tudtunk, hogy a Blaha Lujza tér mögötti egyik kis utcában több olyan személy tartózkodik egy bérház udvarán, akik

feltehetően gyanúsíthatóak a korábbi napokban bűncselekmények elkövetésével. A csoport odaérkezett, ezek az emberek, amikor meglátták a csoportot, egy részük futásnak eredt, a kollégáim elfogták őket, és előállították őket az Aradi utcába.

ELNÖK: És ezeket az embereket a Rádió udvarára vitték...

PÁLÓCZI IMRE rendőr alezredes: Nem.

ELNÖK: ...ezeket az elfogott embereket?

PÁLÓCZI IMRE rendőr alezredes: Határozottan nem.

ELNÖK: Akkor hova?

PÁLÓCZI IMRE rendőr alezredes: Úgy emlékszem, hogy az Aradi utcába vittük be ezeket az embereket.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Hányan voltak ezek az emberek, és milyen korúak és neműek voltak? Illetve utalt-e bármi a rendőrségi információn kívül arra, hogy ők bűncselekménnyel összefüggésbe hozhatóak? Tehát mit tudom én, volt-e a kezükben kő, éppenséggel bakancsban voltak-e, vagy volt-e bármi olyan jel, amiből úgy általában arra lehet következtetni, hogy ezek veszélyes emberek?

PÁLÓCZI IMRE rendőr alezredes: Ezek az információk nem nálunk keletkeztek, mi csak végrehajtottuk az elfogásukat. Nem tudom, hogy mi alapján azonosították be az elfogandó személyeket.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Akkor milyen jellegzetességet mondtak? Azt a fehér ruhás nőt kell elfogni, vagy adtak valamilyen személyleírást, vagy azt mondták, hogy ott van egy csoport az utca azon részén, azokat gyűjtsék be? Vagy ezt hogyan kell elképzelni?

PÁLÓCZI IMRE rendőr alezredes: Nem, konkrét személyleírásunk volt, hogy ki az, akit el kell fogni.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): És itt hány személyről volt szó? Ezt konkrétan el tudná mondani? Mert nem volt sok bevetése, mint mondja, ezekben a napokban, akkor csak emlékszik rá.

PÁLÓCZI IMRE rendőr alezredes: Azt tudom, hogy Vácon egyetlenegy fő volt. Budapesten mintha három vagy négy fő lett volna, de a pontos létszámot nem tudom. Ez négy éve volt.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Azt sem tudja megmondani, hogy melyik épület melyik udvaráról van szó?

PÁLÓCZI IMRE rendőr alezredes: Nem. Azt tudom, hogy valahol a Blaha Lujza tér környékén, a Corvin Áruház mögötti valamelyik kis utcában, de most sem találnék oda, ha megkérdeznék, hogy hol volt ez.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Nőnemű volt esetleg az érintettek között, nem emlékszik?

PÁLÓCZI IMRE rendőr alezredes: Nem, megmondom őszintén, nem tudom.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Hogyan történt az elfogás, elmondaná?

PÁLÓCZI IMRE rendőr alezredes: Mivel én csoportparancsnok voltam az egyenruhások részéről, mi a külső körzetet biztosítottuk, ami azt jelenti, hogy egy védőgyűrűt vontunk a dolgozó kollégák köré. Igazából nem láttam. Vácon is egy szórakozóhelyre mentek be a kollégák, itt is magában egy udvarban történt az elfogás, nem volt rálátásunk. Illetve amit mondtam, hogy egy vagy két ember mintha elfutott volna, azok közül az egyiket biztosan tudom, hogy mi fogtuk meg, egy kollegina fogta meg.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): És hogyan történt az elfogás? Ön látta, hogy hogyan történik? Leteperték a földre?

PÁLÓCZI IMRE rendőr alezredes: Nem láttam; azt megelőzően egy hosszabb futás, üldözés volt.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): És hogyan hozták oda őket önök elé? Hogyan kell ezt elképzelni vizuálisan: megbilincselve, vagy éppenséggel volt valamilyen külsérelmi nyom rajtuk, vagy sem?

PÁLÓCZI IMRE rendőr alezredes: Az biztos, hogy megbilincselve hozták, hiszen akkor éjszaka volt, sötét volt, ilyenkor egy elfogás után természetesen bilincsből van az elfogott személy. Külsérelmi nyom nem hiszem, hogy volt rajtuk, én nem láttam, és erre viszont akkor is vigyáztunk, mi semmilyen olyan dolgot nem tettünk, ami törvénytelen lett volna.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Milyen bilincset alkalmaztak? Mi volt rendszeresítve akkor?

PÁLÓCZI IMRE rendőr alezredes: A rendőrségnél rendszeresített hagyományos bilincseket használtuk, vagy a patent-, vagy pedig a zsanéros bilincseket. De hogy akkor pontosan melyiket, arra nem emlékszem.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Műanyag bilincseket nem használtak?

PÁLÓCZI IMRE rendőr alezredes: Nem.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Utána mi történt? Bevitték az Aradi utcába ezt a csoportot, ezt az elfogott pár személyt?

PÁLÓCZI IMRE rendőr alezredes: Ott leadtuk őket és mentünk tovább. További utasításra vártunk.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Jelentést írt erről az eseményről?

PÁLÓCZI IMRE rendőr alezredes: Nekem erről nem kellett jelentést írnom. Azt a csoport parancsnoka írta, illetve az elfogást végrehajtók írták meg a személyes szabadságot korlátozó jelentésüket.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): A csoport parancsnokának a nevére sem emlékszik?

PÁLÓCZI IMRE rendőr alezredes: Nem.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Elég rossz az emlékezőtehetsége, én biztos emlékeznék rá, ha négyévente egyszer az utcán elfogunk embereket.

PÁLÓCZI IMRE rendőr alezredes: Nem olyan emberekkel dolgoztam együtt, akikkel mindennapi kapcsolatban vagyok.

ELNÖK: Köszönöm. Wittner Mária képviselő asszony!

WITTNER MÁRIA (Fidesz): Szeptember 18-án már alaposan kitárgyaltuk, ezért azt szeretném megkérdezni, hogy október 23-án merre tartózkodott?

PÁLÓCZI IMRE rendőr alezredes: Október 23-án több helyszínen is voltam, korareggel kezdtem a TV-székháznál, utána 13 órától volt egy biztosításom a Vértanúk terén, délután 3 órától pedig az oszlató sorfalban vettem részt.

WITTNER MÁRIA (Fidesz): Amikor az 1956-os forradalomra emlékezőkre rászorították a rendőrök a tüntetőket, akkor ön hol tartózkodott?

PÁLÓCZI IMRE rendőr alezredes: Akkor benne voltam az oszlató sorfalban, mint beosztott parancsnok.

WITTNER MÁRIA (Fidesz): Tudott-e arról, hogy nemcsak az utcán fogtak el embereket, illetve lőttek gumilövedékkel, hanem éttermekbe is bementek, ahonnan kiverték az embereket, mégpedig olyanokat, akik nem vettek részt se a tüntetésben, se a megemlékezésben?

PÁLÓCZI IMRE rendőr alezredes: Azon a részen, ahol én voltam, ilyen biztosan nem történt.

WITTNER MÁRIA (Fidesz): Pedig ilyen dolgok is történtek, s ezek alapján azt hiszem, hogy a rendőrség nem volt egészen a helyzet magaslatán.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Gaudi-Nagy Tamás képviselő úr!

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Jól értettem, hogy az Alkotmány utca–Bajcsy-Zsilinszky út környéki oszlató sorfalban vett részt akkor beosztott parancsnokként?

PÁLÓCZI IMRE rendőr alezredes: 3 óra után értünk oda, miután rádión kaptunk egy olyan információt, hogy az egyik rendőrkollégát megszárták.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Ön tehát akkor ott tevékenykedett. Elmondaná, hogy konkrétan mit tapasztalt ott? Amikor kiérkeztek, akkor látta a megszárt rendőr kollégát? Megerősítették a helyszínen ezt a hírt? Egyáltalán miért került sor oszlatásra?

PÁLÓCZI IMRE rendőr alezredes: Amikor ezt a hírt hallottam, akkor a Mosonyi utcai laktanyában voltam, onnan indultunk el az Alkotmány utcába. A kollégát nem láttam. Amikor odaértünk, akkor már folyamatban volt az oszlatás, és a kollégámmal beálltunk az oszlató sorfalba.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Elég jól ismerem, szinte percre lebontva a történéseket. Itt ül mellettem Göbl György, aki szintén a helyszínen volt, csak ő a tüntetők között, és őt utóbb egy koncepcióos eljárás során azzal vádolták meg, hogy rendőroket dobott meg, de három év után felmentették jogerősen. Ő is elég sok részletet tud. Nagyon érdekelne, hogy konkrétan hol tartott az oszlató sorfal, amikor önök csatlakoztak hozzá?

PÁLÓCZI IMRE rendőr alezredes: Amikor mi becsatlakoztunk, akkor a rendőrsorfal már kint volt a Bajcsy-Zsilinszky úton.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Már teljes egészében kifordult?

PÁLÓCZI IMRE rendőr alezredes: Igen.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Mennyire hagyta el a sarkot? A következő utcáig már elérkeztek?

PÁLÓCZI IMRE rendőr alezredes: Talán mintha már a következő utcánál lett volna. Időbe telt, amíg a Mosonyi utcai laktanyából átértem az Alkotmány utcába.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Honnét érkezett ön és az egysége a rendőri erőkhöz?

PÁLÓCZI IMRE rendőr alezredes: Mint már mondtam, a Mosonyi utcából érkeztem a Ferenc Ferdinánd hídon keresztül a Váci út felől.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Tehát a Nyugati téri felüljáró felől.

PÁLÓCZI IMRE rendőr alezredes: Igen.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): És akkor mit tapasztalt? Látott-e szamurájkardokkal támadó meg Molotov-koktélt hajigáló tüntetőket? Ugyanis az áll a rendőri jelentésekben, hogy ez történt ott.

PÁLÓCZI IMRE rendőr alezredes: Egy előző utcán mentünk be, hogy elkerüljük az oszlató sorfalt, mert a kocsiból lehetett látni, hogy ott valami van. Amikor odaértünk, a tömeg már távolabb volt az oszlató sorfaltól, nem volt köztük fizikai kontaktus.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Tehát nem látott semmiféle dobálást meg semmilyen támadásnak minősíthető eseményt?

PÁLÓCZI IMRE rendőr alezredes: Amikor odaértünk, nem láttam ilyen dolgokat.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): És utána látott-e Molotov-koktél-dobálást vagy szamurájkardos támadást?

PÁLÓCZI IMRE rendőr alezredes: Szamurájkardos és Molotov-koktélós támadást ott nem láttam, kövel és sörösüveggel való dobálást viszont láttam, és azt is láttam, hogy a tisztelt tüntetők keresztbefordítják a buszt a Bajcsy-Zsilinszky úton, és utcai padokból barikádot emelnek.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Mint tudjuk, október 23-a egyik legnagyobb drámája az volt, hogy az oszlatást az Astoria irányába hajtották végre, valamint hogy továbbhajtották az érintett tüntetőcsoportot az Andrássy út vonalán. Ön meddig vett részt ebben az oszlató sorfalban, meddig tartózkodott ott az első vonalban? A város mely pontjáig jutott el a rendőri alakulattal?

PÁLÓCZI IMRE rendőr alezredes: Egészen addig ott voltam a sorfalban, amíg a Ferenciek terén áttörték a blokádot.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Emlékszik-e arra az időszakra, amikor nem sokkal az Andrássy út elhagyása után hosszú ideig megállt az oszlató rendőri sorfal?

PÁLÓCZI IMRE rendőr alezredes: Nagyon sokáig álltunk ott. Akkor volt a sorfal részéről egy minimális előremozgás, amikor a T-34-es harckocsival megindultak felénk.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Nyilván nem ön adta ki a parancsot a további oszlatásra. Tapasztalt-e olyasmit, ami alapján ön szerint rendőrszakmai szempontból indokolt volt az oszlatás továbbfolytatása?

PÁLÓCZI IMRE rendőr alezredes: A parancsot valóban nem én adtam ki. Folyamatosan támadták a rendőrsorfalat, akkor is, amikor megálltunk.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Hogy kell elképzelni ezt a támadást?

PÁLÓCZI IMRE rendőr alezredes: Előreszaladtak, dobtak, majd visszaszaladtak a tömegbe. A tömegből kirohant valaki, eldobta a sörösüveget vagy a kockakövet – jellemzően csuklyás, az arcukat eltakart emberek –, majd visszaroht a tömegbe.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Az a lehetőség nem merült fel önökben, hogy egy kicsit, mondjuk kétszáz méterrel hátrébb vonuljanak és akkor esetleg nem váltják ki az ott-tartózkodó tömeg nem túl baráti fogadtatását?

PÁLÓCZI IMRE rendőr alezredes: Abban a helyzetben nem én voltam a döntésképes parancsnok.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Ön személy szerint tapasztalta-e könnygázgránát és gumilövedék használatát?

PÁLÓCZI IMRE rendőr alezredes: Láttam, de azt nem tudom, hogy a kollégák pontosan mire lőttek. A parancsokat az ott lévő egységparancsnokok adták ki a tüzelésre, valamint a gránátok kilövésére.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Látott-e olyat, hogy gumilövedékkel fej- vagy felsőtestmagasságban lőnek?

PÁLÓCZI IMRE rendőr alezredes: Azt láttam, hogy lőnek, de hogy hova céloztak – mert hogy viszonylag messze lőttek –, azt nem tudtam megállapítani.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): A könnygázgránát esetében tapasztalt hasonló jelenséget?

PÁLÓCZI IMRE rendőr alezredes: Amit én láttam, ott bizony szép ívet írtak le a gránátok.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Ezt hogy kell értelmezni?

PÁLÓCZI IMRE rendőr alezredes: 45 fok körüli magasságban mentek ki, legalábbis amiket én láttam.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Véletlenül se látott olyat, hogy fejmagasságban lőttek volna ki könnygázgránátot?

PÁLÓCZI IMRE rendőr alezredes: A koncentráltabb gázcsapás az AVDR-ről ment, ami egy gránát-sorozatvető, arról biztosan ívben kell lőni.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Ez így van, de most a kézi könnygázvetőkre gondolok.

PÁLÓCZI IMRE rendőr alezredes: Megmondom őszintén, én azon a részen nem láttam kézi könnygázvetőket.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Szerencsés volt, mert az összes kilövés 90 százaléka fejmagasságban történt, a felvételek egyértelműen bemutatják, de nyilván jól helyezkedett.

A vízágyús autók, gépkocsik bevetésének a körülményeiről tud-e valamit mondani? Mint közismert, három vízágyús autó tartózkodott ott az első vonalakban, megfestett vízzel. Mikor és hogyan vetették be ezeket? Ön rendőrszakmai szempontból indokoltnak látta-e ezeknek a bevetését?

PÁLÓCZI IMRE rendőr alezredes: Azt, hogy pontosan mikor vetették be, nem tudom, hogy mikor kerültek oda. Azt tudom, hogy amikor az Andrassy útról előrementünk, akkor már ott voltak. Többek között az egyik ilyen vízágyúkezelőnek köszönhető az, hogy a harckocsi nem tudott rámenni az oszlató sorfalra, mert eléállt. Szó szerint előregurult, és a harckocsi elé állt.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Pont ezt akartam kérdezni, az ominózus harckocsi elindítási jelenet a következő rész, amire rákérdeztem volna. Itt közismert, hogy Horváth György, aki a harckocsit vezette, saját vallomásában több alkalommal elmondta, a tanúk is megerősítették, hogy nem kívánta a támadó rendőrsorfallal eltaposni a harckocsival, hanem lényegében inkább egy figyelmeztető, szimbolikus cselekedetet hajtott végre. Ön akkor ezt ezek szerint másként látta? Tehát meg kellett akadályozni a vízágyús autóval?

PÁLÓCZI IMRE rendőr alezredes: Megmondom őszintén, onnan nem úgy tűnt a dolog, hogy nem akar a rendőrsorfalba belemenni. Onnan, ahol mi álltunk, és a kollegáimnak is, akikkel beszéltem, mindenkinek az volt a véleménye, hogy annak a harckocsinak egyetlen célja volt, a rendőrsorfalon átmenni. Aztán ha a kollégák el tudnak ugrani, akkor elugranak, ha nem tudnak, akkor nem ugranak el.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Aztán végül is mi történt a harckocsival? Láta ön ezt közvetlenül, hogyan volt?

PÁLÓCZI IMRE rendőr alezredes: Hozzám képest jobbra és előre volt a harckocsi. Megálltak, és utána annyit láttam, hogy kollégák ugrálnak rá, és megpróbálják elfogni a benn ülő embereket.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Azt látta esetleg, hogy körülbelül egy méter közletről lőnek rá sörétes gumilövedékkel az egyik harckocsin tartózkodó emberre?

PÁLÓCZI IMRE rendőr alezredes: Azt nem láttam.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Pedig ilyen történt a felvétel tanúsága szerint. Azt kérdezném még, hogy ugye, itt következik el az egész nap legtragikusabb része, amikor az ez idő tájt befejeződő Fidesz-nagygyűlés résztvevőinek egy jelentős része az Astoriától a Deák tér irányában hagyja el a helyszínt, és így tulajdonképpen a rendőri csapások inntól kezdve ezeket az embereket is elérték. Önnek erről milyen emlékei vannak? Vagy ilyenre nem emlékszik, csak és kizárólag csuklyás, kőkockadobáló emberekkel szembeni fellépésre emlékszik?

PÁLÓCZI IMRE rendőr alezredes: Nem tudom. Azt tudom, hogy a sorfal folyamatosan kontaktba csak olyan emberekkel került, akik folyamatosan támadták a sorfalat. Viszont emlékeim szerint igen-igen lassan haladtunk előre. Azt tudom, hogy már igen-igen sötét volt, amikor a volt Filmmúzeum magasságából megindult később a sorfal. Ott nagyon sokáig álltunk.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Abszolút nem emlékszik ilyen úgymond hagyományos öltözetű, polgári kinézetű, babakocsit toló emberekre, idős emberekre, zászlóvivő emberekre? Tehát, hogy úgy mondjam, hagyományos tüntetés hagyományos résztvevőire. Ilyenre nem emlékszik? Ilyen tömeggel nem találkozott?

PÁLÓCZI IMRE rendőr alezredes: Megmondom őszintén, azon a részen, ahol én voltam, ilyen nem volt.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Megint csak jól helyezkedett - tényleg csak azt tudom mondani -, ha nem látott ilyeneket.

PÁLÓCZI IMRE rendőr alezredes: Megmondom őszintén, nem a járdán voltam, hanem bent az úttesten.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Világos, hát az úttesten is. (*Wittner Mária: A babakocsi is.*) Igen.

Emlékszik-e lovasrohamra? És ha igen, akkor a részleteiről tudna-e mondani valamit.

PÁLÓCZI IMRE rendőr alezredes: Csak annyit tudok, hogy a lovasok megindultak, de hogy pontosan ki ellen, és hogyan hajtották végre a feladatot, azt nem láttam.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Emlékszik-e olyan esetre, hogy a Madách térnél egy nézelődő embert földre visznek a rendőrök, és ott körülbelül 10-15-en belerúgnak, beleütnek. Mint ismert, az utóbb elhunyt Móczár öttusázó úrról van szó. Láttá esetleg ezt az esetet?

PÁLÓCZI IMRE rendőr alezredes: Ilyet nem láttam. Ilyet nem láttam.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Látott-e bármilyen típusú olyan rendőri akciót, amely ön szerint a rendőrségi törvény szabályaival nem összeegyeztethető, tehát valakinek aránytalan, szükségtelen bántalmazása?

PÁLÓCZI IMRE rendőr alezredes: Azon a szakaszon, ahol álltam, nem láttam ilyen cselekményt.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Megint csak szerencsés helyzetben volt, azt kell mondanom.

ELNÖK: Varga képviselő úr!

VARGA LÁSZLÓ (KDNP): Nem emlékszem pontosan, lehet, hogy mondta, körülbelül hány óra volt akkor, amikor ön az oszlató sorfalba bekerült.

PÁLÓCZI IMRE rendőr alezredes: Három óra körül.

VARGA LÁSZLÓ (KDNP): És akkor egész este, sötétedésig - azt mondta - benne volt?

PÁLÓCZI IMRE rendőr alezredes: Igen.

VARGA LÁSZLÓ (KDNP): Köszönöm.

A következő kérdésem, hogy egy hónap leforgása alatt már új, modernebb felszerelésük volt az oszlatáshoz, mint a TV körüli problémáknál?

PÁLÓCZI IMRE rendőr alezredes: Nem.

VARGA LÁSZLÓ (KDNP): Ugyanolyan felszereléssel voltak?

PÁLÓCZI IMRE rendőr alezredes: Megpróbálták összeszedni az összes felszerelést, ami létezik, illetve megpróbálták megjavíttatni a felszerelések jó részét.

VARGA LÁSZLÓ (KDNP): Ön a Mosonyi útról jött - mondja -, ott milyen körülmények között voltak elszállásolva a vidékről felrendelt rendőrtársai?

PÁLÓCZI IMRE rendőr alezredes: Tudomásom szerint a Mosonyiban nem voltak elszállásolva, az a Budapesti Rendőr-főkapitányság közrendvédelmi főosztálya, ott nem voltak elszállásolva.

VARGA LÁSZLÓ (KDNP): Ön szerint ott nem voltak elszállásolva.

Azt meg tudja-e mondani, hogy ki volt a parancsnoka annak a csoportnak, amelyikben ön részt vett?

PÁLÓCZI IMRE rendőr alezredes: Jó kérdés. Nem tudom megmondani.

VARGA LÁSZLÓ (KDNP): Nem tudja megmondani. Gondoltam.

PÁLÓCZI IMRE rendőr alezredes: Négy éve volt, és azóta nagyon sok rendezvényen vettem részt.

VARGA LÁSZLÓ (KDNP): Akkor biztosan azt sem fogja tudni megmondani, hogy ki adott parancsot a gumilövedékek használatára.

PÁLÓCZI IMRE rendőr alezredes: Ezt valahol máshol..., de biztosan nem helyi döntés volt.

VARGA LÁSZLÓ (KDNP): Gondoltam.

Önön volt-e azonosító ebben az időben?

PÁLÓCZI IMRE rendőr alezredes: Ebben az időben az az azonosító volt, ami akkor rendszeresítve volt. Rajtam volt a BRFK-s karjelvény, a közrendvédelmi főosztály karjelvénye és a rendfokozatom, mint minden más rendőrön ekkor.

VARGA LÁSZLÓ (KDNP): Igen. Akkor azonosító nem volt, akkor ez nem azonosító.

Még egy befejező kérdésem van. Ön szerint volt-e pszichikai összefüggés a 23-ai rendőri brutalitás és a 18-ai TV-kudarc között? Érti körülbelül a kérdésemet? Tehát volt-e önökben - úgyis tudom, hogy erre mit fog felelni -, volt-e önökben bosszúvágy, hogy na most, az anyátok erre-arra, most megmutatjuk nektek, amit velem...

Mert az előbb mondtam, hogy nagyon sajnáltam önt a TV-nél, de most, 23-án már nem sajnálom. Volt-e ilyen önben például?

PÁLÓCZI IMRE rendőr alezredes: Bennem nem volt, attól függetlenül, hogy elég furcsa körülmények között voltam 18-án.

Megmondom őszintén, nagyon sok ilyen tárgyú cikket elolvastam később ezzel kapcsolatban, a pszichológus szerint volt, de én nem tudom. Én nem vagyok pszichológus. Megpróbáltam a legjobb tudásom szerint és a törvények betartásával dolgozni akkor is és azóta is.

VARGA LÁSZLÓ (KDNP): A kollégáiról is ez a meggyőződése?

PÁLÓCZI IMRE rendőr alezredes: A közvetlen kollégáim, akik akkor az irányításom alá tartoztak, biztosan így dolgoztak.

VARGA LÁSZLÓ (KDNP): Köszönöm szépen.

ELNÖK: Gaudi-Nagy Tamásnak adom meg a szót, utána Wittner Máriának.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Mint ahogy említette, ön gyakorlatilag a Ferenciek terén lévő barikád felszámolásában is részt vett, ha jól emlékszem. Ugye? Tehát részt vett? *(Jelzésre.)* Igen.

Azt szeretném megkérdezni, hogy a barikád felszámolása utáni műveletekben részt vett-e? Talán kicsit hasonló jellegű műveletek voltak, mint például ön is említett ilyet, hogy „parancsot kaptunk arra, hogy bizonyos személyeket gyűjtsünk be”. Ezek is úgynevezett embervadászatszerű tiszogatások voltak, emlékszünk a Váci utcai felvételre, ahol gyakorlatilag a Vörösmarty tértől nem messze egy rendőri egység legázol egy embert, és agyba-főbe veri a gumibotjával, a Belgrád rakparton fiatalokat szorítanak majdnem a Dunába, dobják be a táskájukat, tapossák a bokájukat, és súlyosan megkínóznak.

Ilyen jellegű műveleteket, mármint nem ilyen jellegű, mert ilyen nyilván biztosan nem volt az ön tudomása szerint, de adott esetben bármilyen olyan műveletben részt vett-e - inkább így kérdezem -, amely a barikád felszámolása után vélt vagy vélelmezett elkövető kézre kerítésére irányult?

PÁLÓCZI IMRE rendőr alezredes: Nem. Miután a barikádot ott megnyitottuk, utána a terület biztosításával voltunk elfoglalva, mi nem is mehettünk tovább onnan.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Igen. Ön nem ment tovább, de sok más rendőrtársa továbbment, és mondom, még egészen távol is vadászott le embereket, magyar zászlóval fojtogatták a Németországban élő magyar állampolgárt, tehát igen sok ilyen műveletre került sor, de hát mint tudjuk, ön igen szerencsés ember volt, mert csak olyan akciókat látott ezen a napon, amelyek csak és kizárólag szakmailag megalapozott rendőri intézkedésekről szólnak.

Úgyhogy nagyon szépen köszönöm a konstruktív munkáját.

ELNÖK: Wittner Mária képviselő asszony!

WITTNER MÁRIA (Fidesz): Ön azt mondta az előbb, hogy csak az Aradi utcába vittek be embereket. A Rádióba nem vittek be?

PÁLÓCZI IMRE rendőr alezredes: Nem, én biztosan nem, a csapatom sem.

WITTNER MÁRIA ((Fidesz): Ezt nem hiszem, mert az előbb kimentem, és egy anyuka felháborodva mondta, mennyire nem mond igazat, hiszen az ő gyerekeit pontosan önök vitték be a Rádióba.

PÁLÓCZI IMRE rendőr alezredes: Én tudom, hogy nem.

WITTNER MÁRIA (Fidesz): Nem tudom, de én a tévében láttam, hogy a babakocsira sem voltak tekintettel, mert bizony, a babakocsiból kapták ki és dobták vissza a könnygázgránátot. Ha a rendőröknek az a jelszavuk, hogy szolgálunk és védünk, akkor ez mennyire tartozik a társadalom védelmére, hogy még a babakocsis gyerekekre sincsenek tekintettel?

PÁLÓCZI IMRE rendőr alezredes: Ezt nem tudom.

WITTNER MÁRIA (Fidesz): Azt szeretném megkérdezni, hogy az azonosítót milyen módon kell feltenni a rendőr ruhájára. Tehát úgy kérdezem: feltűzve, tépőzárral vagy valami ilyesmivel?

PÁLÓCZI IMRE rendőr alezredes: Egy pillanatra visszatérek az előzőre. Ismételten azt tudom mondani, hogy akkor és abban az időszakban egyáltalán nem jártam a Rádióban.

A másik: engem most összefüggésbe hozott azzal a rendőr kollégával, aki eléggé el nem ítéhető módon a babakocsira lőtt. Ezt visszautasítom. Én biztosan nem voltam, és a vezetésem alatt álló csapatból sem volt senki.

WITTNER MÁRIA (Fidesz): Kivizsgálták ezeket a dolgokat?

PÁLÓCZI IMRE rendőr alezredes: Azt gondolom, hogy kivizsgálásra került. Engem többször meghallgattak, de az én csapatom nem vett részt ilyenben.

Őn az azonosítók felrakásáról kérdezett. Utána különböző szervezetek kérték, ajánlották a rendőrség azonosíthatóságát. Utána kerültek bevezetésre a sisakszámok, jól látható nagy számokkal, nagy betűkkel, utána került elrendelésre az, hogy a bevetési ruhán jobb oldalt kint kell lennie a rendőri jelvénynek, és a rendőri jelvény számával megegyező kék azonosítónak kell tépőzárasan fent lennie a ruhán.

WITTNER MÁRIA (Fidesz): Pontosan úgy van, tépőzárral, és a tépőzár pedig nem potyog le olyan gyorsan. Gergényi elvtárs azt mondta a tévében, hogy lepotyogtak az azonosítók. Azért én nem értem: egy országos főparancsnok hogyan mondhatja tévén keresztül egy ország képébe azt, ami nem igaz?

ELNÖK: Mária, ez nem kompetens.

WITTNER MÁRIA (Fidesz): De azért ezt el lehet ítélni!

PÁLÓCZI IMRE rendőr alezredes: Nem tisztem megítélni Gergényi tábornok urat, viszont szolgálatom során sajnos nem láttam ilyent. Ugyan a kolléga kijött az azonosítóval, de ki kellett emelnünk a biztosítás végrehajtásából, mert leesett az azonosítója. Előfordulhat, sőt, mondom, amikor, teszem azt, közvetlenül intézkedésbe kerül a kolléga, műveletet hajt végre, vagy teszem azt, csak mozog benne, előfordulhat, hogy bizony, lesodorja az azonosítót.

WITTNER MÁRIA (Fidesz): A tépőzárakat is?

PÁLÓCZI IMRE rendőr alezredes: Igen, a tépőzárakat is, ugyanis a kék azonosító picit, egy centiszer három centi.

ELNÖK: Most egy utolsó kérdésre Révész képviselő úrnak adom meg a szót.

RÉVÉSZ MÁRIUSZ (Fidesz): Annyiban szeretném pontosítani, amit elmondott az ezredes úr, hogy nem a különböző szervezetek kérték az azonosíthatóságot, az azonosító viselését, hanem ezt a rendőrségi törvény írja elő. Azért javaslom, hogy itt ne menjünk bele az azonosító környéki vitába, mer ez most már többször, több helyen egyértelműen bizonyítást nyert, például az én peremben is, hogy a gyakorlóruhán és a bevetési ruhán döntően nem viseltek azonosítót. Úgyhogy én azt gondolom, most fölösleges itt nekirontani a meghallgatott személyeknek ezzel a kérdéssel, mert nem tudnak erre a kérdésre válaszolni. Szerintem az azonosító kérdését lezártuk, fölösleges minden alkalommal újra előhozni. Egy ember van, akit meg kell kérdezni, Gergényi tábornok urat.

PÁLÓCZI IMRE rendőr alezredes: Ehhez csak annyit tennék hozzá, hogy akkoriban az volt a gyakorlat - bizony, jó pár évvel korábban is -, hogy a csapaterőben végrehajtott

feladatoknál a jelvényeket nem kellett kitenni, ez volt a gyakorlat. Mindenki tanul, fejlődik, ennek hatására kerültek az azonosítók a sisakra, illetve az azonosító számok a bevetési ruhákra.

RÉVÉSZ MÁRIUSZ (Fidesz): Ez bizonyosodott be a bírósági tárgyaláson is, de ezzel együtt ez nincs összhangban a rendőrségi törvénnyel, úgy tűnik, ez valóban egy régi gyakorlat volt.

ELNÖK: Van-e további kérdés? *(Nincs jelzés.)* Nincs, megvolt az utolsó is.

Megköszönöm Pálóczi ezredes úr részvételét az albizottsági meghallgatáson. *(Pálóczi Imre: Köszönöm, viszontlátásra.)* Viszontlátásra, minden jót.

Dr. Kacziba Antal nyugalmazott rendőr altábornagy meghallgatása

Tisztelettel köszöntöm dr. Kacziba Antal nyugalmazott rendőr altábornagy urat. Megkérem, üljön a mikrofonhoz.

Kérdezem képviselőtársaimat, az első kérdést ki teszi fel. Gaudi-Nagy Tamás képviselő úr!

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Üdvözlöm, altábornagy úr.

Igazából önt azért kérte meghallgatásra az albizottságunk, mert részt vett ebben a kormány által létrehozott bizottságban vagy helyesebben a Gönczöl Katalin vezette munkacsoportban, amely vizsgálta a 2006. őszi rendőri intézkedések jogszerűségét. Helyesen tudjuk-e, hogy ön részt vett ebben a munkában? Ez lenne az első kérdésem.

DR. KACZIBA ANTAL nyugalmazott rendőr altábornagy: Igen.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): A jelentés ismert, elkészült, ennek számos következtetése van, számos megállapítást tartalmaz, ajánlásokat fogalmaz meg és egyebeket. Most nyilvánvalóan nem elsősorban arra kérdezek rá, ami itt, a jelentésből már ismert, hanem inkább olyan összefüggésekre, amelyeket ön az ügy vizsgálata során, mint volt gyakorló rendőr, megismerhetett.

Ezért egy kicsit inkább ilyen szubjektívebb keretből kérdezném: ön ma, négy év után lényegében hogyan értékeli röviden, sommásan, néhány mondatban összefoglalva a 2006. őszi eseményeket, amelyeknek megítélésünk szerint három szakasza van: a TV-ostrom, a 19-ei, 20-ai embervadászatok és a 23-ai tömeges rendőrtámadások. Tehát ezt röviden, sommásan hogyan értékeli?

Utána feltennék néhány konkrét kérdést is, a jelentésükre is fókuszálva.

DR. KACZIBA ANTAL nyugalmazott rendőr altábornagy: Előrebocsátanám, hogy a Gönczöl-bizottság jelentése munkamegosztásban készült. Az én feladatomban a kriminológiai, társadalompolitikai háttér, a rendészeti jogalkalmazási kérdések és ezek összefüggéseinek az elemzése volt.

Azt is le kell szögezmem, mint a bizottság tagja, természetesen felelős vagyok a jelentés minden egyes megállapításáért, miután, azokat a részeket kivéve, amelyekhez különvéleményt fűztem, a jelentéssel tartalmilag egyetértek.

A konkrét rendőri intézkedéseket Vörösmarti Mihály tábornok úr vizsgálta, aki korábban a rendőri ezred parancsnoka volt, a szakmája szerint is közbiztonsági szakember; én bűnügyi nyomozó voltam.

Mindamellet szeretném elmondani, hogy az akkor kialakult vélemény szerint a rendőri beavatkozás szükséges volt - ez volt az egyik megállapítás. A másik megállapításunk az volt, hogy a rendőri beavatkozás ténye, az, hogy a rendőrség beavatkozott az eseményekbe,

törvényes volt. Egyúttal azt is megállapítottuk - ez szerepel a jelentésben -, hogy a rendőrök törvénysértéseket követtek el a rendőri beavatkozás közben, egyébként számos ponton szakszerűtlen volt a rendőri intézkedés, amiért Gergényi Péter, az intézkedés parancsnoka személy szerint felelős volt. Ez benne van a Gönczöl-bizottság jelentésében, mi több, Bene László altábornagy úr az akkori parlamenti bizottsági meghallgatáson elismerte, hogy rendőri túlkapások történtek.

Már a bizottság munkájának a megkezdése előtt láttam - akkor még nem gondoltam, hogy érintett leszek benne - az eseményről készült TV-felvételeket, amelyeken világosan látszott, hogy az intézkedéssorozat szakszerűtlen, rosszul irányított, és a rendőrök helyenként, időnként olyan magatartást tanúsítanak, amely nem egyeztethető össze a rendőrségi törvény rendelkezéseivel, szakmailag sem, a törvényesség szempontjából sem. Láttam a megrugdosott embert a televízióban, ami engem őszintén felháborított, mert én a hivatását tisztelő, szerető emberként éltem az életemet.

Amivel most többet tudunk, az az, amit a Gönczöl-bizottság egyébként nem vizsgált, nem is vizsgálhatott, hogy milyen fegyelemsértések, milyen szabálysértések, milyen bűncselekmények, tehát a büntetőjogi értékelés értékhatárát elérő jogsértések történtek a rendőrök részéről, és hogy ezek milyen arányban történtek. Akkor leírtuk, sőt felmértük a károsultak, sértettek, jogsérelmet szenvedettek akkor ismert számát, azonban a jelentés befejezéséig konkrét, bizonyítható ismereteink nem voltak, a bizottság pedig tartózkodott attól, hogy egyoldalú információk alapján feltételezésekbe bocsátkozzon.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Köszönöm. Akkor kicsit szűkebben fókuszálnám a kérdéseimet a jelentésre, amelyben akkor ezek szerint ön valóban bizonyos részfeladatokat látott csak el, illetve voltak különvéleményei, erre majd hangsúlyozottan kérdeznék rá. Sőt, akkor inkább már ezúton rá is kérdeznék, hogy mely tekintetben tett ön különvéleményeket, és mi ezek rövid, összefoglalható lényege. Miért gondolta azt, hogy a bizottság többségének álláspontjától eltérő véleményt kell megfogalmaznia?

DR. KACZIBA ANTAL nyugalmazott rendőr altábornagy: A társadalompolitikai háttér értékeléséhez tettem különvéleményeket, ugyanis ami a jelentésben szerepel, számomra természetesen elfogadható, és egyetértek többségében azokkal a véleményekkel, különben nem írtam volna alá. Azonban szükségesnek tartottam, hogy elsősorban az oksági kriminológia oldaláról próbáljuk megközelíteni, hogy milyen nagy társadalmi folyamatok azok, amelyek kiváltották mindazon eseményeket, amelyeknek ott tanúi voltunk.

Emellett nagyon erőteljesen és többször is törekedtünk, törekedtem arra, hogy a tömegmegmozdulások, tüntetések alkalmával megjelenő kriminális elemeket el lehessen határolni azoktól a jelenségektől, amelyek az alkotmányos jogukat, jogukat gyakorló polgárok tüntetéseiből, tiltakozásaiból álltak. Tehát nagyon világosan igyekeztünk - én legalábbis törekedtem erre -, hogy elhatárolódjék a rendőri intézkedések szempontjából is, a dolgok megítélését illetően is, hogy volt egy 50-100 főből álló olyan, kemény magnak nevezett rendbontó csapat - ami leginkább a TV-székház ostromakor látszott -, akik mögött ennél nagyobb létszámú szimpatizáns, ténylegesen tiltakozó állt, és egy csomó kíváncsi ember, ahogy ez minden tüntetésen lenni szokott.

A rendőri fellépés élének és a hatékony rendőri fellépésnek ez ellen az 50-100 főből álló társaság ellen kellett volna irányulnia. Jól látható módon azonban egy már akkor is avult, és azóta sem nagyon változó rendőri taktikát, a frontális támadást és a frontális ellentámadás módszerét választották. Ez az európai uniós bírósági gyakorlat szerint már régen elavult, és már az olasz, a francia, a spanyol rendőrség, szóval a nemzetközi tapasztalatok szerint inkább arra kell törekedni, hogy a rendbontókat kiemeljék a tömegből, és ne indítsanak frontális támadást a tömeg ellen. Mert ez azzal a veszéllyel jár - amit egyébként akkor a rendőrségi

törvény még lehetővé tett, az úgynevezett „favágószabály” -, hogy ha a rendőrség rátámad a tömegre, olyan emberek is megsérülhetnek, akik egyébként vétkesek a rendbontás előidézésében. Ezt korábban a rendőrségi törvény, az akkori szabályok megengedték, ez egy végtelenül elavult, rossz szabály volt, aminek a megváltoztatására többször is történt kísérlet, sajnos nem.

Tehát a véleményem egyik része az volt, hogy az események társadalmi hátterének a megítélése, a posztmodern fejlődés kriminológiai bűnjerjesztő hatásainak a feltárása, annak a ténynek a megismertetése, hogy a modernizációs fejlődésnek nemcsak az ökoszisztémában, hanem a morálszisztémában is vannak korlátai. Ezt célozta, illetve annak a folyamatnak a bemutatását és feltárását célozta, ami az elmúlt 20 évben meghatározta a hazai bűnözés helyzetét, és amely tulajdonképpen a társadalmi erőszak olyan mértékű növekedéséhez torkollott, amit ezek az események is tükröztek. Ez volt az egyik.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Mi volt a másik?

DR. KACZIBA ANTAL nyugalmazott rendőr altábornagy: A másik pedig az, hogy azok közé tartoztak a bizottság tagjai - és megtszegtetés volt, hogy én is idetartozhattam -, akik legalább 20 éve, de 15 éve bizonyosan szorgalmazták a rendészeti jog korszerűsítését, és olyan rendészeti reform végrehajtását, amelynek révén a magyar rendészet - és nem a rendőrség, a rendészet, mint rendszer - közelít az európai követelményekhez.

Ami ott történt, az jelentős részben annak a következménye, hogy egy konzervatív, etatista rendészeti-felfogás foglyaként, erőszakkal, kevés pénzzel, rosszul irányítva működő rendőrség képtelen volt ennek a feladatnak a kezelésére. Ezt egyébként a kormány 2004-ben éppen a Készenléti Rendőrség parancsnokától tudta, erre hivatkozik is egyébként, sőt szó szerint idézi a Gönczöl-bizottság jelentése. 2004-ben az ezredparancsnok jelentést tett, amelyben jelentette, hogy alkalmatlan erőszakos tömegmegmozdulás kezelésére a Készenléti Rendőrség. Nem tudom, hogy akkor hogy hívták, de a dolog lényege ez.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Köszönöm.

Igazából tehát ezen a két párhuzamos véleményen kívül összességében egyet tud érteni a többi résszel, a Gönczöl-bizottság jelentésében foglaltakkal?

DR. KACZIBA ANTAL nyugalmazott rendőr altábornagy: Ehhez a párhuzamos véleményhez hozzátartozott egy javaslat, az is benne van, hogy tulajdonképpen egy rendészeti stratégiát, egy átfogó, nemzeti érdekű rendészeti stratégiát lenne szükséges kidolgozni, amely rendészeti stratégiát egyébként ki is dolgoztuk, csak a kormány nem vette figyelembe. Készen állt ez a rendészeti stratégia egy évvel a választások előtt.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Köszönöm. Akkor tehát azokkal is egyet tud érteni, amelyeket most - egyet-kettőt - azért inkább kiemelek, mivel nem mindenki olvassa naponta ezt a jelentést.

Például védősisakok, pajzsok elavultak, kevés volt a korszerű védőfelszerelés, a hírközlési rendszer kiépítettségében bizonytalanságok mutatkoztak, kiképzési hiányosságokra is utalnak, az állampolgári tájékoztatás is hiányos volt - itt az ajánlásokban -, a csapaterős tömegoszlatás szabályainak jelentős reformját javasolták, a gumilövedékek használatánál. Egyébként hozzáteszem, nem a gumilövedékek mellőzését javasolták, hanem a lőfegyverhasználat szabályainak a betartását követelték a gumilövedékeknél, tehát ez azért kicsit más hangsúlyú dolog, mint amit erről gondolunk.

DR. KACZIBA ANTAL nyugalmazott rendőr altábornagy: Bocsánatot kérek, ha közbevágnék. Egészen más. A lőfegyverhasználatnak nagyon szigorú szabályai vannak. Egyébként a gumilövedékek használatával nem értettem egyet, a bizottságban ezen vita volt.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Akkor különvéleményt miért nem fogalmazott meg ezzel kapcsolatban?

DR. KACZIBA ANTAL nyugalmazott rendőr altábornagy: Azért nem fogalmaztam meg, mert meggyőztek az ellenkezőjéről, és akkor ezek szerint természetesen egyetérttek, de a fegyverhasználatnak egészen más feltételei vannak, a gumilövedéket az éles lőfegyver helyett használják akkor, amikor a fegyverhasználat esetei fennállnak. Tehát amikor azt lehet mondani, hogy sortüzet kell lőni a tömegre. *(Közbeszólások.)*

Na most, ilyet nem lehet csinálni, nyilván egy demokratikus jogállamban nem, ehelyett vezették be - hangsúlyozom, nem Magyarországon - ezt a gumilövedéket, éppen a nagy európai országokban, mert képtelenek voltak, még a belga csendőrök sem voltak képesek - pedig azok tudnak tömeget oszlatni - e nélkül az eszköz nélkül tömeget oszlatni. Szerintem több kárt okoz, mint ami haszna van rendészeti szempontból, de a múlté a dolog, merthogy most már tilos.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Emlékei szerint azt vizsgálták-e, hogy rendszeresített eszközöket használt-e ebben az időszakban a rendőrség, vagy sem?

DR. KACZIBA ANTAL nyugalmazott rendőr altábornagy: Nem vizsgáltuk, nem rendszeresített eszközök használatáról azonban tudtunk, tehát ez a bizonyos... *(Varga László: Vipera?)* Igen, a rendőrök tartottak maguknál viperát, és ezt használták is. Ez fegyelmi vétség, mégpedig súlyos fegyelmi vétség. A bizottság nem tudott vizsgálatokat folytatni, nekünk nem volt módunk arra, hogy bárkit kihallgassunk, meghallgassunk, beidézzünk a bizottsághoz. Nem hatalmazott fel bennünket ugyanis erre a kormányhatározat. Minden esetben jelzést adtunk, sőt felhívtuk a rendőri vezetést, hogy ezeket a szabálysértéseket vizsgálja ki - sőt a rendőri intézkedések szakszerűségét mozzanatonként vizsgálja ki -, hát ezért született a Papp-jelentés, valamint az Ignác-jelentés is ezért született. Meghaladta ez a bizottság jogkörét.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Köszönöm. Más nem rendszeresített eszköz használatára nem derítettek fényt a 2006 őszi rendőri műveletek során?

DR. KACZIBA ANTAL nyugalmazott rendőr altábornagy: Nem tudok róla. Tehát a bizottságnak más nem rendszeresített eszköz használata nem jutott tudomására. Ez a viperaügy volt, ami komoly hullámokat vert közöttünk is. Be is hoztak egyet, láttam, az egy olyan eszköz, amit nem szabad használni a rendőrségnek, tehát nincs ezen vita.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Már ebben is - többek között - igen markáns különbség mutatkozik a Morvai Krisztina és Völgyesi Miklós által vezetett Civil Jogász Bizottság és a Gönczöl-bizottság működése között - az előző bizottságnak magam is tagja voltam -, hiszen mi megállapítottuk, hogy nagyon komoly szabálysértéssel nem rendszeresített gumilövedékeket és nem rendszeresített vadászfegyvereket használtak, és nem rendszeresített szíjbilincsel sanyargatták az embereket. Sajnálom, hogy ezt nem sikerült megállapítaniuk.

DR. KACZIBA ANTAL nyugalmazott rendőr altábornagy: Elnézést kérek, akkor itt félreértés van közöttünk. A gumilövedéket, a szíjbilincset és a vadászfegyvereket rendszeresítették a rendőrségen, azonban azt mi is tudtuk, ezt pótolattuk a rendőrséggel. Van

egy hivatalos rendszeresítési eljárás, amely rendszeresítési eljárásban meg kell vizsgálni, vajon az az eszköz, amit alkalmaznak - nem vitatható módon ezek erőszakos eszközök -, nem okoz-e nagyobb sérülést vagy nagyobb károsodást, mint amire szánják.

A probléma lényegében az - és ezzel nemrégiben foglalkoztunk ismét -, hogy erre nézve nincsenek szabványok, nincs mihez viszonyítani. Itt viszonyítani kell a fegyver lőnagyságát, a lövési energiát, a lövedék minőségét, a lőtávolságot és rengeteg mindent. Tehát ez egy hivatalosan, jóváhagyással rendszeresített eszköz volt, csak a rendszeresítési eljárást nem folytatták le a kellő körültekintéssel és szabályossággal, merthogy ennek nem is nagyon vannak szabályai.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Itt vitatkoznom kell. Vannak rendszeresítési szabályok, ezek megszegésével nem rendszeresített eszközökkel lőtték ki az emberek szemét, és kötözték meg őket oly módon, hogy az számos esetben maradandó kézkárosodást okozott. Itt tehát, úgy látszik, akkor nem értjük egymást.

Jogi fogalom alatt én azt értem, hogy a nem rendszeresített eszköz alá tartozik minden olyan eszköz, amit úgy használ a rendőr, hogy az arra irányadó rendszeresítési eljárást nem folytatták le, márpedig tényként megállapítható, a szakértői vélemények megállapítják, a Civil Jogász Bizottság jelentése többek között szintén megállapítja, hogy a gumilövedéket és a vadászfegyvereket nem rendszeresített eszközökként használták.

DR. KACZIBA ANTAL nyugalmazott rendőr altábornagy: Ebben az értelemben ezzel egyetértek, nincs ebben semmi kivétel, csak a rendszeresítési eljárásnál.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Csak a jelentés, a Gönczöl-bizottság jelentése ezt nem tartalmazza.

Amire a továbbiakban még rá szeretnék kérdezni, az, hogy azért a kormányhatározat pontos szövegezésben úgy szól, hogy vizsgálja ki az eseményeket ez a speciális kormány munkacsoport, a hatósági intézkedések alkotmányos, törvényi és egyéb jogi kereteinek értékelését végezze el, különös tekintettel az érintettek emberi jogaira. Ez egy nagyon szép és nemes célkitűzés volt, csak az a probléma, hogy a Gönczöl-bizottságnak ezt nem sikerült megvalósítania, miután a közel 300 oldalas jelentésben alig több mint egy oldalon, meglehetősen eucharisztikus címmel, Civil panaszok néven szerepeltettek néhány kósza utalást arra, hogy valami történt az emberek személyes szabadságával, egészségével és emberi méltóságával, ráadásul a Nemzeti Jogvédő Alapítvány, amelyet akkor is és most is képviselnek, írásban részletes álláspontot juttatott el a Gönczöl-bizottság kérésére a bizottság részére, amelyre vonatkozóan lényegében szinte egyetlen utalás sem szerepel.

Meg tudná-e mondani, mi volt ennek az oka?

DR. KACZIBA ANTAL nyugalmazott rendőr altábornagy: Hogyne, természetesen.

Az emberi jogi sérelmeket a bizottság elsősorban az emberi jogokat érintő törvényi szabályozás oldaláról igyekezett vizsgálni.

Ebben a dologban állapítottuk meg a gyülekezési törvény hiányosságait, ebben a kérdéskörben kellett megállapítani, hogy a rendőrségi törvény azon rendelkezései, amelyek a véltlen személyek sérelmezése és bántalmazása körüli ügyekben hatályosak, nem jók. Ebben a kérdéskörben állapítottuk meg, hogy nem alkalmas a rendőrség Csapatszolgálati Szabályzata, másrészt nem nyilvános, pedig nyilvánosnak kellene lennie, és ebben a kérdésben tettük azt a sommázott megállapítást, hogy emberi jogi jogsértések történtek.

Amúgy az emberi jogi jogsértéseket úgy kivizsgálni, hogy a vizsgálónak nincs joga, felhatalmazottsága meghallgatni azt, aki sérelmet szenvedett, és nincs joga meghallgatni azt, aki a sérelmet okozta - tehát a másik felet -, és nincs joga a bizonyítékokat mérlegelni, majd

döntést hozni e kérdésben, nem lehetséges. Egyszerűen az önmaga korlátaiba ütközött ez a bizottság, mert nem folytathattak sem fegyelmi eljárást, sem szabálysértési eljárást, sem pedig büntetőeljárást. Most annyival vagyunk okosabbak, amennyiben befejeződtek ezek az eljárások, ezen eljárások eredményeképpen világosan látszik, hogy milyen jogsértések történtek. Akkor itt semmi nem látszott világosan, annak pedig a világon semmi értelme nincs - gondolom ezt jogászként -, hogy meghallgatjuk a panaszosokat, azután együtt sajnálkozunk velük, mert mást nemigen tehattünk volna.

Ezért javasoltuk egyébként hosszabb távra a rendőrség elleni panaszok kivizsgálására valamiféle szervezet létrehozását, mert feltártuk azt a lehetőséget, azt az ellentmondást is, hogy a rendőri intézkedés elleni panaszok kivizsgálására még az ügyészségnek sincs kellő jogosítványa, nemhogy egy ad hoc kormánybizottságnak.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Ezzel élesen vitatkoznom kell, hiszen a létrehozó kormányhatározat kifejezetten az emberi jogi szempontok vizsgálatát írta elő, és semmi nem zárta ki azt, hogy önök adott esetben legalább olyan mélységben, mint ahogyan a Civil Jogász Bizottság tette, elvégezzék az érintett felek meghallgatását, tehát adott esetben a meghurcolt civilek vagy éppenséggel akár a rendőrségi vezetők meghallgatását. Nyilván mi egy kicsit más helyzetben voltunk.

Még azt is hozzá kell tennem, hogy önök egyébként meglehetősen komoly többletadalelkekkel rendelkeztek, hiszen a Nemzetbiztonsági Hivatal beszámolóival és az ügyészség nyomozati tapasztalataival is rendelkeztek a munkájuk elvégzése során. Ezt jól tudom?

DR. KACZIBA ANTAL nyugalmazott rendőr altábornagy: Általános tapasztalatokkal rendelkezünk. A bizottság munkájának másik korlátja az volt, és ez értelemszerűen természetes, hogy tekintettel az adatvédelmi törvény adatok átadására vonatkozó rendelkezéseire, a Be.-iratok megismerésére vonatkozó szabályokra, a rendőrségi törvény VIII. fejezetének adatkezelési szabályaira, titkos minősített iratot a bizottság nem kérhetett, nem kaphatott, nem ismerhetett meg. Mi összefoglaló jelentést, publikus, nyilvánossá tett összefoglaló jelentéseket kaptunk ezektől a szervezetektől, ezekkel be is értük, mert másra nem volt jogunk.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Tehát azt szeretném megkérdezni: ön szerint akkor az emberi jogoknak nem része mondjuk a személyes biztonság, a testi épség, az emberi méltóság, a személyes szabadság? Továbbra is úgy gondolja, hogy ezeket a szempontokat a 300 oldalas jelentésben egy apró kis oldalon fel lehet tární? Ez kellő súlyú bemutatása volt-e annak a drámának, ami történt?

Itt a könyv, az Embervadászat utasításra, és kérem Wittner Mária képviselőtársamat, mutassa fel, melyben Ékes Ilona képviselőtársam is szerepel (*A könyvet Wittner Mária átadja, dr. Gaudi-Nagy Tamás felmutatja.*), ez részletesen dokumentálja a bizonyított, megdöbbentő eseteket, és utólagosan a bírósági ítéletek már jogerősen megállapítják, hogy tömegesen történtek ilyen jogsértések. Bizony, most megnéztem ezt a kormányhatározatot, egyáltalán nem látok ilyen szabályt, hogy gyakorlatilag ne lehetett volna ebben nekik döntésük. 2006. november 30-ig kellett a jelentésüket elkészíteni, díjazásban is részesültek, ráadásul velük ellentétben, mi nem kaptunk semmiféle díjazást, de nem is érdekelt minket, szakértőik voltak, gyakorlatilag szakértői alvállalkozóik voltak, tehát semmi nem akadályozta meg önöket abban, hogy egy tisztességes összeállítást végezzenek.

Kérdezem: van-e ehhez valamilyen kommentárja? Még mennék tovább egy-két kérdéssel.

DR. KACZIBA ANTAL nyugalmazott rendőr altábornagy: Ön az én emberi jogi ismereteimet kívánja-e kritizálni vagy a tisztességemet?

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Nem az önét, hanem a bizottságét, amelynek ön a tagja volt, és azt mondta, hogy az említett párhuzamos véleményekkel vagy különvéleményekkel érintett részeken kívül azonosulni tud a jelentésben foglaltakkal, ezért kérdeztem rá.

DR. KACZIBA ANTAL nyugalmazott rendőr altábornagy: Természetesen azonosultam, és most is azonosulok. Megismétlem: olyan típusú vizsgálatra, amire ön gondol vagy céloz, egyszerűen nem volt eljárásjogi lehetőségünk.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Jó. Azt szeretném megkérdezni: egyáltalán hogyan fordulhatott elő az, hogy ebben a jelentésben még a fogdáknak, a büntetés-végrehajtási intézetekben tapasztalt embertelen, megalázó bánásmódról sem írtak egy szót sem, miközben gyakorlatilag ez nemhogy köztudomású tény volt, de bizonyított volt? Kihelyezett ülése volt az emberi jogi bizottságnak a bv-intézetben, a Nagy Ignác utcában, mert olyan botrányos bántalmazások, kínzások történtek a fogdáknak. Tud-e esetleg erre magyarázatot adni?

DR. KACZIBA ANTAL nyugalmazott rendőr altábornagy: Az emberi jogi bizottság egy parlamenti bizottság, joga van odamenni. A Gönczöl-bizottságnak nem volt joga odamenni, egyszerűen nem volt.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Világos, ezt ön így értékeli, én másként.

Ugyanakkor azt az ellentmondást oldja már fel nekem, ha már nem gondolták, hogy ezekről az alapvető kérdésekről szólni kell, vajon miért volt szükség arra, hogy hosszú oldalakon át elemezzék, és meglehetősen vitatható, sztereotip ideológiai elfogultsággal minősítsék a magyar nemzettudat és történelemtudat összetevőit?

Egyébként nem létező turulmadarat emlegettek, az Árpád-sávós zászlót előítéletesen megbélyegezték, '56-ról azt mondták, "a fejekben valójában sötét lyukat képező '56". Ilyen megállapításokat tettek, idéztem a jelentés 36. oldalából.

DR. KACZIBA ANTAL nyugalmazott rendőr altábornagy: Az idézett jelentés, az idézett szöveg Ormos Mária véleménye. Ormos Mária véleményével több, tőle eltérő nézeteket valló történész vitatkozik, ezt pontosan tudom. Mi abban az összefüggésben, ahogy ez a dolog felmerült, Ormos Mária véleményével értettünk egyet.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Idézem a jelentés két utolsó momentumát, a legfontosabbra kérdeznék rá, mégpedig - és akkor ezzel is valószínűleg egyetértett - ami a következő megdöbbentő végkövetkeztetést tartalmazza. A jelentés 177. oldal negyedik bekezdése szerint a kialakult helyzetért és a lezajlott eseményekért a jelenlegi hazai politikai szintér valamennyi szereplőjét felelősség terheli, de annak mértéke és minősége nem azonos.

Ön fenntartja ezt az állítást?

DR. KACZIBA ANTAL nyugalmazott rendőr altábornagy: Hogyne, természetesen.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Azzal is egyetért, amit Vörösmarti Mihály írt a saját rendőri vezetők felelőssége tárgyában írt véleményében? Miszerint „Méltánytalanul igazságtalan lenne, ha a hibákért utólag egy vagy két személyt tennénk vagy tenne bárki is felelőssé. Ez (...) nem lenne több, mint bűnbakkeresés, hogy valóban születtek rossz

döntések, hogy a reagálások nem megfelelő időben és a megfelelő módon történtek.” Sőt, ráadásul azt is mondja, hogy azért fordulhattak elő ilyen rendőrségi túlkapások, vagy az is része lehetett a túlkapásoknak, hogy pártok és különböző jogvédő és egyéb szervezetek folyamatos támadásának volt kitéve a rendőrség. Akkor ezekkel azonosulni tud?

DR. KACZIBA ANTAL nyugalmazott rendőr altábornagy: Nem. Vörösmarti úr különvéleménye azért különvélemény, mert ezzel a bizottság nem azonosult, de joga volt a véleményét ehhez hozzáfűzni.

Engedje meg, hogy visszatérjek az előző ponthoz, hogy miért volt ez a véleményünk. A rendőrség, mint minden más állami vagy társadalmi szervezet, egy politikai erőterben működik. A rendőrség politikai befolyások hatása alatt áll. Ez a politikai befolyás nem egy forrásból ered, nem a kormánytól, nyilván attól is, hanem a rendőrség tevékenységét körülvevő politikai erőter, a rendőrséget körülvevő politikai rendszer minden eleme arra törekszik, hogy a rendőrséget befolyásolja - teljesen jogszerűen, nincs ennek semmiféle alkotmányos akadálya. A rendőrség illegitim politikai befolyásolásának van - legalábbis kellene hogy legyen - alkotmányos akadálya. Ezért a rendőri vezető oldaláról szemlélve azt kell mondanom, hogy mindaddig, amíg a rendőri vezető nincs olyan helyzetben, hogy az alkotmánynak, a törvénynek, a saját szakismereteinek és a lelkiismeretének alárendelten döntsön, és semmi mást ne kelljen figyelembe vennie, addig a rendőrség úgy fog működni, ahogy mostanában, vagy ahogy az elmúlt 15-20 évben működött.

Az nem tagadható, homokba kellene dugni a fejünket, hogyha nem látnánk, hogy a kormány is befolyásolta a rendőrséget nyilvánvalóan egy bizonyos politikai irányba, és befolyásolták a rendőrséget a magyar politikai erőterben levő összes politikai erők. Van egy fejezet az események médiareprezentációjáról, pontosan lehet tudni, hogy melyik politikai erő milyen módon igyekezett a rendőrséget befolyásolni. Nem kívánom minősíteni, hogy jogosan vagy nem jogosan, mindenki joggal tette. Csakhogy a rendőr ennek a középpontjában áll, a rendőr ennek hatása alatt dönt, és aztán, ha rosszul dönt, akkor valamelyik politikai erő majd felelősségre fogja vonni. Ezt próbáltuk érzékelteti ebben a jelentésben.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Egy zárógondolatom lenne csak ebben a körben, hogy ezt teljesen elfogadhatatlan magyarázatnak tartom rendőrszakmailag meg jogi szempontból is, hiszen lehet, hogy vannak ilyen törekvések, hogy befolyásolják a rendőrség működését, a rendőrségnek viszont azért kell pártatlanul és a szakmai szabályok alapján működni, hogy ne hagyja magát olyan irányban befolyásolni, ami lelöki a jogállamiság útjáról. Itt ez történt 2006 őszén, és látszólag ön ezek szerint mégiscsak azonosul mindazzal, ami történt 2006 őszén. Elég szomorú.

DR. KACZIBA ANTAL nyugalmazott rendőr altábornagy: Szeretném javasolni az elnökhelyettes úrnak, hogy számolja meg, hány országos rendőrkapitány volt a rendszerváltás óta.

ELNÖK: Megadom a szót a képviselő asszonynak, utána Révész Máriusz képviselő úrnak.

WITTNER MÁRIA (Fidesz): Azért reagálva: volt idő, amikor a rendőrök nem az állam befolyása alatt voltak, és ez történt '56-ban, amikor nem voltak hajlandók a tömeggel szembeszállni. Úgyhogy véleményem szerint talán Ormos Mária fejében vannak fekete lyukak '56-tal kapcsolatban. Ez csak egy megjegyzés.

Ön beszélt Gergényi felelősségéről. De Gergényi kitől kapta a parancsot mindarra, amit tett? Vagy parancs nélkül cselekedhette, ami történt az 50 éves évfordulón?

DR. KACZIBA ANTAL nyugalmazott rendőr altábornagy: Gergényi Péter budapesti rendőrfőkapitányként ennek a rendőri intézkedéssorozatnak a parancsnoka volt. Azt, hogy az ő felelőssége miben áll, a rendőrségi törvény rögzíti, sőt, a rendőrségi törvényen túl a budapesti főkapitányság szervezeti és működési szabályzata, és így tovább, tehát jogszabályok rögzítik.

Neki arra, hogy ha a tömegoszlatás törvényes feltételei fennállnak, intézkednie kell, nem kell utasítást kapnia. Neki ez a hivatásbeli kötelezettsége. Ő egyetlen utasítást kapott, amit mi nem vizsgáltunk egyébként, mert Gyurcsány úr utasításának, hogy védje meg a TV-székházat, rendészeti szakmai szempontból semmiféle jelentősége nem volt, hiszen ő volt a biztosítás parancsnoka, még Gergényi Péter, neki nem kellett erre parancsot adni, hát ezért van alkalmazva. Ez egy politikai megnyilvánulás volt. Gergényi Péter kaphatott egyébként utasítást Gyurcsány Ferentől, kapott is. Ez volt, amit mi tudtunk, ami nyilvánosságra is került, hogy védje meg a TV-székházat. Egyébként ez rendészeti szempontból teljesen fölösleges utasítás, mert ez a dolga. Ez a dolga.

Azon mi nem vitatkoztunk, és nem vizsgáltuk, hogy vajon a miniszterelnök adhat-e utasítást az országos vagy akár a budapesti rendőrfőkapitánynak, mert adhat. Ez alkotmányos joga. Ugyanis, ha az ellenkezőjét feltételezzük, és azt gondoljuk, hogy a miniszterelnök nem adhat utasítást a rendőrségnek, akkor... (*Révész Máriusz: A miniszteren keresztül adhat a törvények szerint.*) Én másként értelmezem az alkotmányt, a kormány alkotmányos feladatkörében eljárva bármely közigazgatási ügyet hatáskörébe vonhat, kasszációs, revíziós jogköre van, megváltoztathatja, új eljárásra utasíthatja. Tehát ez alkotmányjogilag tiszta ügy. Nem hiszem, hogy bárki el tudná viselni azt a nemzetbiztonsági, közbiztonsági kockázatot, hogy a miniszterelnököt nem hatalmazza fel arra, hogy bármely rendőri vezetőt utasítson, különösen olyankor, amikor a miniszter nem bizonyul alkalmasnak arra, hogy az utasításokat kiadja. Most nem ez a helyzet volt, tehát ezt elképzelhetetlennek tartom. Lehet, hogy újra kell olvasnom az alkotmányt.

WITTNER MÁRIA (Fidesz): Még lenne egy kérdésem. Három rendőrségi fegyver: tomfa, gumibot, vipera. Ebből melyik az engedélyezett a rendőrségen?

DR. KACZIBA ANTAL nyugalmazott rendőr altábornagy: A tomfa és a gumibot.

WITTNER MÁRIA (Fidesz): Köszönöm szépen.

ELNÖK: Révész képviselő úr!

RÉVÉSZ MÁRIUSZ (Fidesz): Azt mondta, hogy túlkapások voltak. Nekem ez a fogalom, bevallom, nem tetszik. Merthogy a túlkapás valami olyasmit jelent, hogy a rendőrök alapvetően rendben végzik a dolgukat, és néhány rendőr egyébként ettől eltér, és átlépi a szabályokat.

Szerintem ez onnantól kezdve nem stimmel, hogy ott a rendőrök döntő többsége gyakorlóruhában és azonosító nélkül, tehát a hatályos törvénnyel ellentétesen volt az utcán. Innentől kezdve, hogy ezt lehet-e túlkapásnak minősíteni, vagy valami sokkal súlyosabb megfogalmazás illeti ezt a tevékenységet, azt nem tudom. Egy dologban biztos vagyok: az, hogy október 23-án a rendőrök döntő többségén nem volt semmilyen azonosító, biztosan jelentősen befolyásolta egyébként az eseményeket. A rendőrök egy jelentős részére ez szándékerősítőleg hatott, hiszen teljesen pontosan tudatában voltak, hogy nem lesznek beazonosíthatók. Kérdezem tábornok úr véleményét erről, hogy hogyan látja, egyébként mennyire vezetett az események eldurvulásához a rendőrök azonosíthatatlansága.

DR. KACZIBA ANTAL nyugalmazott rendőr altábornagy: Ami a rendőrök ruházatát és megjelenését illeti, egyszerűen abból adódik, hogy más a felszerelése a Készenléti Rendőrségnek és más az úgynevezett vidéki, megyei bevetési századoknak. Rossz, alkalmatlan felszerelésük van, még rendes sisakjuk sincs, második világháborús acél bukósisak volt akkoriban náluk rendszeresítve, ezeket vetették be, egyébként vitatható módon, hogy mikor és hol. Ez volt az egyik része.

A másik része a dolognak pedig az, hogyha a rendőr nem azonosítható, nem felismerhető, nem kérhető visszamenőleg számon rajta az intézkedés törvényessége. Ez nagyon súlyosan képes befolyásolni a rendőri intézkedés törvényességét és szakszerűségét, ezért az egy súlyosan hibás intézkedés, ha a rendőrt azonosító jelvény nélkül engedik ki bármilyen alkalommal. Szakmai szempontból ennek egyetlenegy esetben tudok jelentőséget tulajdonítani, sőt, elfogadni, hogyha terrorcselekmény megfékezésére fegyveres terroristák ellen vetik be az egységet, ugyanis akkor bosszút állnának rajtuk. Minden más esetben, ahol az állampolgárok jogait sértik, ott mellőzhetetlen a rendőr azonosíthatóságának a megteremtése.

Most az, hogy egyfajta káosz látszott: tömegek voltak az utcán, sajnos, két tömeg volt az utcán. Az egyik érzelmileg vezérelt, időnként a törvényesség határait túllépő civil tömeg, és egy rosszul vezérelt, időnként a törvényesség határait túllépő rendőrtömeg. Ez derül ki egyébként a Gönczöl-bizottság jelentéséből is. Tulajdonképpen felbomlott a taktikai rend, sőt, ki sem alakult. Nem tudom, itt elhangzott-e, de azért is tartottuk szakmailag felelősnek Gergényi Pétert a rendőrségi törvényben írt felelősségi rend módján, mert még biztosítási terv sem készült a TV-székház védelmére. Ezt tényként állapítottuk meg, ezt később egyébként megállapította a Papp-bizottság is.

A rendőri túlkapas egy szakzsargon, nem tudok jobbat kitalálni. Ebbe belefér az is, hogy hatásköri, hivatali kötelességét túllépi, megszegi, vagy egyenesen bűncselekményt követ el. Itt az alezredes kollégával azért nem értek egyet ebben a dologban, mert a rendőrség a TV-székház előtt súlyosan kudarcot vallott, hiszen rosszul volt vezetve, vereséget szenvedett.

Nekem az volt a véleményem - ezt le is írtam -, hogy ráadásul nem ott szenvedett vereséget és nem először, hanem már évekkel azelőtt a Fradi-pályán. Nem tudott rendet tartani, nem tudott a törvényesség medréből kicsapó hangulatoknak, cselekményeknek, eseményeknek gátat vetni, útját állni, és ugyanezt az erőt másnap bevetik fáradtan, kimerülten, csalódottan. Nem mondom azt, hogy a rendőrök bosszúvágyból cselekedtek, vagy mindenki bosszúvágygal volt teli, de azt igenis mondom, hogy a rendőr képességeihez, képezéséhez, kiképzéséhez hozzátartozik, hogy azokat az atrocitásokat, amelyek őt a tömeg részéről érik, el tudja viselni, és alapvetően az is hozzátartozik - ezt mindig el kell mondani -, hogy a rendőrnek senkit nem volna szabad dühből, indulatból, gyűlöletből, bosszúvágyból megütni. A professzionista rendőr ezt tudja, de aki nem profi rendőr, nincs rendszeren kiképezve, akinek a képzésében olyan súlyos hiányosságok vannak, amit már két évvel ezelőtt leírt a rendőri ezred parancsnoka, sajnos ezt nem tudja, ezenkívül egyre kevésbé tudja, minél többször vetik be ugyanazt a csapatot ugyanolyan eseménynél, és ráadásul rosszul vetik be. Odavezénylik négy óra hosszával azelőtt, mielőtt bármi történne, négy óra hosszáig hergelik egymást a tömeggel, és amikor már mindenki túl van az idegi feszültsége, tűrőképessége határán, akkor egymásnak rontanak. Rengeteg hiba volt ebben a dologban, ezért ragaszkodtunk ahhoz, hogy leírjuk azt, amit most már könnyű szívvel mondunk ki.

Tessék nekem mutatni még egy kormánybizottságot, amelyik az elmúlt húsz évben odáig merészkedett - ez régebben szóba sem kerülhetett -, hogy bírálni merészelje azt a kormányt, amelyik kiküldte. Nagyon súlyos, a kormányt és a rendőrség vezetőit érintő kritikák fogalmazódtak meg ebben a jelentésben. Ami nem fogalmazódott meg, és ezért nem tartom igazságosnak az elnökhelyettes úr véleményét - kár, hogy elment -, amit nem vizsgálhattunk, amire nem volt módunk, azt tisztességgel nem lehet rajtunk számon kérni. Én

néhány száz nyomozást lefolytattam harminc év alatt, amíg ezt gyakoroltam. Több éve múltak el ezek az események, de még mindig vannak tisztázatlan ügyek.

(Az elnöklést dr. Gulyás Gergely (Fidesz), az albizottság elnöke veszi át.)

Én nem egy társadalmi bizottságban dolgoztam, ahol hivatalból a feljelentőnek hittem. Nem hihetek hivatalból a feljelentőnek, mert más az eljárás rendje. Ezt azért - nem hiszem, hogy mentegetőzni okom volna - csak magyarázatként szeretném a bizottság iránti tiszteletből említeni, hogy nem lehet olyasmit elvárni, amire nem képes, mert nincs felhatalmazva az ilyen testület. Amit megállapítottunk, az a rendészeti szervezet, a rendészeti struktúra, a rendészettudomány és akár a rendészeti jog jelenlegi fejlődésében hosszú távra meghatározó jelentőségű. Tessék megnézni a közelmúltban hivatalba lépett kormány első intézkedéseit. Minden intézkedés oka, társadalmi gyökere megtalálható a Gönczöl-bizottság jelentésében, illetve abban a stratégiai anyagban, amely a Gönczöl-bizottság jelentése alapján készült, és amit a kormány már nem volt képes elfogadni, végrehajtani pedig különösképpen nem.

ELNÖK: Révész Máriusz!

RÉVÉSZ MÁRIUSZ (Fidesz): Sok mindenben egyetértek a tábornok úr véleményével, de különösen kiemelném azt, hogy örülök annak, amiért ön is azt gondolja, az azonosító hiánya súlyos szakmai hiba volt, és befolyásolhatta az eseményeket, hiszen, ha nem volt azonosítható a rendőr, akkor úgy érezte, szabad kezét kapott. Ebben tökéletesen megegyezik a véleményünk.

Az elején ön azt mondta, komoly társadalmi okai voltak annak, hogy kialakultak ezek az események. Ez meggyőződésem szerint részben így van, részben azért azzal árnyalnám a képet, hogy szerintem egyáltalán nem volt törvényszerű, hogy 2006 szeptemberében, október 23-án ilyen állapotok alakultak ki. Ha jó szándékú vagyok, akkor azt mondom, hogy szerencsétlen véletlenek sorozata, ha rossz szándékú vagyok, akkor azt mondom, akár tudatosan rossz és galád, hátsó megfontolásból elkövetett döntések sorozata vezetett oda, hogy 2006 őszén ez a helyzet kialakult. Nem tudom, mi az igazság a kettő között, de csak egyetlen példát hadd mondjak. Ha 2006. október 23-án a Kossuth térre 3 órakor a reggeli megállapodásnak megfelelően visszaengedik a tömeget, akkor valószínűleg nem kezdődik el negyed 4-kor az a fajta összecsapás, ami azután október 23-át késő éjszakáig uralta, és az egész Belvárost felborította.

Az nekem kulcskérdés, hogy ez egy megfontolt döntés volt-e, és hogyan is született ez a döntés. Ha például október 23-án, amikor ez az összecsapás elkezdődött, mondjuk, nem az Astoria felé kezdik el terelni az embereket, hanem a rendőrség képes elválasztani azokat az embereket, akikkel a nap folyamán összecsapott - egyébként azt gondolom, nem lett volna feltétlenül szükséges, hogy ezekkel összecsapjon -, nem keveri össze a Fidesz-nagygyűlés résztvevőivel, akkor nem borul fel az egész főváros. Ha a TV-székház ostrománál, mondjuk, megengedték volna a petíciót felolvasni, és egyszer felolvasták volna a Híradó elején, lehet, hogy nem eszkalálódik így a dolog.

Igazából nehéz elmondani, illetve én nem merném a tábornok úrral szemben elmondani, hogy ennek konkrét társadalmi gyökerei voltak, amelyek determinálták azt, hogy ez legyen 2006 őszén. Nem tudom, egyezik-e a véleményünk, vagy pedig ezt másképp látja, hogy a társadalmi együttállások szükséges folyamánya volt, hogy 2006 ősze így nézzen ki.

DR. KACZIBA ANTAL nyugalmazott rendőr altábornagy: Értem, csak hogy én kriminológus vagyok, vagy hadd nevezem magam most annak, és a kontroll vagy az utcai kriminológia határain nem akarok túlterjeszkedni, nem is terjeszkedhetem túl. Tehát

egyáltalán, politikai elemzésbe nem tudok belemenni, mert nem értek hozzá, vagy legalábbis nyilván van a dolgokról véleményem, de nem. Azt látom - vagy láttam - kriminológusként, hogy a rendszerváltás óta eltelt 20 évben folyamatosan nőtt az erőszakos bűncselekmények száma. Nem véletlenül döntött úgy, ahogy döntött ez a kormány, függetlenül attól, hogy jogászként mit tartok erről a „három csapás”-ról, mit nem tartok, valamit kellett csinálni, az egészen biztos. Tehát jogpolitikailag indokolt, mindenféle oldalról alátámasztható, hogy valamit kellett csinálni, mert az erőszakos bűnözéssel már nem lehetett mit kezdeni.

Az erőszakos bűnözésben egyre inkább kezdtek megjelenni a társadalmi erőszaknak olyan elemei, amelyek megjelentek ott a téren is. A Gönczöl-bizottságnak hatalmas irattári anyaga van - úgy tudom, ezt Petrétei úr említette -, amelyben csak egy példát mutatnék, éppen véletlenül nálam van, az elmúlt 15 évben így alakult az erőszakos bűnözés. (*Felmutat egy grafikont.*) Messziről nyilván nem nagyon látszik, de a tendencia igen.

Azt is lehet látni, hogy a társadalomban felgyülemlett az agresszivitás, a társadalmi elégedetlenség, először verbális erőszakban, majd aztán tettelegességekben megjelentek a társadalom különböző szegmenseiben. Megjelent a beszédmódban, a trágárságban, az erkölcstelenségben, a parlamentben, a pártok egymás közötti vitáiban, és ez az erőszak terjedt-terjedt-terjedt. Ráadásul még korrekt is a jelentés, mert kétféle erőszakgócot említ, az északkelet-magyarországi térségben és az ország központi régiójában megjelenő erőszakcentrumokat. Valóságos erőszakcentrumok alakultak ki, és az északkelet-magyarországinál azonosítottuk még az elkövetőket. Előre jeleztük már akkor, hogy robbanás fog történni ezekben a térségekben. Jelzem, 1974-ben Pataki Ferenc már előre jelezte, hogy ezekben a térségekben robbanás fog bekövetkezni.

Ezek a posztmodern társadalom válságtünetei, negatív tünetei vagy strukturális jelenségei. Ezeket leírtuk: a posztmodern társadalom egyik strukturális jelensége a kirekesztettség hatókörének növekedése. A másik a munka szűkössége, a harmadik a teljes elgyökértelenedés és az erkölcsi normák fellazulása, a teljes immoralitás és a jogi nihilizmus, és amit kevésbé ismernek nálunk Magyarországon, talán érdemes említeni: a destruktív individualizáció. Amikor a kirekesztett, lecsúszott társadalmi rétegek a konstruktív individualizációt - ha az egyáltalán konstruktívnek nevezhető - a nagy ellátórendszerekről és a társadalomtól történő leszakadásként élik meg, és tudatosan többségi erkölcsével ellentétes erkölcsöt és szubkultúrát alakítanak ki.

Nos, ez a társadalomellenes erkölcsi szubkultúra jelent meg egyébként a TV-székház előtt. Nem véletlenül foglalkozik a futballhuliganizmussal egy fél fejezetten keresztül ez a könyv. Ez jelent meg, személy szerint is azonosítható módon. Hogy aztán miért éppen ebben a konstellációban robbant ki ez az esemény, erre akkor tudnék választ adni, ha konkrét formában megismerhettük volna a nemzetbiztonság és a rendőrség azon információit, amelyek az események előkészítésével kapcsolatban keletkeztek. Magam ezeket a titkos információkat - miután 30 évet töltöttem közöttük - túl nagyra nem becsülöm, de azért végül is valamit mutatnak ezek az információk. Miként a TV-székház, valamint a parlament előtti kommunikációra vonatkozó cellainformációk, tehát mobiltelefon-felhasználásra vonatkozó információk. Valaki mozgatta ezt a tömeget. Valaki odahívta. Én is kíváncsi lennék rá, hogy vajon kicsoda.

Az egyébként pedig, hogy rátolták-e, az egyik legvitatottabb pont volt, és sajnos nem lehetett ezt egészen pontosan tisztázni, hogy most rátolták-e a tömeget az Astoriára, vagy nem tudták visszatartani a tömeget az Astoriáig. Nekünk természetesen az az információnk volt, hogy odavonzották, szándékosan odavonzották. Nyilvánosságra került egy telefonbeszélgetés, amit nem titkos információként, hanem már az újságokból tudtunk meg, amikor is a tüntetők egy részében vezető szerepet játszó tüntetési vezéralak odahívja - odahívja - a tüntetőket. (*Révész Máriusz közbeszólása.*) Nem szeretnék itt nevet mondani, ha nem ragaszkodik hozzá a bizottság, ez az anyag megvan egyébként, látható, kézbe vehető. Ráhívták.

Ami pedig az Astoriánál történt Fidesz-rendezvény rendőri biztosítását illeti, nekem az az információ - a mai napig nem cáfolta senki -, hogy a rendőrség rendezvény- vagy rendbiztosa és a rendezvény szervezői között kitűnő kapcsolat, és mindvégig normális együttműködés volt. Jelezték, hogy megy a tömeg, egy órája volt a jelenlévőknek ahhoz, hogy más utakon menjenek oda. Nem lehetett egészen világosan utólag sem értelmezni - merthogy nem voltunk ott -, hogy tulajdonképpen az Astoria, a Filmmúzeum magasságában mi történt. Nyilván a rendőrök ezt állítják.

RÉVÉSZ MÁRIUSZ (Fidesz): Elég furcsa egyébként, hogy a tábornok úr azt állítja, hogy egy óra. Innentől kezdve az én szememben az egész vizsgálat hitelessége bizonyos szempontból megkérdőjeleződik - igyekszem finoman fogalmazni -, hiszen például éppen a Papp-jelentés alapján derült ki az időpontokat összevetve, hogy egész pontosan másfél perccel a rendezvény... *(Közbeszólások.)* Másfél perccel, nem egy órával. Másfél perccel a rendezvény végét bejelentő dolog után kezdődött el a rendőrség előrenyomulása az Astoria irányába, és egészen pontosan a rendezvény végét három perccel követően indult meg a lovasroham, és mivel a rendezvénynek - ahogy Gulyás Gergely elnök úr az előbb elmondta - kétszer volt vége, mert amikor Orbán Viktor befejezte az előadását, akkor már elindult a tömeg egy része, úgyhogy akik körülbelül akkortájt voltak ott, amikor a lovasroham megindult.

Tehát itt semmiféle egy óráról nem volt szó, másfél perc az az egy óra, és innentől kezdve aggályos nagyon, hogy akkor mi is történt egészen pontosan. Ezt nem mi állítjuk, a Papp-jelentésben percre pontosan le van írva, hogy mikor ért véget a Fidesz-rendezvény, és mikor kezdődött a forgalmazás szerint a rendőrség előrenyomulása az Astoria irányában. Nem másfél óra, hanem másfél perc.

DR. KACZIBA ANTAL nyugalmazott rendőr altábornagy: Ezek szerint a Papp-jelentésnek volt igaza, ugyanis ők meghallgatták a résztvevőket. A Gönczöl-bizottság jelentésében is van egy időgrafikon, abban más időpontok szerepeltek. Nyilván nem stopperrel dolgoztak, és mi bemondások alapján állapítottuk meg, a rendőri vezetők által írt jelentések alapján jött ki ez az idő. Ha ez rövidebb volt, akkor még kevésbé tisztázott ez a dolog, és mondom, előttünk sem volt egészen pontosan világos, hogy mi történt ott.

A mi információnk az volt, hogy odahívták a tömeget.

ELNÖK: Egy pillanat, Révész Máriusznál van a szó, de annyit szeretnék ismertetni, mert itt van előttem a Papp-jelentés, hogy október 23-án 17 óra 45 perckor a Fidesz-MPSZ rendezvény rendőri biztosításának parancsnoka, Erzsébet-1 jelentette, hogy a Fidesz-rendezvény befejeződött. Ezt követően 17 óra 45 perc 51 másodperckor - tehát 51 másodperccel később - a Hungária-705-ös továbbítja a Rendező-1-es utasítását a tömegoszlató kötelék parancsnokának, hogy kezdjétek meg a tömeg elleni támadást vízcsapásokkal, könnygázgránát-csapásokkal, mert a Fidesz-nagygyűlés befejeződött, és a Kálvin tér irányába mennének el a normális és tisztességes emberek.

Ezt csak azért jelzem, mert ez a 17.45 még csak nem is a felszólítás, még csak nem is a Himnusz utáni rész, hanem az Orbán-beszéd befejezése. Talán utána a Himnusz, és utána még népzene jön körülbelül 20 percig, és azt követően mondja el ott a speaker, hogy akkor, ha lehet, ne abba az irányba menjenek, de aki már abba az irányba elindult, addigra már a könnygázgránáttól fuldoklott.

RÉVÉSZ MÁRIUSZ (Fidesz): Hogy visszavegyem a szót, innentől kezdve, ha a Gönczöl-bizottságnak az volt a feladata, hogy nézze meg, mi történt október 23-án, és ilyen

alapvető tévedésben van, akkor szerintem a jelentés hitelessége minimum kétszer aláhúzható, és három kérdőjel kitehető mögé.

Köszönöm.

ELNÖK: Varga képviselő úr, majd Wittner Mária képviselő asszonyé a szó.

VARGA LÁSZLÓ (KDNP): Csatlakozva én is szeretném önt megkérdezni. Én önben egy nagyon intelligens, szaktudásban magas szintű embert ismertem meg ebben az órában. Egyáltalában azt nem értem, hogyan vállalhatott ön részt egy olyan bizottság munkájában, amelyik bizottság félkarú, féllábú volt, mert nem hallgathatott meg embereket. Ki nem engedte önöknek meghallgatni? Milyen bizottság az? Mire támaszkodhattak?

Ebben nem lett volna szabad önnek részt vállalnia - legalábbis, ahogyan most egy óra alatt megismertem önt -, mert akkor nem lehet az egész hiteles. Ebből az esetből a Gönczöl-bizottságból sok, az ön által itt elmondott elvi dolgot ki lehet venni, de a tényre vonatkozóan nulla. Igen, ez egy politikai megrendelés.

DR. KACZIBA ANTAL nyugalmazott rendőr altábornagy: Köszönöm a talán ki nem érdemelt dicsérő megjegyzést, de személyes meggyőződésből azért vettem részt ebben a vizsgálatban, mert azt láttam, hogy ami ott történt, azt legalább a kormányzati erőtől viszonylag nagyobb távolságban helyet foglaló embereknek kellene megvizsgálniuk, de túl sok ilyen, nyugdíjban lévő rendőrtiszt nem tülekedett, hogy ezt vállalja. Rólam tudták - elnézést a személyes megjegyzésért -, hogy lelkiismereti okokból lemondtam az Országos Rendőr-főkapitányságon először a Bűnügyi Szolgálat vezetéséről, majd később a helyettes államtitkári funkcióról is. Ez a Horn-kormány alatt történt. Azt is tudták rólam, hogy mindenféle konfliktus és zökkenő nélkül vezettem a Bűnügyi Szolgálatot a teljes Boross-kormány időszakában. Igyekeztem magam politikailag semmiféle oldalon nem elkötelezni.

Azért nem tudtuk egyébként kivizsgálni, mert amik ott történtek, azok egyrészt súlyos fegyelemsértések voltak. A jogszabályok a fegyelmi eljárás lefolytatását a parancsnokra bízzák, erre neki van diszkrecionális jogköre, ő hallgathat ki, ő szembesíthet, ő bizonyíthat és ő ítélezhet. Szabálysértési eljárást, büntetőeljárást még csak nem is a rendőrség folytathat, ez az ügyészség kizárólagos hatásköre. Tehát egyetlen bizottságot sem lehet ilyen jogállamban felhatalmazni ilyen feladatokkal, ilyen bizottság nem létezik. Egy jogállamban - most nem akarok itt a jogállami feladatok megosztásáról beszélni - egy kormány szervnek, a kormánynak nincs joga igazságszolgáltatási feladatokat elvégezni, és ha ilyen feladatokkal bíztak volna meg, akkor biztosan nem vállaltam volna el, mert tudtam volna, hogy ez alkotmányellenes, miként az is alkotmányellenes lett volna, ha a bizottság tagjai közül bárki titkos iratokban kezdett volna turkálni. Nincs hozzá joga, csak törvény hatalmazhat fel egy bizottságot erre, márpedig itt nem volt törvényi felhatalmazás.

Mi arra törekedtünk, hogy a megismerés olyan szintjéig jussunk el, amely a kormányzati stratégiát befolyásolni képes döntéseket hoz, mert világosan látszott, hogy az az irány, az a rendfenntartási mód, ami ott, a TV-székház ostrománál vagy később, október 23-án megnyilvánul, nem tartható egy jogállamban. Ez volt a véleménye erről Györgyi Kálmánnak, ez volt a véleménye Vörösmarti Mihálynak, ez volt a véleménye sok mindenki másnak, aki részt vett ebben a bizottságban. Mi a kormányt akartuk befolyásolni, és sikerült, mert egy csomó intézkedést hozott: megújította a fegyverzetet, új szabályokat alkotott.

Kérem, azért tessék abba belegondolni, hogy ebbe a tüntetésbe belebukott egy miniszter, belebukott egy országos rendőrfőkapitány és még sok mindenki más, végül a kormány is. Számomra ebben az a megnyugtató, hogy működik a jogállam.

ELNÖK: Tábornok úr, még ketten jelentkeznek, a képviselő asszony és Révész Máriusz.

RÉVÉSZ MÁRIUSZ (Fidesz): Egy mondat a Gönczöl-bizottság jelentéséhez. Biztos, hogy nagyon rendesen sok mindent csináltak, de annak a bizottságnak, amelyiknek az a feladata, hogy tárja fel, mi is történt október 23-án, ha ezzel a nagyon komoly feladattal nem tud megbirkózni, hogy mikor ért véget a Fidesz-nagygyűlés, és mikor indult el a roham az Astoria irányába, akkor nehéz annak a bizottságnak a jelentését igazán komolyan venni, mert azt minimum megállapíthatjuk, hogy nem sikerült megbirkózni azzal a feladattal, hogy rekonstruálja a dolgokat, és innen kezdve az időpontokban ilyen súlyos tévedések vannak. Akkor ezek után a bizottság többi megállapítását hogyan is lehet komolyan venni?

Szerintem ahhoz nem kellettek volna titkosszolgálati eszközök, hogy a Fidesz-nagyrendezvény végét, illetve a forgalmazás alapján a rendőrségi fellépés kezdetét, majd a lefolytatását pontosan meghatározzák. Innentől kezdve egyébként, ha a kiindulópont, a premissza rossz, akkor meglehetősen nehéz pontos és jó konklúziókat levonni. Csak a véletlenek nagyon szerencsés együttállása során jöhet ki a rossz kiindulópontból jó eredmény.

DR. KACZIBA ANTAL nyugalmazott rendőr altábornagy: Az időpontok megállapításában lehetnek pontatlanságok, azonban az alapkérdés nem ez volt. Az alapkérdés az volt, hogy a rendőrök kergették-e a békés és alkotmányos, törvényes keretek között demonstrálók közé a rendbontókat, vagy valakik odahívták, és vajon a rendőrség törvényesen, szakszerűen intézkedett-e vagy nem. Ez az alapkérdés. Az időpontok persze komoly jelentőséggel bírnak, amiről ilyen távlatból már egészen pontos információink lehetnek. Akkor minden csoportparancsnok jelentést ír, a bevetés parancsnoka jelentést ír, hatalmas információhegy keletkezik, amelyben egymásnak ellentmondó információk tömege kevereg. Nyilvánvalóan nekünk sem fakadtak dalra a rendőrök, a főnökeiknek sem mondtak mindenben igazat, ha úgy érezték, hogy valamit nem jól csináltak. Ez a dolgok természetéből fakad.

Én esetleg vagy rosszul emlékeztem az időpontot illetően, mert most nem tudtam megnézni a könyvecskét, mert abban az időrendi táblázatban pontosan fel van sorolva, és akkor az az igaz, nem pedig az, amit most én itt állítok. Emiatt talán az egész jelentést nem kellene elmarasztalni, mert biztos vagyok benne, hogy tisztességgel készült, és azt majd az idő bebizonyítja, hogy elég okosak voltunk-e.

RÉVÉSZ MÁRIUSZ (Fidesz): Szerintem az odahívás szempontjából is alapvető kérdés az időpont tisztázása. Nyilvánvaló, ha az Alkotmány utcából a tömeget úgy szorítják ki, hogy a Nyugati felé tudjon elmenni, mert ha a Bajcsy-Zsilinszky utat egy rendőrsorral lezárja, akkor az összekeveredés elkerülhetetlen. Akármennyire hívják is az embereket oda, ha ott áll két sor rendőr, az Alkotmány utcából kiszorított tömeg egyébként nem tud odamenni. Még egyszer aláhúzom: egyébként nem volt szükségszerű az sem, hogy az Alkotmány utcában a rendőrök összezsapjanak a tömeggel, ezt külön kiemelném.

Tehát innentől kezdve egyébként ez mind lényeges időponti kérdés, mert az egész elkezdődött negyed 4-kor, ekkor kezdődtek az első összezsapások, és onnan egyébként a rendőrség folyamatosan az Astoria irányába nyomta a tömeg egy részét. Lehet, hogy később érkezett olyan telefonhívás is. Ezt azért tudta megtenni, mert a Bajcsy-Zsilinszky utat a rendőrség nem zárta le. Nem nagyon értek a rendőrszakmai kérdésekhez, de az biztos, ha ott van három sor rendőr, akkor a tömeg, akikkel a rendőrség összezsapott, nem tud a Fidesz-nagygyűlés irányába elmenni.

DR. KACZIBA ANTAL nyugalmazott rendőr altábornagy: Nem akarok vitatkozni, de ezt az eseményt azért érdemes még egyszer vagy többször is áttekinteni. Vörösmarti úr majd

nyilván még pontosítani fogja mindazt, amit esetleg rosszul mondhattam. Mi természetesen feltettük ezeket a kérdéseket. (*Wittner Mária: Kinek?*)

Volt itt egy külföldi delegáció, aminek a városon keresztül való szállítása jelentős zavarokat okozott ott a biztosításban. A rendőr kollégák arra hivatkoztak, hogy igen ám, de közben a delegáció útvonalát is kellett biztosítani, és egyszerre három dolog zajlott párhuzamosan azon a helyszínen. Zajlott egy tüntetés a Parlament előtt, a Bajcsy-Zsilinszky úton, volt az Astoriánál a rendezvény, miközben elindult az Astoria felé a tömeg, és jött a delegáció. Szóval ezért is van némi zavar az időpontokban.

Ráadásul mi ezt az információbázist alapvetően az ORFK jelentésére támaszkodva készítettük, miután október 23-a táján már lassan be kellett volna fejeznünk a munkánkat, mert kezdett a bizottság ilyen soha véget nem érő, többfelvonásos operává alakulni.

ELNÖK: Wittner képviselő asszony!

WITTNER MÁRIA (Fidesz): Ehhez hozzáfűzve: nem is tudtak volna elmenni az emberek, mert hermetikusan le volt zárva minden utca, két körben. Tehát nem is tudtak volna elmenni az emberek.

A másik pedig: a provokátorok, és ki küldte oda az embereket. Ez egy érdekes kérdés, mert azért ezzel kapcsolatban már van egy pár évtizedes tapasztalata és rálátása az embernek. Én is sokszor feltettem a kérdést, hogy ha október 23-án Nagy Imre beszélt a Parlament előtt a tömegekkel, akkor ki küldte oda őket október 25-én, hogy Nagy Imre még egyszer beszélni akar a tömegekkel, amikor a legnagyobb harc volt mindenütt a városban.

Tehát ebből és az egyéb tapasztalatokból kifolyólag azért a rendőrség sosem ódzkodott attól, hogy civil nyomozókat vagy belső embereket beépítsen tömegek közé, és uram bocsá', még provokátorként is. Azt hiszem, hogy ezt önnek, 30 éves tapasztalattal ugyanúgy tudni kell, mint ahogy én is megtapasztaltam az életemben egyet, s mást. Tehát itt azért fel kell tenni a kérdést, annál is inkább, mivel a TV is felvette ezt az átöltözési momentumot az utcán. Hát, átöltöző szoba a Terror Házában is van, úgyhogy ez sem idegen a dolgok menetétől. Úgyhogy engem is érdekel, annál is inkább, mivel az egyik barátom fel is vett egy civil ruhás nyomozót, aki utólag odament, és arra kérte, hogy törölje le a képről - ezek azért érdekes dolgok -, és ennek fejében ígért valamit, hogy beszélhet a parancsnokkal. Szóval ezek azért érdekes dolgok, tehát azért erről az oldalról is meg lehet tekinteni a dolgokat.

DR. KACZIBA ANTAL nyugalmazott rendőr altábornagy: Nem gondolom, hogy amit fel tetszett tenni, olyan nagyon érdekes. Egy civilnek bizonyára érdekes. Az erőszakos demonstrációk és tüntetések rendőri biztosításának rutinfeladata, hogy a tömegbe civil ruhás nyomozók legyenek, és próbálják megismerni a tömeg mozgásának irányát, a tömeg mozgását befolyásoló meghatározó személyek szándékait, mert arra fel kell készülni. Ez természetes, és ráadásul még csak törvénysértőnek sem mondható dolog, az egyébként kétharmados rendőrségi törvény ezt lehetővé teszi.

Az, hogy a rendőr mint provokátor lépjen fel, és valami törvénysértésre vagy valami olyan akcióra biztassa a tömeg körülötte álló tagjait vagy résztvevőit, amely ellentétes a jogszabályokkal, nos, az bűncselekmény. Ez pedig bűncselekmény, ami pont olyan, mint hogyha valakit ártatlanul megvernek gumibottal. Azt be nem látom, hogy a köztársaság rendőrsége miért bujtogatott volna maga ellen, miért akarta volna súlyosbítani. Sőt, azt sem látom be, bár tessék elhinni, pláne utólag, nem igazán vagyok kötelezett és elvakult kormánypárti - akkori kormánypárti, meg egyáltalán, kormánypárti -, de azt láttam Gergényi intézkedéseiből, hogy éppen az ellenkezőjére törekedett.

A kormányon lévők nyilván tartottak attól, hogy még nagyobb lesz a botrány, mint ami már bekövetkezett, és semmiféle érdekük nem volt arra, hogy még fokozzák azt az

egyébként is meglévő társadalmi elégedetlenséget, ami a TV-székház elfoglalásához vezetett. Hogy aztán még a résztvevők közül kinek milyen szándéka volt, és a mögött milyen politikai meggyőződések húzódtak meg, azt nem tudhatom, tényleg nem is tudom. Még elképzelésem sincs, mert olyan kavalkád, annyiféle szándék, annyiféle indulat jelent meg ott - leképezve a magyar társadalom akkori állapotát egyébként - a Parlament előtt, hogy talán majd valaki történész egy idő múlva megfejtetheti. Ezt a bizottság nem tudta megfejtetni, és mondom, nem biztos, hogy meg lehet fejteni majd visszamenőleg, a rendelkezésre álló esetleges titkos információk birtokában is. Mert ilyenkor hírek, rémhírek, mindenféle elképzelések kapnak lábra, amelyek vagy komolyak, vagy komolytalanok, vagy igazak, vagy nem igazak, szóval nagyon nehéz ebben eligazodni.

WITTNER MÁRIA (Fidesz): Akkor úgy is mondhatom, hogy hangadók.

DR. KACZIBA ANTAL nyugalmazott rendőr altábornagy: Vannak ilyenek.

WITTNER MÁRIA (Fidesz): Van bizony. Köszönöm.

ELNÖK: Mi pedig megköszönjük tábornok úrnak a részvételt.

DR. KACZIBA ANTAL nyugalmazott rendőr altábornagy: Köszönöm a türelmet.
(*Elhagyja az üléstermet.*)

Giber László nyugalmazott rendőr százados meghallgatása

ELNÖK: Mi pedig akkor folytatjuk a bizottság ülését az utolsó mai napon meghallgatandó Giber Lászlóval. Jelen van Giber László? (*Jelzésre:*) Köszönjük szépen, tessék helyet foglalni.

Jó napot kívánok! Ön az egyetlen, akinek nem tudjuk a rangjelzését, ha ebben először segítené.

GIBER LÁSZLÓ nyugalmazott rendőr százados: Nyugalmazott rendőr százados.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Én felteszem százados úrhoz az első kérdést, hogy ugye, százados úr a TV-ostrom idején a TV-székházban tartózkodott, ha a 18-ai napot pontosan felelevenítené nekünk az érdekes időintervallumtól, tehát délutántól kezdve mikor, ki értesítette, mire utasították, és hogyan történt. Tehát hogyan látta ön belülről a TV-székház ostromát?

GIBER LÁSZLÓ nyugalmazott rendőr százados: Elnézést kérek, hogyha időpontokkal nem leszek teljes mértékben tisztában. Az az igazság, hogy miután 2007-ben elmentem nyugdíjba, nem óhajtottam ezzel a kérdéssel foglalkozni, és nem ezzel töltöttem a napjaimat, hogy ezen rágódjak.

Nekem nem egészen 18-án kezdődött ez a történet, hanem 17-én, ugyanis 17-én már volt egy demonstrációsorozat, rendezvénysorozat biztosítása a Budapesti Rendőr-főkapitányságnak, és én 17-én kezdtem meg ezt a szolgálatteljesítést. 17-én valamikor délután jött az információ, hogy probléma lesz a Kossuth tér környékén. Nem tudom már egészen pontosan megmondani, hogy ez az őszi beszéd mikor volt, hogyan volt, és a Felvonulási térről kerültem átirányításra a Kossuth térre. Ez nem tervezett átirányítás volt, hanem ahogy a tömeg nőtt, ahogy a feszültség fokozódott, ennek megfelelően kerültek átcsoportosításra a rendőri erők. Tehát oda már egy olyan rendőri erő érkezett, amely nem tudom, reggel hány

óra óta szolgálatot teljesített, szintén biztosítási feladatban. Utána a helyszínen több rendőri vezető is volt, ők irányították igazából a rendőri biztosítás alakulását.

Annyit tudok ehhez hozzátenni a magam részéről, hogy miután; nem úgy fogalmaznám meg, hogy kormányellenes, mert a rendőrség mindig ösztűzben van, tehát általában kormányoktól függetlenül is ezt a rendőrséget mindig is utálták, és nem tudom, hogy utálni is fogják-e, de nem szerették, tehát nemcsak a kormány, hanem a rendőrség ellen is irányult. Nyilván azokon az embereken csapódik le mindig, akik közvetlenül ott állnak a másikkal szemben. Annyit tudok ehhez hozzátenni, tehát a 17-ei estéhez kapcsolódóan, hogy védőfelszerelés nélküli rendőrök, tehát a mezei utcai járőrök kerültek átirányításra a Parlamenthez, és a Mosonyi utcai rendőri objektumban fellelhető védőfelszereléseket próbáltuk meg kivinni oda a rendőröknek, hogy ne - úgymond - egy szál utcai ruhában álljanak szemben a kissé felhergelt vagy felidegesedett emberekkel.

Tehát eléggé borotvaélen táncolt a helyzet, de közel nem olyan borotvaélen, mint a következő napon, tehát ott sem volt egyszerű a rendőrség helyzete. Ott a rendőrség jelentős része tehát onnantól kezdve tulajdonképpen folyamatosan szolgálatot teljesített, függetlenül attól, hogy esetleg, mit tudom én, éjszaka valamikor leváltották, de már másnap azonnal vissza volt rendelve. Tehát innentől kezdve folyamatosan pörögtek az események.

Nem tudom, esetleg folytassam?

ELNÖK: Egészen nyugodtan, hallgatjuk.

GIBER LÁSZLÓ nyugalmazott rendőr százados: Azt tudom, hogy valamikor hajnaltájt kaptam én személy szerint lelépést.

ELNÖK: Ez 17-e?

GIBER LÁSZLÓ nyugalmazott rendőr százados: Igen. Azt tudom, hogy akkor a helyszínen kint tartózkodott az akkori belügyminiszter, Petrétei úr, Gergényi úr, tehát ők ott közösen tették a dolgukat, és irányították a rendőri eseményeket.

Valamikor 18-án - nem tudom pontosan megmondani, hogy mikor, de ugye, látszott, hogy ezeknek az eseményeknek nem lesz vége - éjszaka készültek biztosítási tervek, műveleti tervek. Nekem az a feladat jutott másnapra, 18-ára, hogy ennek az épületnek a rendőri biztosítását segítsem, mert az itteni helyszíni parancsnok, Kárpáti Miklós alezredes úr volt, én hozzá voltam beosztva megerősítő parancsnoknak, és ennek az épületnek a védelme volt az elsődleges feladatunk. Tehát itt kordonozási feladat volt, az épület el volt kordonozva, egy kisebb rendőri erő volt itt, amelynek az volt a feladata, hogy az épületre vigyázzon.

Ez utána estére annyiban bonyolódott, hogy a tömeg elindult - ha jól emlékszem, egy traktor felvezetésével - körben a városban, kikerültek a Szent István körútra, majd idejöttek a Képviselői Irodaházhoz. Hogy ne legyen egyszerű az életünk, bejelentették, hogy az épületben bent található Gyurcsány Ferenc akkori miniszterelnök. Ennek, meg kell mondanom, nem örültünk túlságosan. Próbáltam meggyőzni a személyi biztosításával megbízott kollégákat, hogy vigyék el innen, mert talán egyszerűbb az életünk egy épület megvédésénél, ha nincs benne egy olyan személy, aki ellen kifejezetten irányul a támadás. Azt gondoltuk, hátha akkor az épület önmagában nem lesz célpont, ha nincs benne célponttá váló személy. A tömeg ideérkezése előtt körülbelül két perccel Gyurcsány Ferenc hajlandó volt elmenni az épületből. Ettől függetlenül, hogy az épületben már nem volt politikailag támadható személy, az első komolyabb támadást itt kapta a rendőrség. Szétrántották a kordont, megdobáltak minket sörösüveggel és minden egyéb ilyen apróság, majd, mint akik jól végezték a dolgukat, tovább visszavonultak a Kossuth térre.

ELNÖK: Egy kérdés: ez milyen nagyságrendű tömeg volt? Milyen létszámúra becsüli?

GIBER LÁSZLÓ nyugalmazott rendőr százados: Ez már az ezer főt meghaladó létszám volt.

ELNÖK: Itt erőszakosan léptek fel?

GIBER LÁSZLÓ nyugalmazott rendőr százados: Nehéz volt őket elkülöníteni. A tömeg hangulata mindig hullámzik, tehát mindig vannak benne hangadók, mindig vannak benne cselekvők, vannak olyan hangadók, akik háttérben akarnak maradni, pontosan azért, hogy utána később ne kerüljenek előtérbe, és ne lehessen rajtuk semmit számon kérni, vannak olyanok, akik ugranak a provokációra, és ők csinálják, vannak, akik csak a jelenlétükkel támogatják, és nyilván vannak olyanok is, akik egy kicsit normálisabban, átgondoltabban felméri azt, hogy igazándiból rájuk ez persze nem vet jó fényt, és csillapítani próbálnak, de az erőszakosan fellépők voltak túlnyomó többségben, és ők voltak a tömegben a hangadók. Tehát innen elvonultak - az épület egy kisebb támadást megúszott -, továbbment a tömeg vissza, a Kossuth térre, majd a rádióforgalmazásukat hallgattuk, hogy rezeg a lév a Parlamentnél, ha fogalmazhatok így, a TV-székháznál pedig lényegesen forróbb a helyzet.

Tulajdonképpen az itt lévő rendőri egység egy részének volt olyan védőfelszerelése - mert ők a Készenléti Rendőrség állományába tartoztak - Rebisznek vagy nem tudom, akkor hogyan hívták -, nekik olyan védőfelszerelésük volt, hogy átirányíthatók voltak a TV-székházhoz, és valamikor a késő eseti órákban kaptuk az utasítást, hogy az a rendőri egység, amelyiknek ilyen védőfelszerelése van, plusz én, menjünk át a TV-székházhoz, mert ott már az események kezelhetetlenné váltak, elfajultak.

Amikor innen elindultunk azzal az egy vagy két bevetési egységgel - pontosan már nem tudom megmondani, mennyi volt -, nem túl rózsás állapotokat láttunk itt. Túl nagy távolságnak nem nevezhető, amíg innen átmentünk a TV-székházhoz, nagyon nehezen volt megközelíthető, akkor már az úttest sörös üvegekkel, törmelékekkel, kődarabokkal, mindennel tele volt, és így érkeztünk meg a TV-székházhoz, ott pedig csatlakoztunk az akkor már ott lévő rendőri erőkhöz, és próbáltuk tenni azt, amit akkor még tehattünk az ügy érdekében.

ELNÖK: Amikor önök megérkeztek a TV-székházhoz, akkor mi volt ott a helyzet? Azt tudjuk az előzményekből, hogy a TV-székház előtt egy nagy tömeg gyülekezett, az első időszakban még nem volt erőszakos, azután váltakoztak az erőszakos, illetve erőszakmentes jelenségek, időszakok, ezt követően egyébként a tömeg csökkenésével vált az ott maradókat magatartása erőszakossá.

Amikor önök megérkeztek, ez milyen stádiumban volt?

GIBER LÁSZLÓ nyugalmazott rendőr százados: Nekünk sikerült az erőszakos stádiumban megérkeznünk, olyan szinten, hogy a Szabadság tér felől nem is lehetett megközelíteni az épületet, a tömeg nagysága és magatartása már olyan volt, hogy minden egyes rendőr, aki feltűnt, azonnal támadást kapott, tehát a mi egységünk is közáporba és egyéb ilyenbe érkezett.

Azt nem mondanám, hogy a tömeg létszáma kisebb volt, hiszen a tömeg létszáma egyre nagyobb lett a Szabadság téren, mert hol a Kossuth téren voltak, hol a Szabadság téren, de a nagyobb része a Kossuth térről ment át a Szabadság térre.

ELNÖK: Az ön által vezetett egységnek vagy egységeknek volt-e megfelelő védőfelszerelésük?

GIBER LÁSZLÓ nyugalmazott rendőr százados: Annak az egy vagy két csoportnak, amelyekkel átmentem, volt, de ők állományilag nem a BRFK-hoz tartoztak, hanem a Készenléti Rendőrséghez, és ez a két egység teljesen elkülönül egymástól.

ELNÖK: Az akkori Rebiszhez?

GIBER LÁSZLÓ nyugalmazott rendőr százados: Igen, így van. Amikor megérkeztünk, ott pedig egy teljesen vegyes felszereltségű rendőri egység volt, hiszen voltak, akik az utcáról voltak átirányítva, voltak a Rebisztől, akik át voltak irányítva, de a felszereltség nagyon vegyes volt, és annak a helyzetnek a kezelésére - idézőjelesen - teljesen alkalmatlan volt.

ELNÖK: Ki adta az utasításokat? Kitől kaptak önök parancsokat? Ki adta azt az utasítást, hogy menjenek át? Ott, a helyszínen ki volt az, aki a parancsokat adta?

GIBER LÁSZLÓ nyugalmazott rendőr százados: A Készenléti Rendőrség a saját vezetőjétől kapta. Ezt úgy értem, hogy most nem a Rebisz konkrét, egyszemélyi vezetőjétől, hanem nyilván attól, aki a hierarchiában irányíthatta őket. Én pedig a dr. Lapid Lajos akkori főkapitány-helyettes úr engedélyével mentem át, tehát egy picit ez az eset is - idézőjelesen - kétszázon futott. Az ottani utasításokat pedig mi egy úgynevezett vezetési ponttól kaptuk, ami tudtommal akkor a Kossuth téren a Parlament parkolójában volt felállítva.

(*Varga László: Ez a Terepjáró?*) Igen.

ELNÖK: A vezetési pontban ki, hogyan volt megtalálható? Lapid Lajos és mások voltak ott?

GIBER LÁSZLÓ nyugalmazott rendőr százados: Felelőtlenség lenne részemről, ha most neveket mondanék. Miután én nem voltam ott, így nem tudom megmondani, konkrétan kik voltak ott, tehát nem tudom megnevezni azt, hogy most ez a személy ettől eddig így, úgy ott volt a BRFK vezetése részéről. Akit meg tudok nevezni, az a dr. Nagy-Juhák István, ő biztosan ott volt.

ELNÖK: Önök rádiófrekvencián keresztül, a rádióforgalmazásokon keresztül kapták az utasításokat?

GIBER LÁSZLÓ nyugalmazott rendőr százados: Igen.

ELNÖK: Mobiltelefont a parancsnokok sem használtak?

GIBER LÁSZLÓ nyugalmazott rendőr százados: Ez így nem igaz, hogy mobiltelefont nem használtak a parancsnokok. Ez egy nagyon szép és érdekes helyzet volt, ugyanis a rendőrség éppen akkor volt átállásban az új, EDR-nek nevezett rádiórendszerre, aminek megvolt az a hátránya, hogy voltak olyan egységek, amelyek fel voltak ezzel szerelve, voltak, amelyek még a régit használták, a kettő együtt nem volt kompatibilis, tehát a két rádiócsatorna nem tudta egymást elérni, így volt, hogy mobiltelefonon kellett forgalmazni. Ha másért nem, akkor azért, mert a rádión egyszerre csak egy emberrel tud az ember kapcsolatot tartani, és bizony, ha foglalt volt a csatorna, és másképp kellett megoldani, akkor a mobiltelefonok is igénybe elettek véve.

ELNÖK: Amikor önök a TV-székházhoz értek, és már erőszakos volt a kinti tömeg, akkor milyen nagyságrendű rendőri erő volt bent a TV-ben, illetve közvetlenül a TV-székház környékén?

GIBER LÁSZLÓ nyugalmazott rendőr százados: Hogy a TV-székház környékén milyen rendőri erő volt, azt nem tudom megmondani, mert amikor átjöttünk, akkor mi inkább a tömeggel találkoztunk, nem pedig a rendőri erővel. A TV-székházban pedig változott, mert onnan is kerültek átirányításra rendőri egységek, tehát volt, hogy onnan is vittek ki rendőri erőket, pontosan azért, hogy a kinti egységeket megerősítsék.

ELNÖK: Csak nagyságrendileg kérdézem, hogy körülbelül mennyien lehettek. Akár szám szerint, de csak becsléssel.

GIBER LÁSZLÓ nyugalmazott rendőr százados: Nem akarok rossz becslést adni, de talán olyan háromszázadnyi erő lehetett ott a TV-székházban. De mondom, ebből folyamatosan volt átcsoportosítás, tehát mindig változott.

VARGA LÁSZLÓ (KDNP): De hát ön mondta, hogy amerre csak nézek, rendőr van, csak egy baj: szervezetlenek, kimerültek, sem akarat, sem bátorság nincs bennük. Így van?

GIBER LÁSZLÓ nyugalmazott rendőr százados: Nézze, nem tudom.

VARGA LÁSZLÓ (KDNP): Ön mondta?

GIBER LÁSZLÓ nyugalmazott rendőr százados: Mondhattam én is.

VARGA LÁSZLÓ (KDNP): Ön volt a Kinizsi-7?

GIBER LÁSZLÓ nyugalmazott rendőr százados: Igen. Ha a rádióforgalmazásban így szerepel, akkor nincs okom ezt letagadni, vagy másképp visszaemlékezni rá. Nyilván mondhattam így. De nem tudom, mennyire ismerik a TV-székház Auláját - mert ez már ott bent hangzott el -, ott nem egy akkora területről beszélünk, ahol az „amerre nézek, csak rendőrt látok”, egy mit tudom én, mekkora rendőrlétszámot jelentene. Tehát nem hiszem, hogy most ellentmondtam volna önmagamnak.

ELNÖK: A rebiszesek közül csak önök voltak, vagy pedig volt más rebiszese egység is?

GIBER LÁSZLÓ nyugalmazott rendőr százados: Bocsánat, én nem tartoztam a Rebiszhez, tehát azért mondom, hogy különítsük el egymástól. Tehát én a BRFK-tól voltam, és más a Rebisz.

ELNÖK: Világos, de ön a rebiszese egységekkel ment át.

GIBER LÁSZLÓ nyugalmazott rendőr százados: Így van, egy vagy két bevetési csoporttal mentem át, és ott volt BRFK-s csoport, meg rebiszese erő is, tehát vegyesen voltak.

ELNÖK: Köszönöm. *(Jelzésre.)* Képviselő asszony, parancsoljon!

WITTNER MÁRIA (Fidesz): Azt mondja, hogy a rádiórendszert nem tudták használni, illetve csak egy ember beszélhet rajta mindig, és ilyenkor mobiltelefonon beszéltek egymással. Ugyanakkor tudom, hogy ezen az eseten blokkolva volt a mobiltelefon-hálózat, és majd csak valamikor a Váci úton tudtam telefonálni mobillal.

GIBER LÁSZLÓ nyugalmazott rendőr százados: Nézze, képviselő asszony, akkor ön többet tud, mint én. Mondjuk az, hogy ön hol tudta használni a telefonját, az attól is függ, hogy abban az időszakban éppen mennyire van leterhelve a mobilhálózat. Azt meg nagyon nehezen tudom elképzelni - bár biztosan nem lehetetlen technikailag -, hogy a civilekét blokkolják, a rendőrökét meg nem, de mondjuk, erre még nem láttam példát.

WITTNER MÁRIA (Fidesz): De én tapasztaltam rá példát a Kossuth téren. Senki nem tudott hívni senkit.

GIBER LÁSZLÓ nyugalmazott rendőr százados: Nézze! Nem azt mondtam, hogy folyamatosan beszéltünk. Azt mondtam, hogy megpróbáltuk használni mi is a mobiltelefonjainkat, ha rádión nem tudtunk beszélni. Tehát ez nem mond ellent önnek, de azt sem erősíti meg, hogy a rendőrség blokkolta volna a mobilhálózatot.

WITTNER MÁRIA (Fidesz): Nem azt mondtam, hogy a rendőrség blokkolta, de valami ilyen hatása lehetett, hogy a Kossuth téren egyáltalán nem lehetett használni a rádiótelefont.

GIBER LÁSZLÓ nyugalmazott rendőr százados: Nekem nem tisztem senkinek az ilyen irányú intézkedését cáfolni vagy megerősíteni, hogy történhetett-e ilyen vagy sem.

ELNÖK: Varga képviselő úr!

VARGA LÁSZLÓ (KDNP): Egyébként a rádióforgalmazásban is bejelentik, hogy a mobiltelefont nem lehet használni, és megkapják az utasítást - ön is, mint Kinizsi-7 -, hogy ezután csak a rendőrségi telefont használják, mert a rádiótelefonok nem működnek. Ez megint csak tény a forgalmazásból.

Őn jelenti, mikor vette észre, hogy benzinnel locsolják a barikádot, amit a TV-székháznál belülről önök elkészítettek, és be is jelentve - elkeseredve - a Terepjárónak, hogy „ki fogom vonni az összes erőt innen, ránk gyújtották a házat, a füstben fogunk megdögleni, és a hátsó kapun menekülünk”.

ELNÖK: Emlékszik ezekre?

VARGA LÁSZLÓ (KDNP): Ön mondja a Terepjárónak, hogy a Nádor utcánál próbálok kimenekülni. Szintén ön mondja a Terepjárónak, hogy a parancsot megtagadja, nem marad bent az épületben, kész hadbíróság elé is állni. Ettől kezdve önt nagyon sajnáltam, amikor ezt olvastam.

Jelenti azt is, hogy „minden embert kivontam az épületből”.

GIBER LÁSZLÓ nyugalmazott rendőr százados: Még a mobiltelefonra visszatérve. Miután a mobiltelefonomat teljes mértékben elvesztettem, így nem tudom megerősíteni azt, hogy milyen mobilforgalmazások voltak, az enyém ott áldozatul esett, tehát szegény ezt így élte meg.

Amit pedig ön mondott, azt nem tudom időpontban hova tenni, már csak azért is, mert ez két részből tevődött össze. Volt egyszer egy ominózus rádióforgalmazás, aminek következtében sikerült némi médiaszépségre szert tennem, akaratomon kívül. A két dolog időben teljes mértékben elkülönül egymástól, még hozzá szerintem olyan jó másfél óra különbséggel. Talán ennek is köszönhetem azt, hogy nem állítottak bíróság elé, nem indítottak ellenem büntetőeljárást. Ugyanis, amikor egy ilyen rádióforgalmazásom volt, hogy ki fogom vonni az embereket, és mondtam egy-két más hasonló kommentárt hozzá - (*Varga László: Szép magyarsággal. Ezt nem idéztem.*) köszönöm szépen. -, akkor erre a műveletre nem került sor. Ott összefoglaltam azokat a dolgokat, amiket ott a rendőreim szemében láttam, meg ami ott egymás között elhangzott, hogy ki hogyan értékeli ezt a történetet, de ettől függetlenül még legalább egy-másfél órát bent voltunk a székházban. Tehát a rendőri erők kivonása nem akkor történt, amikor a rádióforgalmazás.

Nyilván elképzelhető, hogy volt egy olyan rádióforgalmazás is, ahol már valóban közöltem azt, hogy kivontuk a rendőri erőket, de a kettő időben lényegesen elkülönült egymástól.

VARGA LÁSZLÓ (KDNP): Utána visszamegy azt épületbe, mert beparancsolják, sőt még megkapja azt az utasítást is, hogy úgy kell kommunikálni ezt a kivonulást, hogy csak a sebesülteket mentettük ki, egyébként tartottuk az épületet. Ez a külső kommunikáció érdekébe történt. Utána tovább már bent vannak az épületben újból. Így van ez?

GIBER LÁSZLÓ nyugalmazott rendőr százados: Igen, de annyiban kicsit azért pontosítanám ezt a dolgot, hogy az, hogy rádión ez úgy hangzott el, hogy így fogjuk kommunikálni, csak részben volt igaz. Ugyanis ez valóban így is történt, mivel dilemmában volt ott az ember. (*Varga László: Megértem.*) Ott azért pörögtek az események, át kellett gondolni a dolgokat. Azt az utasítást kaptuk, hogy menjünk fel az első emeletre. Az emberen végigment az, hogy felmenni az emeletre akkor, amikor a füst fölfelé megy, nem tűnt túl logikusnak. Az oldalfolyosón nem kevés rendőr feküdt sérülten, bekötözve, mozgásképtelenül, mellette, ha jól láttam, talán a mentőszolgálat civil munkatársaival. Tehát ha kettéválik az egység ilyen szempontból, és akkor törnek be a tüntetők, ez olyan helyzetet eredményez, hogy a sérült rendőrök ott maradnak védtelenül, mi meg felszorulunk a füstbe, ahonnan elméletileg menekülnünk volna. Tehát itt kellett hozni egy döntést.

Az a döntés született, hogy kivisszük a sérülteket a Nádor utcán, és rendezzük a rendőri egységeket, utána meglátjuk, hogy mit tudunk tovább tenni. Ez így is történt, ki is vittük, kénytelenek voltunk elővédelmet és utóvédelmet állítani, miután a rádiókommunikáció is már annyira nehézkes volt, nem voltak megfelelő információink, azt sem tudtuk, hogy mire megyünk ki a Nádor utcában, azt sem tudtuk, hogy mögöttünk mi fog történni, tehát azért ezt is össze kellett rakni. Amikor kimentünk, a sérülteket beraktuk a mentőautóba és az ott lévő rendőrségi kocsikba, és elszállították őket.

Ezt nekem is utólag mondták, amikor volt - elnézést, hogy így fogalmazom - az Ignác-féle vizsgálóbizottság, ott is meghallgattak, és amikor visszajátszották, akkor azzal szembesítettek, hogy az MTV órája azt mutatta, hogy közel másfél óra múlva mentünk vissza az épületbe. Én ezen nagyon csodálkoztam, de nem tudok ezzel mit kezdeni, mert az idő nyilván nagy úr, de nekünk ott kint úgy pergett, minthogyha... (*Varga László: A rádióforgalmazás is ezt bizonyítja, ez körülbelül így van.*) Azért mondom, hogy ezen nem akarok vitatkozni, ilyen szempontból így nem is lehet. (*Varga László: Ezt meg is lehet érteni.*)

Nekünk ott, akkor, hogy kit hová raktunk, milyen sérültek voltak, milyen erők maradtak meg, kik maradtak meg, kik vannak ott, ez az egész filmszerűen pergett, nem azt néztük, hogy most eltelt egy perc, két perc, öt perc, tíz perc. Amikor az utasítást kaptuk, hogy vissza kell menni, akkor találni kellett épkezláb rendőröket, akikkel vissza lehetett menni, és

akiknek némi védőfelszerelésük volt, legalább egy sisak, egy pajzs vagy valami, de idő volt, amíg ezt összeraktuk, és utána az utasításnak megfelelően nyilván visszamentünk a TV-székházba.

ELNÖK: Varga László képviselő úr!

VARGA LÁSZLÓ (KDNP): Igen, mégpedig akkorra már megnyugodott kint egy kicsit a helyzet, mert Toroczkai kint lecsillapította a népet.

GIBER LÁSZLÓ nyugalmazott rendőr százados: Hozzánk, oda bentre nem nagyon jutottak el ezek a hírek, mert az, hogy most ott valaki valakit lecsillapított, nem hallatszódik be. *(Varga László: Ez a rádióforgalmazásban benne van, az önében is.)* Igen, lehet, nem tudom.

VARGA LÁSZLÓ (KDNP): De én elhiszem, hogy ön nem emlékszik. Azért, hogy jól értsük egymást: én önt, a Kinizsi-2-öt és a Kinizsi-7-et, amikor végigolvastam a rádióforgalmazást, emberileg megrendüléssel olvastam, hogy önök milyen helyzetbe kerültek a rendőri vezetők miatt. Egyszerűen, úgy, ahogyan ön fogalmazott a rádióban, magunkra hagyatottak, itt döglünk meg, itt fulladunk meg, és mondta úgy, ahogyan a száján kifért, és igazat is adtam önnek ebben, mert ön volt a legszorultabb helyzetben a Kinizsi-7-tel együtt.

GIBER LÁSZLÓ nyugalmazott rendőr százados: Köszönöm szépen, a Kinizsi-7 én voltam *(Varga László: A Kinizsi-2-vel együtt.)*, de ez már csak egy ilyen apróság.

Nézze, én azért mondtam, hogy nem tudom, a hangulat mikor, milyen volt, de egy biztos: amíg a rendőrség egy nagyon komoly ellenállást fejtett ki a tömeggel szemben, nekem szent meggyőződése, és most is fenntartom - lehet, hogy a tények mást bizonyítanak -, akkor lehet, hogy a TV-székház volt a célpont, de ott volt közte az a gyűlölt erő, amelynek neki lehet menni, és el lehet verni rajta a port. Sajnos, az elmúlt iksz évben megtanultuk, hogy ennek a társadalomnak minden egyes baját a rendőrséggel akarják megoldatni, és ha ez nem sikerül, akkor mindig a rendőrség a hibás miatta, akár gazdaságilag, akár politikailag, akár erkölcsileg, ez tehát teljesen mindegy. Mindig van egy, akibe bele kell rúgni egy szép nagyot, ezt már megszoktuk.

Viszont - hogyan mondjam - amikor a tömeg már bent volt a TV-székházban, amikor mi visszamentünk, és ott bármit is próbáltunk csinálni, mert ott azért elég sok rész fel volt gyújtva, épületszárny égett, irodák égtek az alsó részen, próbáltuk oltani a tüzet, próbáltuk azokat az embereket, akik bekeveredtek - nem mondom, hogy önszántukon kívül, mert egy ostromlott TV-székházba nehéz nem önszántából bekeveredni -, a füstben a tűzoltók is csak maszokban tudtak dolgozni, próbáltuk onnan kiszedni, kihozni az embereket.

Tény és való, volt már egy olyan része a dolognak, amikor ez az ellenállás megszűnt, és nem könnygázzal találták szemben magukat az emberek, hanem azzal, hogy ne menjenek oda, mert ott a füst, finoman fogalmazva nem fog jó tenni az egészségének és egyéb ilyen apróságok. Akkor már velünk szemben is nyilván másképp viszonyultak azok az emberek, de nem biztos, hogy ezek az emberek azok voltak, akik az első, a legerőszakosabb hullámmal, vagy a másodikkal, harmadikkal érkeztek, mert szerény tapasztalatom szerint sajnálatos módon a magyar olyan, hogy odamegy, a száját tátja, akár van ott politikai dolga, akár nincs semmi dolga. Tehát én úgy fogalmaznám meg, hogy egy idő után katasztrófaturizmus volt a TV-székháznál. Itt már nehéz volt elkülöníteni a dolgokat, és nyilván azokkal az erővel, akikkel vissza tudtunk menni - ezt akkor is és most is 30 főre saccolom -, az elsődleges tevékenységünk az volt, hogy az emberek ne kerüljenek be olyan égő, füstös helyiségbe, ahol egészségkárosodást szenvedhetnek. A másik pedig az, hogy a TV Aulájában nem kevés ilyen,

olyan plazmatévé volt, ott már próbáltuk megelőzni a további károkozást, hogy ami még egyben maradt, az maradjon továbbra is egyben, és ott megpróbáltuk ezt a tevékenységet folytatni.

Azt konkrétan tudom, legalábbis elég határozottan emlékszem arra, hogy amikor ezzel a 30 emberrel bementünk, nem volt egyszerű kommunikálni az emberekkel, nem volt egyszerű ezeken az embereken átjutni, és felmenni az Aulába, nem volt egyszerű az, hogy ebből a 30 emberből kit hagyjak lent az Aulában. Gondolják el, a 30 emberből hányat hagyjak lent, akkor, amikor egy lényegesen nagyobb erővel nem tudtunk mit kezdeni ott, előtte, tehát hányat hagyjak lent, úgy, hogy meg tudjuk kezdeni a TV-székház több emeletnyi leürítését, hogy kik vannak ott, és ne legyen esetlegesen további károkozás, fosztogatás, irodafeldúlás, egyéb ilyesmi. Ezt akkor ott 30 emberrel kellett megoldani, úgy, hogy olyan egységgel voltam, amelyikkel nem volt rádiókapcsolatom, de mobiltelefon-kapcsolatom sem, mert, amint már mondtam, a mobiltelefonom túsul esett, én már az új rádiócsatornán voltam, az egység a régi rádiófrekvenciát használta, tehát kvázi integettünk, mutogattunk, és egyéb ilyen apróságok voltak. Csak ezek után érkezett majd valamikor meg az erősítés, amikor azt mondták, hogy most már kint is össze tudtak szedni annyi rendőrt, hogy be tudják küldeni őket, megerősíteni minket; tehát utána volt ezeknek a rendőri erőknek a bevitele.

Igyekeztünk minél erőszakmentesebben kerülni a bent lévőkkel a konfrontációt, mert semmi értelme nem volt a további - idézőjelesen - ilyen erőszakos fellépésnek, és úgy megoldani a TV-székház kiürítését, hogy ezt most már lehetőleg minél kevesebb erőszakkal lehessen megoldani. Amikor a további rendőri erő beérkezett, akkor lehetett az Aulát leüríteni.

Utána volt egy olyan ominózus eset, amikor mindenki azt vetette a szememre - ki pozitívan, ki negatívan -, hogy én adtam ki azt az utasítást, hogy "Sisakot le!". Ezt a média úgy állította be, hogy mi gyáván megadtuk magunkat, holott a tények azok voltak, hogy akkor már a TV-székház le volt ürítve, és - idézőjelesen - vissza volt foglalva, egészen a lépcsőig. Ott volt egy taktikai megállás, mert pontosan a rádiókapcsolat tisztázatlansága, bizonytalansága miatt meg kellett állítani a rendőri erőket, hiszen nem tudtuk, mi van kint a TV-székházon kívül, tehát nem óhajtottunk alászaladni annak, hogy teljesen értelmetlenül újra kezdjük ezt az egészet. Ekkor volt az, hogy utána a lépcsőn viszonylag lassan, majd egy idő után, amikor kaptuk az utasítást, hogy a kinti helyzet olyan, ki lehet szorítani a bent lévőket a TV-székházból, utána került sor a TV-székház kiürítésére.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Képviselő asszonyé a szó.

WITTNER MÁRIA (Fidesz): Én ugyan csak a tévén keresztül néztem végig az ostromot, mert 10 órakor hazamentem a Kossuth térről, de a Híradóban azt mondták, hogy a TV-székházba bemenő ostromlók mindent vittek, tévét, egyebeket, szóval fosztogattak. Ugyanakkor az alapítványban megbeszéltük, mert tőlünk nagyon sokan, az '56-os barátaim ott voltak, távolabbról nézték, és egyértelműen cáfolták, hogy ott valakit tévét vagy bármit kivitt volna a TV-székházból. Hadd mondjam meg: sokkal jobban hiszek az '56-os barátainknak, mint a TV Híradónak, ugyanis erre szeretnék rákérdezni.

Azt mondta, hogy kiterelték az embereket. Én azt gondolom, nem tévével együtt terelték ki őket.

GIBER LÁSZLÓ nyugalmazott rendőr százados: Igen, csak azt is elmondtam, hogy közel másfél óra volt úgy, amit - idézőjelesen - én nem töltöttem bent a TV-székházban. Számomra is furcsa volt, hogy ilyen sok idő telt el, de az alatt a másfél óra alatt akármi is történhetett bent. Egy biztos: amikor a TV-székházat végigjártuk emeletről emeletre, volt jó néhány olyan iroda, amelynek be volt rúgva az ajtaja, volt jó néhány iroda, ami fel volt

forgatva, hiányzott vagy a monitor vagy a számítógép, volt olyan, hogy egy bőröndnyi ruha volt bent, nem tudom, ott valaki utazni készült-e, vagy mit csinált, ott volt a bőröndje, az is ki volt forgatva. Tehát egy biztos, hogy ez nem magától történt. Azt most nem tudom megmondani önnek, hogy ki mit vitt magával. Azt tudom, hogy rendőrségi spray-eket vettünk vissza azoktól az emberektől, akik bent voltak a TV-székházban, tehát mindenkinél volt minden, hogy finoman fogalmazza.

De ha most konkrétan a válaszomra kíváncsi, mellettem nem ment el olyan ember, aki monitort vitt volna ki a hóna alatt, mert nyilván megkérdeztem volna tőle, hogy hova viszi.

VARGA LÁSZLÓ (KDNP): Én pedig önnek válaszolva azt mondtam, hogy az alatt a másfél óra alatt, amíg ön nem volt bent, azalatt senki nem jöhetett ki a székházból. Mert önök azért nem mentek ki elől, ezt jelezték, hogy nem tudnak elől kimenni, mert el van barikádózva, és nem tudnak kitörni.

Tehát elől el volt barikádózva a TV, égett is kívül, tehát ott nem mehetett ki senki, a hátsó kijáraton pedig önök mentek ki, és ott voltak a mentősök, a sebesültek, meg önök, akik kimentek és mentették a sebesült bajtársaikat. Ez világosan kiderül a rádióforgalmazásból. Amikor pedig önöket visszaparancsolják, akkor még ugyanaz a helyzet, azzal a különbséggel, hogy már a tömeg nincs elől, de még el van barikádózva az épület. Nem így volt?

GIBER LÁSZLÓ nyugalmazott rendőr százados: Engedje meg, hogy annak ellenére, hogy kifejezte a velem való szimpátiáját, kicsit vitatkozzak önnel. Ugyanis, ha nem lehetett volna elől kimenni, akkor nem lehetett volna bejönni sem, magyarul akkor nem lehetett volna bent illetéktelen személyek a TV-székházban. Magyarul: a tömeg nem tudott volna bejutni.

VARGA LÁSZLÓ (KDNP): De bocsánat, az után, önök barikádozták el, hát ne próbáljon engem átverni! Először is, amikor betörték, az emberek bementek, bent voltak a rendőrök, utána a rendőrök elbarikádozták a bejáratot, ez világos. És utána ön jelzi - olvasom mindjárt -, amikor megkapja a parancsot, hogy törjenek ki, azt mondja, hogy „nem tudunk kimenni, csak a Nádor utca felől, mert elől el van barikádózva, és a barikádót nem bontjuk le, ráadásul még ég is”. Mindjárt megkeresem önnek.

Tehát az ott zárva volt végig. *(Révész Máriusz: Ott jöttek be.)* Ott jöttek be, és utána elbarikádozták. *(Gonda László: Én is ott voltam, nem volt elbarikádózva.)*

GIBER LÁSZLÓ nyugalmazott rendőr százados: Bocsánat, a tüntetőknek valahol be kellett jönniük, és tény és való, hogy el volt barikádózva, de addigra az már szét volt nyomva. Tehát nem mondom, hogy akadálytalanul lehetett ki-be járni, de több helyen is meg volt bontva a barikád. Mint utólag kiderült, egy olyan helyiségben, ami a főbejárat mellett egy postázónak nevezett helyiség volt, ott volt az egyik, a másik pedig, hogy magán a főbejáraton is meg volt bontva a barikád, és nyilván valamin keresztül be kellett hogy jöjjenek az emberek, és ahol bejöttek, ott ki is tudtak menni. Tehát úgy érzem, hogy ez most egy kicsit ilyen határtalan vita lenne.

WITTNER MÁRIA (Fidesz): Egy gondolatot. Egy dolog bizonyos, hogy többen mondták azok közül, akik ott voltak, hogy egyedül a büféhez mentek, és kávé vagy teát ittak, és a pénzt pedig oda letették az asztalra.

Akkor, ha ezt teszik meg azért, hogy iganak egy kávé vagy egy üdítőt, és leteszik oda a pénzt, mert nem tudták az automatába bedobni, akkor nem hiszem, hogy ezek az emberek tévével meg számítógéppel meg nem tudom, mivel fognak kivonulni. De fel kellett tüntetni az embereket, mint csöccseléket, hiszen így mondták a tévében. Ugyanakkor ez a

csőcselék mentette ki az égő kocsiból a rendőrt, és vitte oda a bajtársaihoz, hogy magyar rendőr, velünk van. Ezt lehetett hallani a tévében, és egyértelműen látni, ahogy kísérik.

Hát ez volt a csőcselék.

ELNÖK: Köszönjük. Nyilván sokféle rendőr volt, azért azt tisztázzuk, hogy akik erőszakot alkalmaztak, azok bűncselekményt követtek el. Az, hogy sokféle ember volt jelen, azt tudjuk, de miután a bizottság tevékenysége elsősorban a rendőri intézkedés szakszerűségére, illetve az emberi jogok megsértésének vizsgálatára irányul, ezért talán ebből a szempontból az, hogy a büfében fizettek-e vagy nem fizettek a kávéért, ezek a körülmények szerintem nem annyira lényegesek, de természetesen, ha van tudomása erről, akkor nyugodtan.

GIBER LÁSZLÓ nyugalmazott rendőr százados: Nézze, önnel értenék most egyet, elnézést, hogy így fogalmazom meg. Tehát, ahogy ön mondta, a rendőrök között is van ilyen is, meg olyan is, mindenki eldönti saját maga a lelkiismerete szerint, hogy hova tartozik, így az ott lévők között is volt ilyen is, meg olyan is. Tehát nem tartom valószínűnek, hogy a rácsok maguktól hajlottak meg, a kollégák önmaguk törték el a kezüket, lábukat, vállukat, nem tartom valószínűnek, hogy az épület előtt álló autók maguktól gyulladtak volna ki. Tehát maradunk annyiban, hogy volt ilyen is, meg olyan is. Ezt így szögezném le.

ELNÖK: Erről a képviselő asszony sem mondott mást.

WITTNER MÁRIA (Fidesz): Egy bizonyos, hogy engem is érdekelne nagyon, hogy ki gyújtotta fel azt az autót.

ELNÖK: Erről is folyik a vizsgálat.

WITTNER MÁRIA (Fidesz): De megértheti, mert azért voltak olyan perek ebben az országban, a KGB 45 pontjában benne van, hogy a politikai perekbe bele kell keverni köztörvényes ügyeket, és ez történt '56 után, és ezért senki nem tiltakozhatott azért, ha a becsületébe belegázoltak.

VARGA LÁSZLÓ (KDNP): Bocsánat, csak azért mondom, mert itt valami kavarodás van. Biztos, ön volt ott, ön tudja, de ha egyszer erről van szó, hogy „A TV-székházból csak a hátsó kapun lehet kimenni, nagy baj van, benzinnel meglocsolták a barikádot, meg fogják gyújtani - jelenti ön -, itt döglünk meg, ki fogom vonni az erőket, mert ránk gyújtják a házat, füstben fogunk megdöglenni, a hátsó kapun lehet menekülni.” *(Révész Máriusz: Utána bejöttek az elsők az emberek. Ezt sem értem.)* Igen, és itt jön, hogy hajlandó hadbíróság elé állni, de megtagadja, és minden embert ki fog vonni, mégpedig a Nádor utca felől. De teljesen mindegy, azt hiszem.

ELNÖK: Mindenesetre megköszönjük a megjelenést, és akkor a bizottság mai ülését, illetve a meghallgatási részt ezzel be is fejezi. Én még egy-két dologról szeretném a bizottságot tájékoztatni nagyon röviden. Köszönjük szépen a megjelenést. *(Jelzésre:)* Parancsoljon!

GIBER LÁSZLÓ nyugalmazott rendőr százados: Elnézést, hogy szót kértem. Nem tudom, hogy szánának-e még pár percet rá - mert most csak a TV-székházzal foglalkoztunk egy kicsit -, ha megengednének pár szót arról, hogy ez a rendőrség akkor milyen állapotban volt, és mik vezethettek esetleg ide. Nem tudom, ez...

ELNÖK: Parancsoljon, százados úr!

GIBER LÁSZLÓ nyugalmazott rendőr százados: Köszönöm szépen. Elnézést, egy mondattal kicsit visszatérnék Wittner képviselő asszonynak az elmondottakra való reagálására. Én '65-ben születtem, és elnézést kérek, de nem éltem át azt az időszakot, amit ön, tehát kicsit más világban nőttem fel, ebből adódóan elnézést kérek, ha mások a tapasztalataim. (*Wittner Mária: A legvidámabb barakkban.*)

Tehát amit elmondtam, hogy mindig a rendőrséget hibáztatják; nem akarok egy összeesküvés-elméletbe belebocsátkozni, mert kicsit mulatságos lenne részemről, de azt látni kell, hogy 2002-ben, az Erzsébet híd blokádjával kezdődtek itt az igazán nagy bajok. Arról nem beszélve, hogy a focimérkőzések mindig egyfajta szelepként működtek, ahol az emberek kiengedhették a gőzt, kikiabálhatták magukat. Nem mondom, hogy soha nem volt sem az Újpest-, sem a Fradi-tábor között összecsapás, hogy a rendőrség ebbe nem szállt be harmadik félként. Tehát most lehet, hogy így nyugdíjasként kicsit már idealizálva, mindig olyan jó kis történetek voltak, nem unatkozott az ember, egyik szurkolótábor meg a rendőrség sem, és ezekre úgy azért mindig készülgettünk, és ez benne volt a pakliban.

Igen ám, de ha ezt kicsit szakmai szemmel kezdjük nézni, akkor egy idő után látszott, hogy ezek egyre erőszakosabb cselekmények, a politika egyre jobban beleolvad ezekbe a közegekbe, nem arról volt szó, hogy kicsit kergetőzünk ott az emberekkel. Tehát politikai jelszavak hangzottak el, és nem a fociszurkolókat akarom ezzel negatívan minősíteni. Csak azt mondom, hogy mint egy szelepen, ott jöttek ki, tehát az esetek 80-90 százalékában ott jöttek ki ezek a dolgok.

Eljutottunk 2002-höz, az Erzsébet hídhöz, amikor szintén nem kis vád érte a rendőrséget, hogy tehetetlenkedett, hogy ilyen meg olyan meg amolyan volt, és túlzás lenne a részemről azt állítani - meg nem is volna túl szép -, ha azt mondanám, hogy a rendőrség ott a topon lett volna. Sajnálatos módon, mint tudjuk - vagy ha nem is tudjuk, de sejtjük -, a politika kökeményen és mindig is beleszólt a rendőrség irányításába, hogy mit, hogyan és miért csináljon.

Annyit szeretnék elmondani, tehát amit én tudok, és konkrétumként megéltem: 2002, tehát az Erzsébet híd után - Isten nyugosztalja, sajnálatos módon már meghalt az akkori főnököm, egy rendkívül jó szakember - kaptunk egy olyan feladatot, hogy állítsuk össze azt, hogy konkrétan mire lenne szüksége a BRFK-nak - megint különítsük el a Rebiszt -, hogy gyorsabban tudjon reagálni a jogellenes cselekményekre. Itt most ne menjünk bele abba, hogy mit minősítünk jogellenesnek, maradjunk abban, hogy az egyik oldal így látja, a másik oldal úgy látja, nekünk volt egy irányvonal, tehát a jogellenes cselekményekre mit és hogyan tudunk reagálni. Ekkor közölték velünk, hogy 1 milliárd 200 millió forintot bocsátanak a BRFK rendelkezésére, tegyünk le egy olyan javaslatot, amelyben leírjuk azt, hogy milyen állományra, milyen felszerelésre, milyen technikai eszközökre, milyen struktúrára, mire lenne szükségünk. Ezt mi megtettük. Ez egy jó pár oldalas javaslat volt, amiről nem tudom, hol kallódik.

Egy biztos: ez eljutott az akkori államtitkári szintig. Egy magas rangú rendőrtisztától megkérdeztem annak idején, amikor a Tilos Rádiónál lévő események miatt sikerült egy fegyelmi eljárást magam ellen indíttatni, hogy tessék már nekem megmondani, hová lett az a javaslat, és hová lett az a pénz, amit akkor arra kértünk, és azt mondták, ez akkor arra lesz, amire kell. Közölte, hogy egy páncélszekrényben van ez a javaslat, egy cédula van rajta, amit az az illető úr úgy nevezett meg, hogy egy államtitkár írta rá. Megmutatta nekem, az volt ráírva, hogy szakmailag indokolatlan, megalapozatlan, túlzó, mindenféle rá volt írva, tehát nem. Ekkor volt az, hogy állítólag ebből az összegből felállították a BRFK - meg nem mondom most a pontos megnevezését - központi gépkocsizó járőrszolgálati osztályát. Ez

nem állt semmi másból - ez nagyon jó PR volt a rendőrség és az akkori politikai vezetőség részére -, mint egy szép Híradóból, a média jelenlétében átadtak húsz vagy talán negyven darab Ford Mondeót, és közölték, hogy most azután meg lett erősítve a Budapesti Rendőr-főkapitányság, mert ilyen létszámbővítés volt, ilyen technikai bővítés volt, holott ez egy nagy szemfényvesztés, ugyanis konkrétan abban az épülettömbben, amelyben dolgoztam, a meglévő rendőrök egy részét ezentúl nem így hívták, hanem úgy hívták, kvázi semmilyen plusz rendőri létszám-, humánfejlesztés nem történt, a meglévőből leválasztottak egy kis szeletet, azt mondták, kérem, ezeket mostantól így hívjuk, a fenekük alá tolták a szép új Mondeókat, ezt lehetett mutatni a TV Híradóban, hogy itt minden nagyon szép és jó lesz. Ezután jöttek az őszi választások, amelyek lementek balhé nélkül, és közölték, hogy nincs szükség arra a technikai fejlesztésre és javaslatra, amit mi letettünk. Tehát kvázi egy ilyen politikai szemfényvesztéssel a cilinderről előhúztak egy szép fehér nyuszit, és azt mondták, itt most minden szép és jó.

Abban a javaslatban, amit mi annak idején letettünk, nagyon komoly átszervezési javaslatok voltak, technikai fejlesztések, védőfelszerelések, mert akkor már nagyon keményen látszott, hogy a jogellenes rendzavarásokat nem lehet utcai ruhában megvívni, úgy, hogy ne legyenek komoly sérülések, a BRFK-nak olyan minimális testpáncélja volt, hogy az elmondhatatlan, és - idézőjelesen - az is személyre volt kiadva. Ha az a rendőr éppen nem volt szolgálatban, a másik rendőr kiment - idézőjelesen - felszerelés nélkül, tehát védőfelszerelés nélkül, mert az a másik szekrényébe volt zárva és egyéb ilyen apróságok. Tehát így jutottunk el egészen 2006-ig oda, hogy sem a szervezeti, sem a személyi, sem a technikai és semmilyen más feltétel nem volt adva ahhoz, hogy ez a rendőrség egy ilyen demonstrációsorozatot kezelni tudjon. Nem hiszem, hogy túl nagy titkot árulnék el, hogyha ez a demonstrációsorozat még három napig tart, és az országban mondjuk még két helyen felüti a fejét, akkor ez a magyar királyi rendőrség - elnézést, hogy így fogalmazok - úgy, ahogy van, letérdel, és akkor viszont bekövetkezett volna az, amit itt mindenki mondott, hogy megadta magát. Tehát 2002-től látványosan lehetett látni, hogy ez a rendőrség alkalmatlan lesz az ilyen jellegű cselekmények kezelésére, sem a kiképzésben, sem a létszámban, sem a felszereltségben nem lesz ott, hogy ezeket a háborúkat meg tudja vívni. Tartottak nekünk mindenféle továbbképzést, előadást, mutatták nekünk a német rendőrséget, a francia rendőrséget, ahol meg kellett állapítanunk - elnézést, kicsit nagyképpen mondom -, semmivel sem vagyunk rosszabbak náluk, csak a felszerelésük miatt - idézőjelesen - csorgott a nyálunk, hogy így könnyű. Ezt tehát azért egy picit hozzátenném, arról nem beszélve, hogy a rendőrség egy nagy gépezet.

Tudjuk, van olyan gépezet, amelyik egy gombnyomásra hirtelen megindul, van olyan, ami egy kicsit nehézkesen; a rendőrség egy kicsit ebbe az utóbbiba tartozik, nem beszélve arról, hogy ezt borzasztóan áthatotta a pozícióháború, ki, kiknek a főnöke, kinek van nagyobb összeköttetése, ki tud a másik fölé kerekedni, ki adhat a másiknak utasítást, én mennyi erőt igényelhetek, mennyi erőt adok vagy nem adok, milyen feladatom van, tehát ez így nagymértékben hozzájárult ehhez az éhezéshez.

ELNÖK: Nagyon köszönjük. Ha tudtuk volna ezt, akkor nem is kérdezzük, mert önmagától mondta.

Wittner Mária képviselő asszony!

WITTNER MÁRIA (Fidesz): Nagyon szépen köszönöm, amit most elmondott. Miután engem minden érdekel, ami a könyvekben megjelenik, olvasom Tonhauser László könyvét, amelyben pontosan nyomon lehet követni azokat, amiket ön most elmondott.

A másik: nemcsak 2002. 2002-ben volt a Jagelló utcában, illetve a Kempinskiben...

ELNÖK: Mária, ezt ismerjük!

WITTNER MÁRIA (Fidesz): ...a koccintás, és már 2003-ban elkezdődött a Jagelló utcában, csak akkor lovas rendőrök, kutyás rendőrök és a többi, és 50 embert vittek be, de köztük még 14 éves gyereket is. Ebből a vizsgálatból kifolyólag egy bírónő is - aki azóta, évek óta munkaügyi perekre jár - előrevetítette a 2006-os eseményeket. Körülbelül így néz ki ez a dolog.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Révész Máriusznak egy lezáró mondatra adom meg a szót.

RÉVÉSZ MÁRIUSZ (Fidesz): Köszönjük a beszámolót. Amikor annak idején néztem a TV-székház eseményeit, akkor is összeszorult a szívem, nézve, hogy a rendőrökkel - egészen fiatal lányok is látszottak a pajzs mögött - mi lesz, nem beszélve a vízagyúból kirángatott rendőrökről.

A mai meghallgatáson tulajdonképpen ez az élmény újra előkerült, amikor itt többen elmondták, hogy 30 órás szolgálat után kerültek a TV-székházba. Ön is elmondta, hogy előző nap 10-kor kezdett a Kossuth téren. Rossz volt ezzel szembesülni, hogy annak idején a rendőrség gyakorlatilag így működött. Bizonyos szempontból minden elismerésünk az önöké, hogy a TV-székházban ezen a nehéz éjszakán kitartottak.

Azt hiszem, mindannyian így halljuk ezt a szervezetlenséget a rádióról, mindenről, és négy év távlatából örülhetünk annak, hogy ott nem történt haláleset.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Megköszönöm százados úrnak a részvételt és az elmondottakat. (*Giber László: Viszontlátásra! - Elhagyja az üléstermet.*)

Egyebek

A bizottságot röviden arról szeretném tájékoztatni, hogy most a nyári szünet következik. Szeptember elejére fogom összehívni a következő ülést - erről még külön konzultálunk -, de szeretném az első parlamenti ülésnapot megelőző hétre, tehát szeptember első hetére.

Arra kérek felhatalmazást, hogy négy embert a már korábban egyeztetett névsorból kiválaszthassak, és őket meghívhassuk ide. (*Varga László: Mi akkor tovább folytathatjuk?*) Persze.

Most csak röviden térek ki arra, hogy külön harc van az Országgyűlés Hivatala és köztünk, mert mi megkértük őket, hogy másolják le az iratokat, de ehelyett nemcsak hogy nem másolták le, de olyan mértékben össze is keverték, hogy szinte megtalálhatatlanok. Ez egyébként nem eljárás az Országgyűlés Hivatala részéről, mert azt természetesen mondhatják, hogy nincs kapacitásuk fénymásolni, bár ez is érdekes, tekintettel arra, hogy ez mégiscsak a Magyar Országgyűlés, de az, hogy összekeverik, és nem lehet utána dolgozni az iratokkal, így kapjuk vissza az iratokat, ráadásul valótlán adatokat írnak le arról, hogy ez hány oldal, mert nem néznek utána, ez túrhetetlen, és ezt egyébként a főtitkár úr felé jelezni fogom; meglátjuk a fejleményeket.

Egyébként a Házasabályban utánaéztünk, és minden frakció egy szakértőre tehet javaslatot. Az ő esetükben abban maradtunk, hogy a bizottság elnöke - tehát Lukács elnök úr - alá fogja írni a hozzáféréshez szükséges nyilatkozatot, és ezt követően minden frakció egy szakértője betekinthez, ez az iratmásoláshoz való jogot nem érinti, tehát e tekintetben részben az alkotmányügyi bizottságtól fogok kérni egy állásfoglalást, részben pedig a főtitkár úrnál ettől függetlenül is nehezményezni fogom azt az eljárást, amit a hivatal munkatársai ebben az ügyben tettek.

Köszönöm, az ülést bezárom.

(Az ülés befejezésének időpontja: 15 óra 32 perc)

Ékes Ilona
az albizottság alelnöke

Dr. Gulyás Gergely
az albizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezetők: Prin Andrea, Soós Ferenc, Gálné Videk Györgyi és Szoltsányi V. Katalin